

การออกแบบกระเปาใส่ของใช้เด็กอ่อนออนไลนประสงคสำหรับคุณแม่

ศิลปนิพนธ์เสนอเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
มีนาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยเรศวร

DESIGNS OF CARRY BAG PRODUCT FOR MOM

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirement for the Bachelor Degree of Fine and Applied Arts
in Product and Package Design

December 2016

Copyright 2016 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาศิลปินพนธ์ เรื่อง “การออกแบบกระเบ้าใส่ของใช้เด็กอ่อน
อเนกประสงค์สำหรับคุณแม่มือใหม่” ของ นางสาวบุสชา ยิ่มแสง เท็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
ของมหาวิทยาลัยเครเวอร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ภากรณ์ ประชาน

(อาจารย์ ภากรณ์ นามี)

กรรมการ

(ดร. ตติยา เพพพิทักษ์)

กรรมการ

(ดร. สมaphorn คล้ายวิเชียร)

ประกาศคุณปการ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จลงได้ด้วย เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยมีความรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของอาจารย์ วราภรณ์ มาเมื่ ออาจารย์ที่ปรึกษา ศิลปนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งคำแนะนำนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของ การทำศิลปนิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่รวมถึงคณะอาจารย์อีกหลายท่านที่ค่อยให้ความรู้และคำปรึกษา ต่างๆ จนทำให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอขอบคุณมิตรภาพที่ดีจากเพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆทุกคนที่คอยให้กำลังใจ และการช่วยเหลือ โดยเสมอมา ผู้วิจัยซาบซึ้งในพระคุณอย่างยิ่ง

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ คุณพ่อ และครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและการสนับสนุนในทุกด้าน มอบความรัก การดูแลเอาใจใส่ และยังเป็นแรงบันดาลใจให้ก้าวต่อไป ไม่ท้อถอย

บุสชา ยิ่งแสง
ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง	การออกแบบกระบวนการประเมินใช้เด็กอ่อนเนกประสงค์สำหรับคุณแม่
ผู้วิจัย	นางสาวบุษชา ยิ้มแสง
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์ วรารถ นามี
กรรมการที่ปรึกษา	ดร. สมพงษ์ คล้ายวิเชียร
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, พ.ศ. 2560
คำสำคัญ	การออกแบบ ของใช้เด็กอ่อน เนกประสงค์ เด็กอ่อน

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษากระบวนการประเมินใช้เด็กอ่อนสำหรับคุณแม่และเพื่อออกแบบกระบวนการประเมินใช้เด็กอ่อนสำหรับคุณแม่ โดยในงานวิจัยได้ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางการตลาด เพื่อสำรวจความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน เป็นคุณแม่มือใหม่ที่อาศัยอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลก อายุ 25 ปีขึ้นไป โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล การเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้นทางผู้วิจัยได้ใช้ การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จ สกิตติที่ใช้ ค่าร้อยละ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ผลการสำรวจครั้งที่ 1 ได้สำรวจสภาพทั่วไปของตลาดกระเปาเด็กอ่อน เพื่อมาวิเคราะห์ออกแบบเป็นกระเปา โดยการออกแบบครั้งแรกมีทั้งหมด 3 แบบ คือ แบบกระต่าย แบบลูกหมูและแบบรูปช้าง โดยทั้งสามแบบได้วางแนวคิดเลือกเป็นรูปสัตว์ เพราะเด็กสามารถจำสิ่งต่างๆรอบตัวเป็นภาพ การที่เด็กเห็นภาพจะเร้าใจ สามารถทำให้จดจำสิ่งนั้นได้

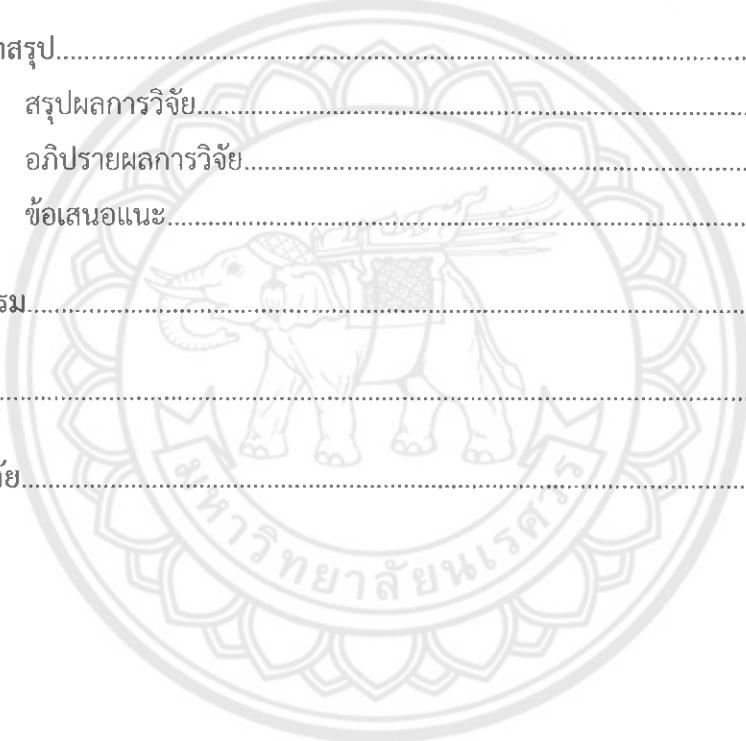
ในการสำรวจครั้งที่ 2 ได้เก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง ทั้งหมด 30 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกระเปา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี รายได้ 10,001-15,000 บาท ในแบบสอบถามทางผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างได้เลือกรูปแบบกระเปา เพื่อนำสู่การตัดเย็บในงานวิจัย โดยผลการวิเคราะห์ แบบที่ 1 แบบกระต่าย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 แบบที่ 2 ลายลูกหมู มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และแบบที่ 3 แบบลูกช้าง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 สรุปผลในงานวิจัย ในรูปแบบลายลูกหมู เป็นต้นแบบของการผลิตกระเปาของใช้เด็กอ่อนสำหรับคุณแม่มือใหม่

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประโยชน์คาดว่าที่จะได้รับ.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
ข้อมูลที่นำไปของคุณแม่มือใหม่และเด็กอ่อน.....	4
การออกแบบกราฟิก.....	14
รูปแบบกระเป้าสำหรับแม่ลูกอ่อน.....	32
หลักการแบ่งวัดถุ.....	36
จิตวิทยาสี.....	40
หลักกายวิภาค.....	52
กระเป้าใส่ของเด็กอ่อนออนไลน์ประสงค์สำหรับคุณแม่มือใหม่.....	56
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
ขั้นตอน 1 ศึกษาฐานแบบการออกแบบกระเป้า.....	59
ขั้นตอน 2 วิเคราะห์ข้อมูลทางการตลาด.....	59
ขั้นตอน 3 วิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ขั้นตอน 4 นำผลวิเคราะห์มาตรวจสอบ ออกแบบ.....	59
ขั้นตอน 5 สรุปผลวิเคราะห์.....	60
แนวคิดการออกแบบกระเป้าใส่ของใช้เด็กอ่อนออนไลน์ประสงค์สำหรับคุณแม่.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	64
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	64
ตอนที่ 2 รูปแบบของgradeเป้า.....	64
วิเคราะห์ SWOT.....	68
gradeเป้าไส่ของใช้เด็กก่ออ่อนออนไลนประสงค์ ฯหวรับคุณแม่มือใหม่.....	69
5 บทสรุป.....	74
สรุปผลการวิจัย.....	74
อภิปรายผลการวิจัย.....	75
ข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	78
ประวัติผู้วิจัย.....	87

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 การเตรียมขวดนมสำหรับเด็กอ่อน.....	8
2 ตัวอย่างผ้าอ้อมสำเร็จรูป.....	9
3 ผ้าคลุมให้นมและแผ่นซับน้ำนม.....	9
4 ของเล่นโปรดของลูก.....	10
5 อุปกรณ์กันแดดผน.....	11
6 เสื้อหนาวและผ้าห่ม.....	11
7 เสื้อผ้าสำรองของลูก.....	12
8 ทิชชูเปียก.....	12
9 ถุงพลาสติก.....	13
10 อุปกรณ์เปลี่ยนผ้าอ้อม.....	13
11 ตัวอย่างเสื้อนานาอน.....	16
12 ตัวอย่างเสื้อนานาตั้ง.....	16
13 ตัวอย่างเสื้อนานาเนียง.....	17
14 รูปร่างรูปทรง.....	18
15 แสงและเงา.....	20
16 สีอุ่นสีเย็น.....	24
17 ตัวอย่างภาพสีเอกสารค.....	24
18 รูปแบบกระเป๋าBack Pack.....	33
19 รูปแบบกระเป๋าDisper Bag.....	33
20 รูปแบบกระเป๋าแบบ New native diaper bag	34
21 รูปแบบกระเป๋าแบบ OkkaTots Travel "Baby Depot" Bag.....	34
22 รูปแบบกระเป๋าแบบ Messenger Style Diaper Bag.....	35
23 รูปแบบกระเป๋าแบบ Tote Diaper Bag	35
24 ผ้าตาข่ายและผ้าซับใน.....	56
25 ไช้ในกระเป๋า.....	57
26 พลาสติกทำกระเป๋า.....	57

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพ

27	ผ้าพิมพ์ลาย.....	58
28	อุปกรณ์กระเป่า.....	58
29	กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	60
30	แบบร่างกระเป่าลายกระต่าย.....	61
31	แบบร่างกระเป่าลายลูกหมู.....	62
32	แบบร่างกระเป่าลายลูกช้าง.....	63
33	แบบร่างกระเป่าลายลูกหมู.....	66
34	ขนาดกระเป่า.....	67
35	กระเป่าด้านหน้า.....	69
36	กระเป่าด้านหลัง.....	69
37	กระเป่าด้านใน.....	70
38	ที่คาดเอวสำหรับเด็กนั่ง.....	71
39	การใช้งานจริง.....	72
40	การใช้ผ้ารอง.....	72
41	การใช้งานเหมาะสมทุกสถานการณ์.....	73
42	การใช้งานเหมาะสมทุกสถานการณ์(2).....	73

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงสรุปการออกแบบกระเป่า.....	55
2 แสดงการออกแบบกระเป่าครั้งที่2.....	56
3 แสดงเพศ.....	64
4 แสดงอายุ.....	64
5 แสดงรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง.....	65
6 แสดงรูปแบบกระเป่า.....	65
7 วิเคราะห์ SWOT.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันการดำเนินชีวิตของคนในสังคม มีความหลากหลายทั้งในเรื่องการทำงาน การเดินทาง กิจกรรม สิ่งที่ตามมากับการใช้ชีวิตก็เป็นเรื่องของสัมภาระที่แตกต่างกัน ยิ่งในแต่ละวันมีกิจกรรมมากมายทำให้กระเป็นนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญที่จะที่สามารถทำให้เราทำกิจกรรมในแต่ละวันได้ (พโลย จริยะเวช, 2547) ได้อธิบายว่า การออกแบบกระเป๋าที่สอดคล้องกับการใช้งานก่อให้เกิดประโยชน์ในเรื่องการใช้งานหลากหลายและสอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การทำงาน การทำกิจกรรมการออกกำลังกาย การออกแบบขึ้นออกแบบเดินทางและยังมีการคิดแบบลดลายเพื่อแสดงถึงความเป็นตัวของผู้ใช้งาน (พีลาลิน สาริยา, 2549) ตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด เพื่อเพิ่มความน่าสนใจของผลงานสร้างความโดดเด่นให้กับชิ้นงานเพิ่มขึ้น

ยิ่งเป็นคุณแม่ลูกอ่อนนั้น ซึ่งที่ขาดไม่ได้เลยคือกระเป๋า การที่ออกแบบไปจำกิจกรรมข้างนอกบ้าน การเตรียมของลูกน้อย ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งของใช้ต่างๆ สมภาระของลูกน้อยต้องถูกถือไปทุก ๆ ที่ สิ่งที่จำให้ความสะดวกสบายได้มากที่สุด คือ กระเป๋าอเนกประสงค์ ซึ่งกระเป๋าอเนกประสงค์ในปัจจุบันนั้น จะสามารถใส่ของได้เฉพาะลูกน้อย ทำให้คุณแม่ต้องเพิ่มภาระในการถือกระเป๋าส่วนตัว ทำให้เกิดความยุ่งยากและลำบาก ก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกบ้าน ซึ่งในอดีต เราสามารถที่จะสังเกตได้ว่า คุณแม่มือมักระบุตัวเองในการใส่สัมภาระของลูกน้อย ซึ่งในช่วงหลังๆ เริ่มนิยมการผลิตกระเป๋าสำหรับแม่ลูกอ่อน ซึ่งเป็นกระเป๋าลักษณะทั่วไป มีห้องแบบเป๊ แบบหัว บรรจุสิ่งของได้น้อย และไม่สามารถที่บรรจุของได้หมดได้ภายในใบเดียว ของใช้ที่จำเป็นหลักๆ ก็คือ นม น้ำ สะอาด ผ้าคลุมให้นม ผ้าซับน้ำนม ผ้าอ้อมสำเร็จรูป ของเล่น อุปกรณ์กันแดดผน ผ้าอ้อม เสื้อกันหนาว กันฝน เสื้อผ้าสำรอง ทิชชูเปียก ถุงพลาสติกทั่วไป ยา เป็นต้น ซึ่งการที่สัมภาระไม่สามารถใส่ได้ภายในใบเดียว ทำให้คุณแม่ต้องถือกระเป๋าหลายใบ ซึ่งค่อนข้างลำบากในการทำกิจกรรม ก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การทำกิจกรรมนอกบ้าน ดูเป็นเรื่องที่วุ่นวายสำหรับคุณแม่ กระเป๋าแม่ลูกอ่อนตามท้องตลาดทั่วไป จากการที่ผู้วิจัยลงพื้นไปสำรวจ พบร้า ยังมีรูปแบบ สีพื้น มีลายจุด รูปหมี ออกแบบกระเป๋าแบบแยกชิ้นส่วน เพื่อที่จะสามารถจัดหน่ายได้หลายๆ ใบ กราฟิกน้อย สีสันไม่สดุดตา ยังไม่

ตอบโจทย์ในเรื่องให้ความสะดวกสบายกับคุณแม่และลูกน้อย ซึ่งทางผู้วิจัยมองว่า การที่จะผลิตกระเป๋าขึ้นมาใหม่ ต้องสามารถตอบสนองความต้องการของคุณแม่ได้ สามารถบรรจุสัมภาระได้ในใบเดียว พร้อมเก็บสัมภาระของคุณแม่และสามารถที่จะปรับเปลี่ยนกระเป๋าให้กลายเป็นที่เปลี่ยนผ้าอ้อม และที่นั่งสำหรับลูกน้อย

จากเหตุผลที่กล่าวมาในข้างต้น ทางผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาศิลปะนิพนธ์ เรื่อง การออกแบบกระเป๋าใส่ของใช้เด็กอ่อนในเนกประสงค์สำหรับคุณแม่มือใหม่ (Design of carry bag product for mom) เพราะ ทางผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะออกแบบกระเป๋าอ่อนในเนกประสงค์สำหรับคุณแม่ ที่สามารถบรรจุสัมภาระของลูกน้อยและคุณแม่ได้ภายในเดียว และยังสามารถปรับเปลี่ยนกระเป๋าให้ใช้งานได้หลากหลาย อย่างเช่น การมีที่นั่งสำหรับลูกน้อยสำหรับการสะพายพาลูกน้อยเดิน สามารถสะพายกระเป๋าสัมภาระได้ไปในตัว และยังสามารถปรับเปลี่ยนกระเป๋าให้เป็นที่เปลี่ยนผ้าอ้อม มีพ้าปูรองแยกสามารถจัดเก็บเข้าในกระเป๋าโดยมีพื้นที่การจัดเก็บเป็นสัดส่วน

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระบวนการการออกแบบกระเป๋าใส่ของใช้เด็กอ่อนสำหรับคุณแม่
2. เพื่อออกแบบกระเป๋าใส่ของใช้เด็กอ่อนสำหรับคุณแม่

ขอบเขตของงานวิจัย

ชื่อผลิตภัณฑ์ กระเป๋าใส่ของเด็กอ่อนในเนกประสงค์สำหรับคุณแม่ที่มีลูกช่วงอายุระหว่าง 1-3 ปี

ประโยชน์ผลิตภัณฑ์ ถึงอำนวยความสะดวกและความสะดวกสำหรับคุณแม่

วิธีการใช้งานผลิตภัณฑ์ สำหรับใส่ของเด็กอ่อน

ข้อมูลพื้นฐาน กระเป๋าใส่ของเด็กอ่อนในเนกประสงค์สำหรับคุณแม่ที่มีลูกช่วงอายุระหว่าง 1-3 ปี เป็นการศึกษาพฤติกรรมและศึกษาของใช้เด็กที่จำเป็นต่อการเลี้ยงเด็กที่มีอายุระหว่าง 1-3 ปี เพื่อออกแบบเป็นกระเป๋าใส่ของเด็กอ่อนในเนกประสงค์สำหรับคุณแม่ที่อำนวยความสะดวก ให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคโดยตรง

ประโยชน์คาดว่าที่จะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมของการใช้กระเปาเด็กอ่อนของคุณแม่
2. ได้ทราบถึงความพอดีของผู้บริโภคต่อกระเปาใส่ของใช้เด็กอ่อนสำหรับคุณแม่

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กอ่อน หมายถึง เด็กที่อายุระหว่าง 1-3 ปี

กระเปาใส่ของเด็กอ่อนเนกประสงค์ คือ กระเปาที่บรรจุสิ่งที่จำเป็นต้องการเลี้ยงเด็ก อ่อน ซึ่งสามารถบรรจุสิ่งของที่จำเป็น อย่างเช่น นม น้ำสะอาด ผ้าคลุมให้นม ผ้าชับน้ำนม ผ้าอ้อม สำเร็จรูป ของเล่น อุปกรณ์กันตกผัน ผ้าอ้อม เสื้อกันหนาวกันฝน เสื้อผ้าสำรอง ทิชชูเปียก ถุงพลาสติกทั่วไป ยา ได้ภายในใบเดียว พร้อมกับอำนวยความสะดวกทั้งลูกน้อยและคุณแม่

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ (4 เดือน)

ขั้นตอนการดำเนินงาน	2560			
	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	↔			
2. วิเคราะห์ข้อมูลและสร้างแนวคิดการออกแบบ		↔		
3. ออกแบบและสร้างต้นแบบกระเปาสำหรับเด็กอ่อนบุตร			↔	
4. พัฒนาแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มเป้าหมาย				↔
5. วิเคราะห์ผลและรายงานผล				↔

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การออกแบบกระเบื้องสำหรับเด็กอ่อนในประเทศไทยมีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากเด็กอ่อนต้องใช้เวลาอยู่บนกระเบื้องเป็นเวลานาน ดังนั้น จำเป็นต้องพิจารณาคุณภาพของกระเบื้องให้เหมาะสมกับเด็กอ่อน

1. ข้อมูลที่สำคัญที่สุดสำหรับเด็กอ่อน

1.1 ข้อมูลความหมายของเด็กอ่อน

1.2 ข้อมูลของเด็กอ่อน

1.3 ของใช้ที่จำเป็นสำหรับเด็กอ่อน

2. การออกแบบกราฟิก

2.1 ข้อมูลที่สำคัญที่สุดสำหรับการออกแบบ

2.2 การออกแบบกราฟิกสำหรับเด็ก

3. รูปแบบกระเบื้องสำหรับเด็กอ่อน

4. หลักการการแบ่งรูปแบบ

5. จิตวิทยาสี

6. กายวิภาค (Ergonomic)

7. กระเบื้องสำหรับเด็กอ่อน

1. ข้อมูลที่สำคัญที่สุดสำหรับเด็กอ่อน

1.1 ข้อมูลความหมายของเด็กอ่อน

วัยทารก หมายถึง ช่วงเวลาของชีวิตตั้งแต่กำเนิดจนถึงอายุ 24 เดือน ซึ่งสามารถแบ่งย่อยออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงวัยทารกแรกเกิด(Infancy) และ ช่วงวัยทารก(Babyhood)

ช่วงวัยทารกแรกเกิด นับตั้งแต่คลอดจนถึง 2 สัปดาห์ เป็นระยะที่ทารกพัฒนาจากการคลอด และมีการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะอุณหภูมิภายนอกครรภ์มารดา เนื่องจากขณะอยู่ในครรภ์มารดา จะมีอุณหภูมิอยู่ที่ประมาณ 38 องศาเซลเซียส แต่คลอดออกจากครรภ์แล้วจะอยู่ในอุณหภูมิประมาณ 37 องศา เซลเซียส ช่วงวัยทารก นับตั้งแต่อายุ 2 สัปดาห์จนถึง 2 ปี ในช่วงวัยทารกจะแสดงความสนใจต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก สามารถสื่อสารกับคนรอบตัวได้ดีขึ้น เด็ก (Child หรือ

Childhood หรือ Pediatrics) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 นิยามว่า “เด็ก” คือ คนที่มีอายุน้อย และพ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 บัญญัติว่า “เด็ก” หมายความ ว่า บุคคลอายุยังไม่เกิน 15 ปีบริบูรณ์ “เยาวชน” หมายความว่า บุคคลอายุเกิน 15 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ในทางการแพทย์ “เด็ก” คือ ผู้ที่มีอายุไม่เกิน 14 ปีบริบูรณ์ หรือเมื่อใช้คำนำหน้า ชื่อว่าเด็กหญิง หรือ เด็กชาย

นอกจากนั้น ยังมีนิยามที่เกี่ยวข้องกับคำว่าเด็กอีก ได้แก่

1.เด็กแรกเกิด หรือทารกแรกเกิด หรือ เด็กแรก (New born หรือ Neonate) ซึ่ง

หมายถึง เด็กตั้ง แต่เกิดจนอายุ 28 วันหรือ 1 เดือน

2.เด็กอ่อน หรือเด็กทารก (Infant) หมายถึงเด็กอายุตั้งแต่ 1 เดือนถึง 1 ปี

3.เด็กวัยเตาะแตะ (Toddler) คือช่วงอายุ 1 - 3 ปี

4.เด็กก่อนวัยเรียน (Preschool age) คือ ช่วงอายุ 3 - 5 ปี

5.เด็กวัยเรียน (School age หรือ Middle childhood) คือ ช่วงอายุ 6 - 12 ปี

6.เด็กวัยรุ่น หรือวัยรุ่น (Adolescence) คือ ช่วงอายุ 12 - 21 ปี โดยอาจแบ่งเป็น 3 ช่วง คือวัยรุ่นช่วงแรก(Young teens หรือ Early adolescence) อายุอยู่ในช่วง 12 - 14 ปี วัยรุ่นช่วงกลาง(Teenagers หรือ Middle adolescence) อายุอยู่ในช่วง 15 - 17 ปี และวัยรุ่นช่วงท้าย(Late adolescence) อายุช่วง 18 - 21 ปี

ทั้งนี้ ในบ้านเรายังแบ่งเด็ก เป็นเด็กเล็กและเด็กโต กันว่าคือ

1. เด็กเล็ก หรือ เด็กปฐมวัย (Early childhood)ได้แก่ ช่วงอายุ 1 - 5 ปี

2. เด็กโต(Middle childhood) คือ อายุช่วง 6 - 12 ปี

การแบ่งเด็กเป็นวัยต่างๆนั้น เนื่องจากเด็กเป็นวัยที่ร่างกายและจิตใจยังเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์ ร่างกายและจิตใจมีการเจริญเติบโตและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ซึ่งแตกต่างกันในแต่ละช่วงวัยดังกล่าว และแตกต่างกันไปใหญ่ การแยกเด็กเป็นวัยต่างๆ จึงช่วยให้การดูแลเด็กทั้งด้านการศึกษาและด้านสุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัยของเด็ก

1.2 ข้อมูลของคุณแม่มือใหม่

การตั้งครรภ์เป็นเรื่องมหัศจรรย์ของชีวิตที่คุณทั้งคู่ได้ร่วมสร้างชีวิตน้อยๆ ให้เกิดมาแล้วใน

ร่างกายของคุณแม่ อีก 9 เดือนนับจากนี้ คุณแม่ต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้าง เพื่อให้พร้อมต้อนรับสมาชิกใหม่เมื่อกำหนดคลอดมาถึง

สำหรับการเตรียมตัวสำหรับคุณแม่มือใหม่ สิริลักษณ์ อุทยารัตน์ (2559) ได้แนะนำการเตรียมตัวให้กับคุณแม่มือใหม่ไว้ ทั้งหมด 3 ไตรมาส ดังนี้

ไตรมาสที่ 1

คุณแม่คุณแม่ตั้งครรภ์ เดือนที่ 1 : ตั้งสติ ความรู้สึกของคุณแม่มือรู้ว่าตัวเองตั้งครรภ์อาจมี หลากหลายทั้ง ตื่นเต้น ดีใจ ตกใจ หัวใจไม่ถูก ในเดือนแรกนี้ ขอให้คุณแม่กินให้อิ่ม นอนให้หลับ และตั้งสติว่าคุณกำลังจะมีสมาชิกตัวน้อยเพิ่มขึ้นมาในครอบครัวแล้วจริงๆ และช่วงเวลาต่อไปนี้จะถึงวันคลอดคือการเตรียมพร้อมหาข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลตัวเองและลูกน้อยในครรภ์

คุณแม่คุณแม่ตั้งครรภ์ เดือนที่ 2 : ดูแลสุขภาพ ลูกน้อยของคุณแม่จะแข็งแรงไม่ได้หากตัวคุณแม่เองยังไม่แข็งแรง ดังนั้นพฤติกรรมการกิน การนอน และการออกกำลังกายของคุณแม่เป็นสิ่งสำคัญต่อสุขภาพของลูกน้อยอย่างยิ่ง คุณแม่ต้องกินอาหารที่มีประโยชน์ เช่น ผักใบเขียว รักพืชเต็มเม็ด พักผ่อนอย่างเพียงพอ เลือกวิธีออกกำลังกายที่เหมาะสมกับคนท้อง เช่น เดินหรือวิ่งเที่ยวฯ ว่ายน้ำ โยคะ เป็นต้น

คุณแม่คุณแม่ตั้งครรภ์ เดือนที่ 3 : เริ่มนั่งบอกข่าวดีมือคนอื่นๆ เริ่มรู้ว่าคุณกำลังตั้งครรภ์ ความช่วยเหลือ คำแนะนำต่างๆ จะหลั่งไหลเข้ามา รวมถึงของใช้มือสองจากคุณแม่มือลูกก่อนคุณด้วย คุณจะรับรู้ได้ว่าครรภ์ที่จะเป็นที่ปรึกษาที่ดีให้กับคุณ ซึ่งจะช่วยให้การเตรียมตัวรับเจ้าตัวน้อยง่ายขึ้น

ไตรมาสที่ 2

คุณแม่คุณแม่ตั้งครรภ์ เดือนที่ 4 : เตรียมพร้อมสมาชิกในครอบครัว ช่วงเวลานี้ควรใช้สำหรับเตรียมพร้อมคนในครอบครัวให้เข้าใจว่า ต้องเตรียมตัวอย่างไรเมื่อมีสมาชิกใหม่เข้ามา หากคุณมีลูกคนโต อาจหาช่องทางสื่อที่พูดถึงการมีน้องคนใหม่ พูดคุยกับลูกว่าน้องอยู่ในท้อง และร่างกายแม่จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร และให้พิรุณเตรียมพร้อมรับน้องคนใหม่ไปพร้อมๆ กัน หากคุณมีสัตว์เลี้ยง โดยเฉพาะแมว ควรจำกัดขอบเขตของเจ้าเหมียว และไม่เก็บซึ่งแนวด้วยตนเอง เพราะแมวมีพยาธิและ

เชื้อโรคที่เป็นอันตรายซ่อนอยู่ในอุจจาระ เมื่อสัมผัสจะได้รับเชื้อเข้าสู่ร่างกายและมีผลกระทบต่อลูกในครรภ์

คู่มือคุณแม่ตั้งครรภ์ เดือนที่ 5 : วางแผนลากคลอด คุณแม่ควรคุยกับคุณพ่อในการวางแผนดูแลลูกน้อย รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องเตรียม เพื่อทบทวนว่ามีอะไรที่คุณทึ้งคู่ต้องปรับเปลี่ยนบ้าง หากคุณมีแผนจะลาออกจากมาดูแลลูก หรือเปลี่ยนมาทำงานแบบ part-time นี่คือจังหวะที่จะคุยกันว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน จากนั้นคุยกับเจ้านายของคุณว่าจะเตรียมแผนลากคลอดและจัดสมุดชีวิตและงานอย่างไร

คู่มือคุณแม่ตั้งครรภ์ เดือนที่ 6 : ลิสต์รายการของใช้จำเป็น มาถึงเดือนนี้ เริ่มเตรียมของใช้เบื้องต้น คุณสามารถดาวน์โหลดรายการของใช้สำหรับลูกน้อยได้ในอินเทอร์เน็ต หรือตามจากประสบการณ์ของคุณแม่ท่านอื่นๆ ว่าอะไรที่จำเป็นและไม่จำเป็น จากนั้นเริ่มทยอยซื้อของใช้เตรียมไว้ เพื่อไม่ให้ฉุกเฉียบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ครอบครัวด้วยว่า ถือเรื่องการเตรียมของใช้ทางห้องหรือเปล่า

ไตรมาสที่ 3

คู่มือคุณแม่ตั้งครรภ์ เดือนที่ 7 : เตรียมบ้านให้พร้อม ทบทวนทำความสะอาดเสื้อผ้าเด็กอ่อน ผ้าอ้อมผ้า เตรียมที่นอนของลูก อุปกรณ์อาบน้ำ แต่งตัว ตกแต่งห้องให้ลูกน้อย รวมทั้งจัดกระเป๋าเตรียมคลอดให้พร้อมได้เลย

คู่มือคุณแม่ตั้งครรภ์ เดือนที่ 8 : เตรียมการซีท คาร์ซีทเป็นสิ่งสำคัญที่ควรเตรียมให้พร้อม ก่อนที่คุณแม่จะครบกำหนดคลอด เพราะเราไม่รู้เลยว่าจะคลอดตอนไหน และควรให้คุณพ่อติดตั้งคาร์ซีทไว้ให้พร้อมสำหรับตอนรับลูกน้อยกลับบ้านในวันแรกที่ออกจากโรงพยาบาลด้วย

คู่มือคุณแม่ตั้งครรภ์ เดือนที่ 9 : ทำความสะอาดบ้านมาถึงโคงสุดท้ายในการเตรียมต้อนรับเจ้าตัวน้อย นั่นคือการทำความสะอาดบ้าน ในช่วงนี้ขนาดห้องของคุณแม่ค่อนข้างใหญ่แล้ว การขัดพื้น ควรปล่อยให้เป็นหน้าที่ของคุณพ่อ ส่วนคุณแม่อาจทำงานเบาๆ เช่น เช็ดผุ่นตามโต๊ะ ตู้ เตียงกีเพียงพอ

1.3 ของใช้ที่จำเป็นสำหรับเด็กอ่อน

หากต้องพาลูกน้อยเดินทางออกนอกบ้านไปด้วย สิ่งที่คุณแม่ต้องเตรียมพร้อมเพื่อความสะดวกสบายหายห่วงก็คือ ข้าวของเครื่องใช้ของเจ้าตัวเล็กและของคุณแม่เอง ในระยะเป้าแม่ลูกอ่อน

ต้องเตรียมของจำเป็นจะติดกระเบ้าบังนั้น จากการค้นคว้า ทางผู้วิจัยได้รวมรวมของใช้จำเป็นของเด็กอ่อน ทั้งหมด 10 อย่าง ดังนี้

1.3.1 นมผง/น้ำสะอาด

สำหรับคุณแม่ที่ให้ลูกกินนมผง อย่าลืมน้ำนมผงใส่ช่องแบ่งนม กะให้ปริมาณใกล้เคียงกับจำนวนมือที่ลูกจะกิน และนำขวดนมติดกระเบ้าไปด้วย

1.3.2 ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

ผ้าอ้อมสำเร็จรูป เป็นของอีกหนึ่งอย่างที่ขาดไม่ได้ เพราะเวลาลูกน้อยขับถ่าย เพื่อนามัยที่ดี และเพื่อให้ลูกน้อยสบายตัว ควรรีบเปลี่ยนผ้าอ้อมทันที อย่าทิ้งไวนาน อาจจัดเชื้ออุปกรณ์เปลี่ยนผ้าอ้อมไว้ด้วยกัน ได้แก่ ผ้ารองเปลี่ยนผ้าอ้อม แป้งเด็ก ทิชชูเปลี่ยน ทิชชูแห้ง ครีมกันผื่นผ้าอ้อม เพื่อความสะอาดกรวดเร็วและกันหลังลื่ม

ภาพ 2 ตัวอย่างผ้าอ้อมสำเร็จรูป

ที่มา: www.kapook.com

1.3.3 ผ้าคลุมให้นมและแผ่นซับน้ำนม

สำหรับคุณแม่ที่ให้นมลูก ไม่จำเป็นต้องพกขวดนมหรือนมผง แต่ควรนำผ้าคลุมให้นมติดไปด้วยเพื่อต้องให้นมลูกในที่สาธารณะจะได้ไม่โป๊ะ หรือใส่เสื้อสำหรับให้นมตั้งแต่ออกจากบ้านก็ช่วยเพิ่มความมั่นใจให้คุณแม่ไม่ต้องกังวลกับการให้นมในสถานที่ที่คนพลุกพล่าน เรียกว่าไม่ว่าจะให้นมที่ไหนเวลาใด ก็สบายใจหายห่วง นอกจากนี้อาจเตรียมแผ่นซับน้ำนมไว้เปลี่ยน เพื่ออนามัยที่ดีหากต้องอยู่นอกบ้านเป็นเวลานานอีกด้วย

ภาพ 3 ผ้าคลุมให้นมและแผ่นซับน้ำนม

ที่มา: www.kapook.com

1.3.4 ของเล่นโปรดของลูก

ของเล่นของลูก ชั้นเด็ก ๆ ที่สามารถใส่กระเปาพกพาไปด้วยได้ เช่น โมบายสีสันสดใส ตุ๊กตา ยางกัด ลูกบอล หนังสือนิทาน เป็นต้น ของเล่นเป็นผู้ช่วยที่ดีมากยามอุกอกบ้านขณะนั่งรถหรือเดินทาง เพราะช่วยสร้างความเพลินเพลินให้ลูกไม่เบื่อ และเมื่อลูกน้อยเริ่มงอแง ของเล่นจะช่วยเบี่ยงเบนความสนใจของลูก ทำให้หุนน้อยสงบนิ่งลงได้

ภาพ 4 ของเล่นโปรดของลูก

ที่มา: www.kapook.com

1.3.5 อุปกรณ์กันตกกันฟ่น

ไม่ว่าสภาพอากาศจะเป็นอย่างไร ควรติดหมวก ครีมกันแดด และร่มหรือเสื้อกันฝนไว้อุ่นใจกว่า เพราะถ้าลูกเกิดป่วยขึ้นมา เด็กเล็กยังภูมิคุ้นกันยังไม่ดี อาจจะเป็นหนักได้ (สำหรับครีมกันแดดควรใช้กับเด็กที่อายุ 6 เดือนขึ้นไป)

ภาพ 5 อุปกรณ์กันแดดฝน

ที่มา: www.kapook.com

1.3.6 เสื้อหนาวและผ้าห่ม

เสื้อหนาว/ผ้าห่ม หากต้องเดินทาง หรือนั่งรถอากาศเย็น ควรพกเสื้อหนาวหรือผ้าห่มผืนเล็กไว้ให้ความอบอุ่นกับลูกน้อย

ภาพ 6 เสื้อหนาวและผ้าห่ม

ที่มา: www.kapook.com

1.3.7 เสื้อผ้าสำรองของลูก

ไม่ว่าจะเป็นเสื้อ การเกง ถุงเท้า ผ้ากันเปื้อนเพื่อเปลี่ยนหากເฉะແປຣະເປື່ອນ ຈະໄດ້
ຜລິດເປີ່ຍນໄດ້ທັນທີ ລຸກນ້ອຍຈະໄດ້ສະບາຍຕົວ

ກາພ 7 ເສື່ອຝ້າສໍາຮອງຂອງລູກ

ທີມາ: www.kapook.com

1.3.8 ທີ່ຫຼູ້ເປີກ

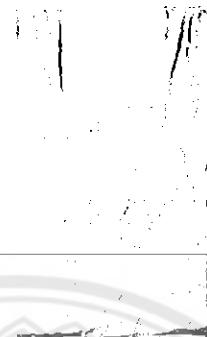
ທີ່ຫຼູ້ເປີກແບບພກພາ ສໍາຫັບທໍາຄວາມສະອາດ ໂດຍເຊີພາເວລາລູກຂັ້ນຄ່າຍ ຄ້າພກເຈລລ້າງມືອຕິດ
ກະເປົາໄວກໍຍິ່ງຕື່

ກາພ 8 ທີ່ຫຼູ້ເປີກ

ທີມາ: www.kapook.com

1.3.9 ถุงพลาสติก ควรเตรียมไว้หลาย ๆ ใบ เพื่อใส่ขยะจากการเปลี่ยนผ้าอ้อมสำเร็จรูป ใส่ผ้าเปลี่ยนแยกไว้จะได้ไม่ปนกับของอื่นๆ ในกระเพา ก่อนจะนำกลับไปซักที่บ้าน

ภาพ 9 ถุงพลาสติก

ที่มา: www.kapook.com

1.3.10 อุปกรณ์เปลี่ยนผ้าอ้อม

ได้แก่ผ้ายางปูรองตัวเด็ก เหมาะสำหรับการเปลี่ยนผ้าอ้อมที่มีพื้นฐาน สามารถสะดวกสบาย รวดเร็วในการเปลี่ยน

ภาพ 10 อุปกรณ์เปลี่ยนผ้าอ้อม

ที่มา: www.kapook.com

สรุปได้ว่าการออกแบบกระเพา ควรที่จะสามารถบรรจุสิ่งของที่จำเป็นของลูกน้อย ลงในกระเพาใบเดียวเพื่อความคล่องตัวและสะดวกในการใช้งาน เพื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที

2. การออกแบบกราฟิก

2.1 ข้อมูลที่นำไปสำหรับการออกแบบแบบ

การออกแบบ หมายถึง การถ่ายทอดรูปแบบจากความคิดออกมารูปเป็น ผลงานที่ผู้อื่น สามารถมองเห็น รับรู้ หรือสัมผัสได้ เพื่อให้มีความเข้าใจในผลงาน ร่วมกัน ความสำคัญของการออกแบบ มีอยู่หลายประการ กล่าวคือ

1. ในเรื่องการวางแผนการการทำงานออกแบบจะช่วยให้การทำงานเป็นไปตามขั้นตอนอย่างเหมาะสมและประหยัดเวลา ดังนั้นอาจถือว่าการออกแบบ คือ การวางแผนการทำงาน

2. ในเรื่องการนำเสนอผลงาน ผลงานออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมีความเข้าใจร่วมกันอย่างชัดเจน ดังนั้น ความสำคัญในด้านนี้ คือเป็นสื่อความหมายเพื่อ ความเข้าใจ ระหว่างกัน

3. เป็นสิ่งที่ อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับงาน โดยงานบางประเภทอาจมีรายละเอียดมากมาย ขั้นตอน ผลงานออกแบบจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้พบทึนมีความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า ผลงานออกแบบ คือ ตัวแทนทางความคิดของผู้ออกแบบได้ทั้งหมด

4. แบบ จะมีความสำคัญอย่างที่สุด ในกรณีที่นักออกแบบกับผู้สร้างงานหรือผู้ผลิตเป็นคนละคนกัน เช่น นักออกแบบกับผู้ผลิตโรงงาน หรือถ้าเปรียบไปแล้วนักออกแบบกับเมื่อนคนเขียนบทละครนั้นเอง

แบบ เป็นผลงานจากการออกแบบ เป็นสิ่งที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์และฝีมือของนักออกแบบ ซึ่งแบบมีอยู่หลายลักษณะ ดังนี้ คือ

1. เป็นภาพวาดลายเส้น (drawing) ภาพระบายสี (Painting) ภาพถ่าย (Pictures) หรือแบบร่าง (Sketch) แบบที่มีรายละเอียด (Draft) เช่น แบบก่อสร้าง ภาพพิมพ์ (Printing) ฯลฯ ภาพต่าง ๆ ใช้แสดงรูปลักษณะของงาน หรือแสดงรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับงาน ที่เป็น 2 มิติ

2. เป็นแบบจำลอง (Model) หรือของจริง เป็นแบบอีกประเภทหนึ่งที่ใช้แสดงรายละเอียดของงานได้ชัดเจนกว่าภาพต่าง ๆ เนื่องจากมีลักษณะเป็น 3 มิติ ทำให้สามารถเข้าใจในผลงานได้ดีกว่า นอกจากนี้ แบบจำลองบางประเภทยังใช้งานได้ เมื่อนของจริงอีกด้วยจึงสามารถใช้ในการทดลองและทดสอบการทำงาน เพื่อหาข้อบกพร่องได้

องค์ประกอบในการออกแบบ

การออกแบบกราฟิกเพื่อการสื่อความหมาย จำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 7 ประการ คือ เส้น, รูปร่างรูปทรง, แสงและเงา, ซ่องว่าง, สี, ลักษณะพื้นผิว, จุด ผู้ที่ทำการออกแบบจะต้องศึกษา องค์ประกอบ ในการออกแบบให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เพื่อที่จะนำมาใช้ในงานออกแบบต่างๆได้อย่าง เหมาะสม และมีคุณค่าในทางศิลปะ

1. เส้น (Line)

เส้นมีความยาว และมีมิติเดียว ในทางเรขาคณิต เส้น หมายถึงจุดที่มาเรียงกัน จนสามารถ แสดงเป็นแนวตั้ง แนวนอน เป็นเส้นโค้ง เป็นเส้นหัก แสดงทิศทางทำให้เกิดรูปร่าง เส้นสามารถแสดง ให้เห็นความเคลื่อนไหว แสดงความเร็วได้ เส้นในลักษณะต่างๆ เมื่อนำมาบรรจบกันก็จะทำให้เกิด รูปร่างขึ้น เนื่องจากเส้นมีหลายลักษณะต่างกัน จึงมีความหมาย และคุณค่าไม่เหมือนกัน ซึ่งพอจะแยก ลักษณะ และคุณค่าของเส้นแต่ละชนิดได้ดังนี้

1.1 เส้นตรง (Straight Line) หมายถึง เส้นตรงในทิศทางใด ทิศทาง หนึ่ง ให้ความรู้สึกแข็ง แรง แน่นอน หยุดนิ่ง ถูกต้อง ตรง เข้มแข็ง ไม่ประนีประนอม รุนแรง เด็ดเดี่ยว ให้ความรู้สึกหยาบ และการเอาชนะ เส้นตรงใช้มากในทัศนศิลป์ ประเภทสถาปัตยกรรม

1.2 เส้นโค้ง (Curved Line) เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว เส้นโค้ง มีหลายลักษณะ คือ เส้นโค้งน้อย ๆ หรือเป็นคลื่นน้อย ๆ ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหลต่อเนื่อง คลาย ความกระด้าง มีความกลมกลืน ในการเปลี่ยน ทิศทาง มีความเคลื่อนไหวช้า ๆ สุภาพ เย้ายวน มี ความเป็น ผู้หญิง นุ่มนวล และอ่อนเย็บ ถ้าใช้ เส้นแบบนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรื่อย ๆ เสีย ชา ขาดจุดหมาย

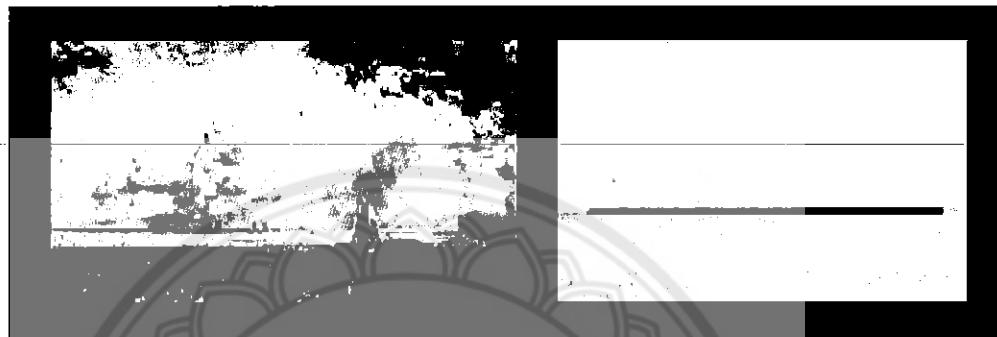
1.3 เส้นฟันปลาหรือเส้น

ชิกแซ็ก (Zigzag Line) เป็นเส้นคดที่หักเห โดยกะทันหัน เปลี่ยนทิศทาง รวดเร็วมาก ทำให้ ประสาท กระตุก ให้ความรู้สึกrunแรง ตื่นเต้น สับสน วุ่นวาย ไม่แน่นอน ให้จังหวะ กระแทก เกร็ง ทำให้นึกถึง พลังไฟฟ้า ฟ้าผ่า กิจกรรมที่ขัดแย้ง ความรุนแรง ต่อสู้ การทำลาย และสังหาร

ทิศทางของเส้น

เส้นทุกเส้นมีทิศทาง คือ ทางแนวนอน ทางแนวตั้ง หรือทางแนวเฉียง ในแต่ละทิศทาง จะให้ ความรู้สึก แตกต่างกัน ดังนี้

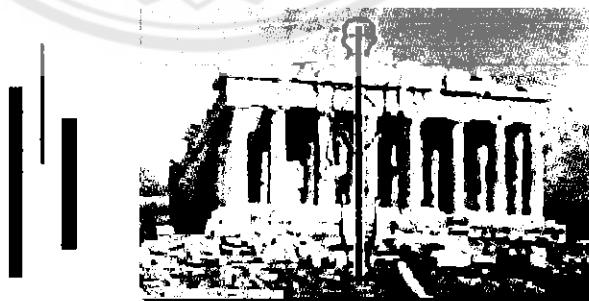
1. เส้นแนวนอน (Horizontal Line) เป็นเส้นเดินทางตามแนวโน้ม กลมกลืนกับ แรงดึงดูดของโลก ให้ความรู้สึก ในทางราน กว้าง พักผ่อน เงียบ เฉย สงบ นิ่ง เป็นสัญลักษณ์ของการพักผ่อน ผ่อนคลาย ที่ให้ความรู้สึก เช่นนี้มาจากการท่าทางของคนนอนที่เป็นการพักผ่อน ไปจนถึง ความสงบ ที่เหมือนกับท่านอนของคนไม่มีชีวิต

ภาพ 11 ตัวอย่างเส้นแนวนอน

ที่มา: <http://watkadarin.com>

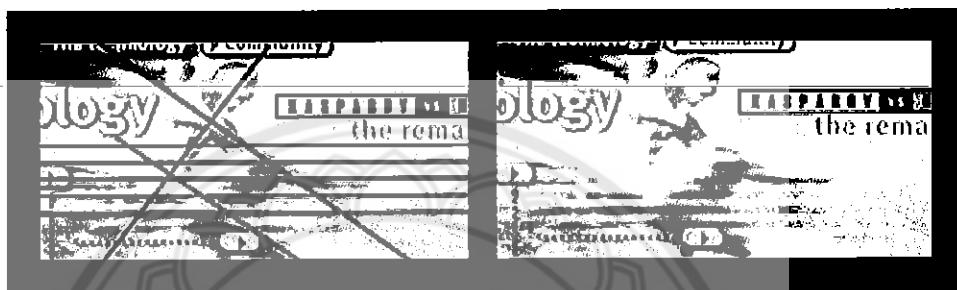
2. เส้นแนวตั้ง (Vertical Line) เป็นเส้นที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับเส้นแนวนอน คือเป็นเส้นที่เดินทางในแนวตั้ง ให้ความสมดุล มั่นคง แข็งแรง สูงส่ง ฟุ่งเข้า จริงจัง และเงียบขรึม เป็นสัญลักษณ์ของ ความถูกต้อง ซื่อสัตย์ มีความสมบูรณ์ในตัว เป็นผู้ดี จริงจังเคร่งขรึม ส่ง ทะเยอทะยาน และรุ่งเรือง ทั้งนี้มาจากการท่าทางมนุษย์ เวลาที่นั่งทั่วไป พลัง จะอยู่ในลักษณะยืนขึ้น มากกว่าการนอนราบ

ภาพ 12 ตัวอย่างเส้นแนวตั้ง

ที่มา: <http://watkadarin.com>

3. เส้นแนวเฉียง (Diagonal Line) เป็นเส้นที่อยู่ระหว่างเส้นนอน กับ เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว รวดเร็ว ไม่สมบูรณ์ ไม่มั่นคง ต้องการเส้นเฉียง อีกเส้นหนึ่งมาช่วยให้มีความมั่นคง สมดุล ขึ้น เส้นที่เฉียงและตรง ให้ความรู้สึกที่ขาดระเบียบ ตามยถากรรม ให้ความรู้สึกพุ่งเข้า หรือพุ่งออกจากที่ว่าง ในงานออกแบบทัศนศิลป์ เส้นเฉียง ให้ประโยชน์ในการลดความกระต้าง จากการใช้เส้นตั้ง และเส้นนอน

ภาพ 13 ตัวอย่างเส้นแนวเฉียง

ที่มา: <http://watkadarin.com>

2. รูปร่างและรูปทรง (Shape&Form)

รูปร่างเกิดจากเส้น และทิศทางที่มีปลายทั้งสองมาบรรจบกันเป็นรูป 2 มิติ มีแต่ความกว้างและความยาว ไม่มีความหนา หรือความลึก เส้นรอบนอกที่แยกพื้นที่ใหม่จากพื้นที่เดิม อาจจะแตกต่างไปจากสีงั้นๆเดียว โดยอาศัยสี (Color) ลักษณะผิว (Texture) เป็นส่วนเน้นทำให้เห็นความต่างรูปร่าง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 รูปร่างธรรมชาติ (Natural Shape) หมายถึง รูปร่างที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น คน สัตว์ และพืช เป็นต้น

2.2 รูปร่างเรขาคณิต (Geometrical Shape) หมายถึง รูปร่างที่มนุษย์สร้างขึ้นมีโครงสร้างแน่นอน เช่น รูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยม และรูปวงกลม เป็นต้น

2.3 รูปร่างอิสระ (Free Shape) หมายถึง รูปร่างที่เกิดขึ้นตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์ ให้ความรู้สึกที่เป็นเสรี ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนของตัวเอง เป็นไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม เช่น รูปร่างของหยดน้ำ เมฆ และควัน เป็นต้น

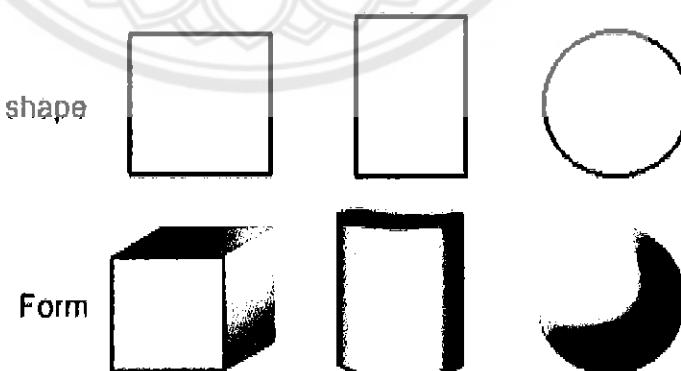
รูปทรง (Form)

มีลักษณะเป็น 3 มิติ คือ มีความกว้าง ความยาว และความลึก หรือ ความสูง เมื่อเรามองเห็น เส้นขอบนอกเราจะเห็นรูปร่าง และ หากไม่มีแสงมาส่องกระทบ และทำให้เกิดเงาขึ้นแล้ว เราไม่อาจ มองเห็นวัตถุขึ้นนั้นเป็นรูปทรงได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เราจะเห็นรูปทรงได้จาก เส้น สี แสง เงา ถ้าวัตถุ นั้นมีปริมาตรเราจะจะเห็นเป็นภาพ 3 มิติได้ เช่น รูปทรงเรขาคณิต, รูปทรงตามธรรมชาติอย่างก้อนหิน, รูปทรงอิสระ ฯลฯ รูปทรงแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. รูปทรงจากธรรมชาติ (Natural Form) หมายถึง รูปทรงที่เกิดจากสิ่งมีชีวิตในธรรมชาติเช่น คน สัตว์ พืช โดยการนำมาถ่ายทอดเป็นงานศิลปะในลักษณะ 3 มิติ รูปทรง ประเภทนี้จะให้ความรู้สึกมีชีวิต

2. รูปทรงเรขาคณิต (Geometrical Form) หมายถึง รูปทรงที่มีนูญยสร้างขึ้นด้วย เครื่องมือ ได้แก่ รูปทรงสามเหลี่ยม รูปทรงสี่เหลี่ยม รูปทรงกลม เป็นต้น รูปทรงเหล่านี้จะแสดง ความกว้าง ความยาวและความหนาหรือความลึก มีความเป็นมวลดหรือมีปริมาตร

3. รูปทรงอิสระ (Free form) รูปทรงอิสระหมายถึง รูปทรงที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือมนูญยสร้างขึ้นไม่มีโครงสร้างเป็นมาตรฐานแน่นอนเหมือนรูปทรงเรขาคณิตหรือรูปทรงจากสิ่งมีชีวิต ได้แก่ รูปทรงของก้อนหิน ก้อนกรวด ดิน หยดน้ำ ก้อนเมฆ เปลาไฟ คลื่นน้ำ คลื่น ทราย รูปปั้น ภาพเขียน เป็นต้น

ภาพ 14 รูปร่างและรูปทรง

3. แสงและเงา (Light & Shade)

แสงเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นต้นกำเนิดที่ทำให้เกิดภาพที่ตาของเรามารถมองเห็น แสงที่เราเห็นเป็นสีขาวประกอบด้วยคืนนแสงของสีหล่าย ๆ สีมาร่วมกัน เมื่อแสงเดินทางไปกระทบวัตถุนั่ง ๆ คลื่นแสงของสีบางสีถูกวัตถุตัดกันไปและสะท้อนกลับแสงสีอื่นเข้าสู่ตาเราทำให้เรามองเห็นวัตถุเป็นสีนั้น การที่ตาของเรายังความเข้มของแสงที่บริเวณต่าง ๆ บนผิวของวัตถุไม่เท่ากัน เนื่องมาจากระยะห่างระหว่างแหล่งกำเนิดแสงกับผิวของวัตถุที่บริเวณต่าง ๆ ยาวไม่เท่ากัน และรณะของผิวของวัตถุทำมุกกับแหล่งกำเนิดแสงไม่เท่ากัน บริเวณที่สว่างที่สุดบนผิววัตถุเรียกว่า Highlight ส่วนบริเวณของวัตถุที่ไม่ถูกแสงกระทบจะพบกับความมืด ความมืดบนผิวของวัตถุจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับว่ามีแสงจากที่ใดที่หนึ่งมากระทบอย่างมาก บริเวณที่มีดีที่สุดบนผิววัตถุเรียกว่า High Shade การที่แสงส่องมายังวัตถุ จะถูกตัววัตถุบังไว้ทำให้เกิดเงาของวัตถุไปปรากฏบนพื้นที่ที่วางวัตถุนั้น บริเวณของเงาจะแบ่งได้เป็น 3 ส่วน ส่วนที่มีดีที่สุดเรียกว่า Umbra ส่วนที่มีดีปานกลางเรียกว่า Penumbra ส่วนที่มีดีน้อย เป็นวงจาง ๆ ถัดจาก Penumbra เรียกว่า Antumbra ซึ่งบางครั้งจะไม่ปรากฏชัดของ Antumbra ให้เห็น

แสงและเงา (Light & Shade)

เป็นองค์ประกอบของศิลป์ที่อยู่คู่กันแสงเมื่อส่องกระทบกับวัตถุจะทำให้เกิดเงา แสงและเงาเป็นตัวกำหนดระดับของค่าน้ำหนัก ความเข้มของเงาจะขึ้นอยู่กับความเข้มของแสง ในที่ที่มีแสงสว่างมาก เงาจะเข้มขึ้น และในที่ที่มีแสงสว่างน้อยเงาจะไม่ชัดเจนในที่ที่ไม่มีแสงสว่างจะไม่มีเงาและเงาจะอยู่ในทางตรงข้ามกับแสงเสมอ ค่าน้ำหนักของแสงและเงาที่เกิดบนวัตถุสามารถจำแนกเป็นลักษณะที่ต่าง ๆ ได้ดังนี้

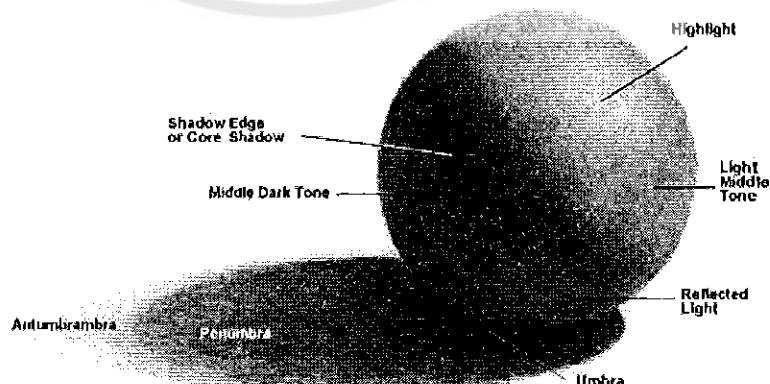
1. บริเวณแสงสว่างจัด (Hi-light) เป็นบริเวณที่อยู่ใกล้แหล่งกำเนิดแสงมากที่สุดจะมีความสว่างมากที่สุดในวัตถุที่มีผิวนิ่วจะสะท้อนแหล่งกำเนิดแสงออกมายังตัวเองได้ดี
2. บริเวณแสงสว่าง (Light) เป็นบริเวณที่ได้รับแสงสว่างรองลงมาจากบริเวณแสงสว่างจัด เนื่องจากอยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงออกมายังตัวเองแล้ว

3. บริเวณเงา (Shade) เป็นบริเวณที่ไม่ได้รับแสงสว่าง หรือเป็นบริเวณที่ถูกบดบังจาก แสงสว่าง ซึ่งจะมีค่าน้ำหนักเข้มมากขึ้นกว่าบริเวณแสงสว่าง
4. บริเวณเงาเข้มจัด (Hi-Shade) เป็นบริเวณที่อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงมากที่สุดหรือเป็นบริเวณที่ถูกบดบังมาก ๆ หลาย ๆ ชั้นจะมีค่าน้ำหนักที่เข้มมากไปจนถึงเข้มที่สุด
5. บริเวณเงาตัดหอด เป็นบริเวณของพื้นหลังที่ขาดของวัตถุทابลงไปเป็นบริเวณเงาที่อยู่ภายนอกวัตถุ และจะมีความเข้มของค่าน้ำหนักขึ้นอยู่กับความเข้มของเงาที่น้ำหนักของพื้นหลัง ทิศทางและระยะของเงา

ความสำคัญของค่าน้ำหนัก

1. ให้ความแตกต่างระหว่างจุดเด่นและพื้นผิว (Texture) หรือรูปทรงกับที่ว่าง
2. ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว
3. ให้ความรู้สึกเป็น 2 มิติ แก่รูปร่าง และความเป็น 3 มิติแก่รูปทรง
4. ทำให้เกิดระดับความตื้น – ลึก และระดับใกล้ – ไกล
5. ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของภาพ

ดังนั้นในการออกแบบเรามักจำลองแสงออกมายังสีเพื่อสร้างมิติและความหมายที่ต้องการสื่อให้เกิดความรับรู้ และอารมณ์ต่างๆ

ภาพ 15 แสงและเงา

4. ช่องว่าง (space)

ช่องว่าง (Space)คือ บริเวณว่างไม่มีขอบเขต ไม่สามารถจำกัดรูปทรงได้ หรือบริเวณว่างที่เป็นรูปทรงภายในขอบเขตของมวล ที่ว่างทั้งสองมิติ คือเป็นพื้นผิวที่แสดงความกว้างและความยาวและที่ว่างสามมิติ คือ เป็นพื้นผิวที่มีความกว้าง ความยาว และความหนา หรือความลึก หรือระยะห่างจากมวลหนึ่งกับอีกมวลหนึ่ง

คำจำกัดความของที่ว่าง คือ

1. ปริมาตรที่วัตถุ หรือ รูปทรงกินเนื้อที่อยู่
2. อากาศที่อยู่รอบรูปทรงอยู่
3. ระยะห่างระหว่างรูปทรง
4. ปริมาตรของความว่างที่ถูกกล้อมรอบด้วยขอบเขต
5. พื้นที่ระนาบ (Plane) สองมิติ ที่จิตรกรใช้เขียนรูปลงไป
6. การแทนค่าของความลึกลงบนระนาบที่เป็นสองมิติ ได้แก่ การเขียนรูปให้เห็นลวงตาว่ามีความลึก
7. ปฏิกิริยาระหว่างน้ำหนักสี และรูปทรงที่มีผลต่อประสาทตา ที่ว่างแบบนี้เห็นได้ชัดเจนในงานจิตรกรรมแบบลวงตา(Op Art) ที่ปฏิกิริยาระหว่างที่ว่างกับเส้น น้ำหนักหรือสี ทำให้ผู้ดูเห็นผิดพืนของภาพลึก ดัน นูน เว้า เป็นการสร้างความลึกลงตาอีกวิธีหนึ่ง

ประเภทของที่ว่าง (Types of Space)

ตามลักษณะที่ปรากฏให้เห็นได้ 2 ประเภท คือ

1. ที่ว่าง 3 มิติ (Three Dimension Space) หมายถึง ที่ว่างที่เกิดขึ้นจริงทางกายภาพ (Physical) มีความกว้าง ความยาว ความหนา หรือความลึก ที่สัมผัสได้จริง ได้แก่ วัตถุสิ่งของที่มีปริมาตร เช่น ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม
2. ที่ว่าง 2 มิติ (Two Dimension Space) หมายถึง ที่ว่างที่เกิดขึ้นจริงทางกายภาพ (Physical) มีความกว้างและความยาวที่สัมผัสได้จริง ได้แก่ แผ่นภาพ ผ้าใบ กระดาษหรือที่ว่างระหว่างรูปทรงในงานจิตรกรรมที่ไม่ได้แสดงความลึก

การแบ่งประเภทของที่ว่าง (Types of Space)

ตามลักษณะที่สัมพันธ์กับรูปทรง แบ่งเป็น 3 ประเภท

1. ที่ว่างบวก (Positive Space) หมายถึง ที่ว่างที่เป็นรูป (Figure) ซึ่งอาจเป็นรูปร่างสองมิติ หรือรูปทรงสามมิติ

2. ที่ว่างลบ (Negative Space) หมายถึง ที่ว่างที่ล้อมรอบวัตถุ มีลักษณะเป็นพื้นจากหลัง (Back Ground)

3. ที่ว่างที่เป็นกลาง (Neutral Space) หมายถึง ที่ว่างซึ่งว่างเปล่าไม่มีการกำหนดขอบเขต ได้แก่ ประดacheเปล่า ผ้าใบเปล่า ที่ว่างของผนัง หรือที่ว่างในอวากาศ

หน้าที่ของที่ว่าง (Function of Space)

1. ที่ว่าง (Space) มีพลังเคลื่อนไหวที่ว่างที่เป็นกลางหรือศูนย์ (Neutral Space) เป็นที่ว่าง ที่ว่างเปล่าจริงๆ ได้แก่ พื้นผิวของกระดาษขาว ผ้าใบสีขาวและว่างเปล่า เปรียบเทียบได้กับพื้นผิวน้ำที่ สงบนิ่ง ความเงียบ สงบของราตรีกาก ความมีดสนิทในคืนเดือนมีด ที่ว่างเหล่านี้จะไม่ pragmaph ลังการ เคลื่อนไหวใดๆ ทั้งสิ้น ในขณะที่เกิดพลังเคลื่อนไหวในที่ว่างนั้น จะมีจุดเริ่มต้นของการเกิดและลด พลังการเคลื่อนไหวไปเรื่อยๆ จนสงบจากจุดเริ่มถึงจุดสงบ จะต้องใช้เวลาด้วย นั้นคือการเคลื่อนไหว นั้นต้องอาศัยที่ว่าง (Space) และเวลา (Time) ความเคลื่อนไหวหรือเวลาจึงเป็นงานศิลปกรรมที่คุ้นเคย นานๆ เกิดการเคลื่อนไหวของสายตาตลอดเวลา เมื่อ pragmaph รูปทรงในที่ว่างในตำแหน่งที่ต่างกันจะเกิด พลังการเคลื่อนไหวของที่ว่างที่ต่างกันจากภาพ

2. ที่ว่าง 3 มิติ ในงานจิตรกรรมเป็นมิติลวง (Illusion) เป็นที่ว่างลงตา (Pictorial Space) เมื่อตูภูมิจิตรกรรมจะเห็นว่ามีระยะตื้นลึก แต่ไม่สามารถสัมผัสรู้จริงๆ ได้ เมื่องานประดิษฐกรรม หรือสถาปัตยกรรม

5. สี (Color)

สี คือการรับรู้ความถี่ (หรือความยาวคลื่น) ของแสง ในทำนองเดียวกันกับที่ระดับเสียงมนุษย์ สามารถรับรู้ได้เนื่องจากโครงสร้างอันละเอียดอ่อนของดวงตา ซึ่งมีความสามารถในการรับรู้แสง ในท่วงความถี่ที่ต่างกัน การรับรู้สิ่งนี้ขึ้นกับปัจจัยทางชีวภาพ (คนบางคนตอบดีสี ซึ่งหมายถึงคนคน

นั้นเห็นสีบางค่าต่างจากคนอื่นหรือไม่สามารถแยกแยะสีที่มีค่าความอิมตัวใกล้เคียงกันได้ หรือแม้กระทั่งไม่สามารถเห็นสีได้เลยมาแต่กำเนิด), ความทรงจำระยะยาวของบุคคลผู้นั้น, และผลกระทบระยะสั้น เช่น สีที่อยู่ข้างเคียง บางครั้งเราเรียกแบบของวิชาที่ศึกษาเรื่องของสีว่า รังสรรคศาสตร์ วิชานี้จะครอบคลุมเรื่องของการรับรู้ของสีโดยดูดวงตาของมนุษย์, แหล่งที่มาของสีในวัตถุ, ทฤษฎีสีในวิชาศิลปะ, และพิสิกส์ของสีในสเปกตรัมแม่เหล็กไฟฟ้า

สี (Color) หมายถึง สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระหบวัตถุ สะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์ สีและการนำไปใช้

5.1 วรรณของสี (Tone) จากวัสดุธรรมชาติ ในทางศิลปะได้มีการแบ่งวรรณของสีออกเป็น 2 วรรณ คือ

5.1.2 สีวรรณร้อน (Warm Tone) ได้แก่สีที่ให้ความรู้สึกอบอุ่นหรือร้อน เช่น สีเหลือง ส้มเหลือง ส้ม ส้มแดง แดง ม่วงแดง เป็นต้น

สีแดง ก้าหาญ อันตราย เร้าใจ สะดุกดตา

สีเหลือง สว่างที่สุด บริสุทธิ์ แจ่มใส เลื่อมใส

สีส้ม ร้อนแรง สนุกสนาน รื่นเริง เปรี้ยว

5.1.3 สีวรรณเย็น (Cold Tone) ได้แก่ สีที่ให้ความรู้สึกเย็น สงบ สงบ เช่น สีเขียว เขียวเหลือง เขียนน้ำเงิน น้ำเงิน ม่วงน้ำเงิน ม่วง เป็นต้น

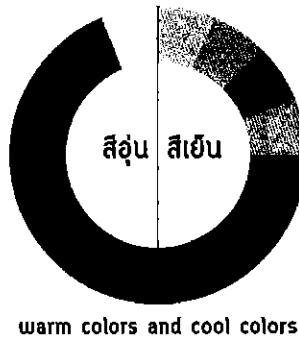
สีน้ำเงิน สงบ ลุ่ม สันติภาพ ภูมิฐาน

สีเขียว ความหวัง สดชื่น ชุ่มชื่น ร่มเย็น

สีม่วง รื่นรมย์ โอ่อ่า งอกงาม

สีขาว สะอาด บริสุทธิ์ กระจางแจ้ง มั่นคง เบา

สีดำ เศร้า ความตาย หนัก

ภาพ 16 สีอุ่นและสีเย็น

ที่มา: <http://watkadarin.com>

5.2 ค่าของสี (Value of colour) หมายถึง สีใดสีหนึ่งทำให้ค่อย ๆ จางลงจนขาวหรือสว่างและทำให้ค่อย ๆ เข้มขึ้นจนมืด

5.3 สีเอกสาร์ค (Monochrome) หมายถึง สีที่แสดงอิทธิพลเด่นชัดออกมารสีเดียว หรือใช้เพียงสีเดียวในการเขียนภาพ โดยให้ค่าของสีอุ่น กลาง แก่ คล้ายกับภาพถ่าย ขาว ดำ

ภาพ 17 ตัวอย่างภาพสีเอกสาร์ค

ที่มา: <http://watkadarin.com>

5.4 สีส่วนรวม (Tonality) หมายถึง สีใดสีหนึ่งที่ให้อิทธิพลเหนือสีอื่นทั้งหมด เช่น การเขียนภาพพิวท์ศิลป์ ปรากฏสีส่วนรวมเป็นสีเขียว สีน้ำเงิน เป็นต้น

5.5 สีที่ปรากฏเด่น (Intensity)

5.6 สีต่างข้ามกันหรือสีตัดกัน (Contrast) หมายถึง สีที่อยู่ตรงกันข้ามในวงจรสีธรรมชาติ เช่น สีแดงกับสีเขียว สีน้ำเงินกับสีส้ม สีม่วงกับสีเหลือง

น้ำหนักสี (Tone) หรือวรรณของสี หมายถึง ระดับความเข้มที่แตกต่างกันของสีหรือค่าความอ่อนแก่ของสี ไล่ระดับกันไป เช่น ดำ – เทาเข้ม – เทากลาง – เทาอ่อน – ขาว โคนก็มีผลต่อความรู้สึกถ้ายกับสีนั้นเอง เพียงแต่จะละเอียดอยู่มากขึ้น มีค่าความแตกต่างกันเล็กน้อย แต่มีผลต่อความรู้สึก นึกคิด ของมนุษย์ เช่น น้ำหนักของสี วจรสีและสีวรรณร้อน วจรสีและสีวรรณเย็น

ในผลงานชิ้นหนึ่ง อาจจะใช้สีให้กลมกลืนกันหรือตัดกันเพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจจะใช้พร้อมกันทั้ง 2 อย่างทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการ และความคิดสร้างสรรค์ของเรา ไม่มีหลักการ หรือรูปแบบที่ตายตัว ในงานออกแบบ หรือการจัดภาพ หากเราเริ่จักใช้สีให้มีสภาพโดยรวมเป็นวรรณร้อน หรือวรรณเย็น เราจะ สามารถควบคุม และสร้างสรรค์ภาพให้เกิดความประسانกลมกลืน งดงามได้ ง่ายขึ้น เพราะสีมีอิทธิพลต่อ มวล ปริมาตร และช่องว่าง สีมีคุณสมบัติที่ทำให้เกิดความกลมกลืน หรือขัดแย้งได้ สีสามารถขับเน้นให้เกิดจุดเด่น และการรวมกันให้เกิดเป็นหน่วยเดียวกันได้ เราในฐานะผู้ใช้สีต้องนำหลักการต่างๆของสีไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้อง กับเป้าหมายในงานของเรา เพราะสีมีผลต่อการออกแบบ คือ

1. สร้างความรู้สึก สีให้ความรู้สึกต่อผู้พบเห็นแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และภูมิหลัง ของแต่ละคน สีบางสีสามารถรักษาบำบัดโรคจิตบางชนิดได้ การใช้สีภายใน หรือภายนอกอาคาร จะมีผลต่อการ สัมผัส และสร้างบรรยากาศได้
2. สร้างความน่าสนใจ สีมีอิทธิพลต่องานศิลปะการออกแบบ จะช่วยสร้างความประทับใจ และความน่าสนใจเป็นอันดับแรกที่พอบเห็น
3. สีบอกสัญลักษณ์ของวัตถุ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ หรือภูมิหลัง เช่น สีแดงสัญลักษณ์ของไฟ หรืออันตราย สีเขียวสัญลักษณ์แทนพืช หรือความปลดปล่อย เป็นต้น
4. สีช่วยให้เกิดการรับรู้ และจดจำ งานศิลปะการออกแบบต้องการให้ผู้พบเห็นเกิดการจดจำในรูปแบบ และผลงานหรือเกิดความประทับใจ การใช้สีจะต้องสะดุกดตา และมีเอกภาพ

6. ลักษณะพื้นผิว (Texture)

พื้นผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวน้ำของสิ่งต่าง ๆ ที่เมื่อสัมผัสแล้วสามารถ รับรู้ได้ว่ามีลักษณะอย่างไร คือรู้ว่า หยาบ ชุ่มชะ เรียบ มัน ด้าน เนียน ساกร เป็นต้น
ลักษณะที่สัมผัสได้ของพื้นผิว มี 2 ประเภท คือ

1. พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยมือ หรือการสัมผัส เป็นลักษณะพื้นผิวที่เป็นอยู่จริง ๆ ของ ผิวน้ำ ของสตุนน์ ๆ ซึ่งสามารถสัมผัสได้จากการประติมกรรม งานสถาปัตยกรรม และสิ่งประดิษฐ์อื่น ๆ
2. พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยสายตา จากการมองเห็นแต่ไม่ใช่ลักษณะที่แท้จริงของผิว สตุนน์ ๆ เช่น การวาดภาพก้อนหินบนกระดาษ จะให้ความรู้สึกเป็นก้อนหินแต่ มือสัมผัสเป็นกระดาษ หรือใช้กระดาษพิมพ์ลายไม้ หรือลายหินอ่อน เพื่อปะทับ บนผิวน้ำของสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น ลักษณะเช่นนี้ถือว่า เป็นการสร้างพื้นผิวลงตัว ให้สัมผัสได้ด้วยการมองเห็นเท่านั้น

พื้นผิвлักษณะต่าง ๆ จะให้ความรู้สึกต่องานศิลปะที่แตกต่างกัน พื้นผิวยาบจะ ให้ความรู้สึกกระตุนประสาท หนักแน่น มั่นคง แข็งแรง ถาวร ในขณะที่ผิวเรียบ จะให้ความรู้สึกเบา สบาย การใช้ลักษณะของพื้นผิวที่แตกต่างกัน เห็นได้ชัดเจน จากงานประติมกรรม และมากที่สุดในงานสถาปัตยกรรมซึ่งมีการรวมเอาลักษณะ ต่าง ๆ กันของพื้นผิวสตุนหอย ๆ อ่าย่าง เช่น อิฐ ไม้ โลหะ กระจก คอนกรีต หิน ซึ่งมีความขัดแย้งกันแต่สถาปนิกได้นำมาผสมกลมกลืนได้อย่างเหมาะสม ลงตัว จน เกิดความสวยงาม

7. จุด (Dot)

จุด Dot หมายถึง รอยกด จุด แต้ม มีลักษณะกลมเป็นส่วนประกอบที่เล็กที่สุดเป็นพื้นฐานที่สำคัญในงานออกแบบทุกชนิด แม้แต่ตัวอักษร และภาพจากเครื่องคอมพิวเตอร์ยัง ประกอบ ด้วยจุด หลายพันหลายหมื่นจุด เมื่อนำมาเรียงกันในตำแหน่งที่เหมาะสมก็จะเกิดเป็นรูปร่าง รูปทรง ระยะใกล้ ไกล ทำให้งานออกแบบสร้างความรู้สึกตื้นเต้น และดึงดูดความสนใจ ลักษณะจุดแบ่งได้ 2 ประเภทคือ

1.1 จุดที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ จุดในลายของสัตว์ เช่น แมว หมา กวาง เสือดาว ปลา เปลือกหอย จุดที่พบเห็นทั่วไปในส่วนต่าง ๆ ของพืช เช่น ลำต้น ดอกไม้ ใบ ข้าวโพด ประการัง เมล็ดถั่ว และจุดในแมลงต่างๆ เช่น ฝิ่ง เต่าทอง เป็นต้น

1.2 จุดที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น การแต้ม ขีด จิ้ม กด กระแทก ด้วยวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ดินสอดำ ปากกา พู่กัน วัสดุปลายแหลมหรือเครื่องมืออื่น ๆ จุดมีอิทธิพลกับมนุษย์มากในการ

ออกแบบ มนุษย์ออกแบบลูกคิดสำหรับคิดเลข ออกแบบร้อยลูกปัดเป็นสร้อยคอและเครื่องประดับต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนเกิดจากจุดทั้งสิ้น

การนำจุดมาใช้ในงานออกแบบสามารถทำได้หลายแบบดังนี้

1. ลักษณะการจัดที่เรียงกันและทำซ้ำกัน (Repetition)

2. ลักษณะการจัดโดยใช้ช่องจังหวะที่ซ้ำกัน (Rhythm)

3. ลักษณะการจัดโดยให้เหมือนกับ สมดุลกันทั้ง 2 ด้าน (Symmetry Balance)

4. ลักษณะการจัดโดยให้สมดุลไม่เท่ากัน 2 ด้าน (Asymmetry Balance)

5. ลักษณะการจัดให้เป็นรูปแบบต่าง ๆ (Pattern)

2.2 การออกแบบกราฟิกสำหรับเด็ก

GENALATION : Gen-Z (Generation Z) กลุ่มอายุน้อยที่สุดในปัจจุบัน เป็นผู้ที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2537-ปัจจุบัน หรืออายุ 1-16 ปี Gen-Z กลุ่มอายุน้อยที่สุดในปัจจุบัน เป็นผู้ที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2537-ปัจจุบัน หรืออายุ 1-16 ปี ในเจเนอเรชันนี้จะเป็นช่วงที่คนเกิดใหม่น้อยลง ขณะเดียวกันก็จะเติบโตขึ้นท่ามกลางการเติบโตที่มีคุณภาพมากขึ้น และมีค่าใช้จ่ายสูงมากยิ่งขึ้นเป็นกัน เจเนอเรชันรุ่นล่าสุด ที่มักมีสมาชิกสิ้น ภูมิแพ้ที่พิวนั้น และหวัด มารุกราน

Gen-Z เป็นประชากรกลุ่มอายุน้อยที่สุดในปัจจุบันในเจเนอเรชันนี้จะเป็นช่วงที่มีประชากรเกิดใหม่น้อยลงเนื่องจากอัตราเจริญพันธุ์ (Fertility Rate) หรือจำนวนทารกแรกเกิดโดยเฉลี่ยต่อหญิงหนึ่งคนตลอดชีวิตลดลงจากอดีต ซึ่งปัจจุบัน

สภาพการณ์

ดังกล่าวเกิดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทย โดยมีสาเหตุมาจากหลากหลายสาเหตุทั้ง

- 1) ผู้หญิงมีการศึกษาดีขึ้นทำให้เกิดโอกาสในการทำงานมากขึ้น และมีความเป็นอิสระทางการเงินสูงทำให้ชะลอการแต่งงานและลดจำนวนการตั้งครรภ์ 2) การมีข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนคุณภาพสาธารณสุขที่ดีขึ้นและอุปกรณ์ในการป้องกันการตั้งครรภ์เพิ่มมากขึ้น 3) การเป็นเมืองเพิ่มขึ้นทำให้มีภาระด้านการดำเนินชีวิต การทำงาน ที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่าย และอื่นๆ ทำให้ทำให้ต้นทุนของการมีลูกสูงขึ้นยกต่อการมีลูกมากกว่า 1-2 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, 2554 : ออนไลน์) ปรากฏการณ์ดังกล่าวที่

เกิดขึ้นส่งผลให้ประชากรที่เกิดในใหม่ในรุ่นตังกล่าวเติบโตขึ้นท่ามกลางการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพมากขึ้น และมีค่าใช้จ่ายสูงมากยิ่งขึ้นเช่นกัน (มหาวิทยาลัยมหิดล, 2553 : ออนไลน์)

Gen Z เป็นกลุ่มประชากรเจเนอเรชั่นใหม่ที่กำลังถูกจับตามองจากนักการตลาด ซึ่งได้ถูกกำหนดว่าเป็นกลุ่มลูกค้าที่อายุน้อยที่สุดในปัจจุบัน โดยจะเป็นกลุ่มที่เกิดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นไป ซึ่งหากพิจารณาถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่าอายุที่แก่ที่สุดของคนกลุ่มนี้จะมีอายุประมาณ 16 ปี ส่วนอายุน้อยที่สุดคือثارากแรกเกิด และยังจะรวมถึงผู้ที่ยังอยู่ในครรภ์มาตรา และที่กำลังจะเกิดในอนาคตด้วย

ผู้บริโภคกลุ่ม Gen Z แม้ว่าจะมีปริมาณประชากรลดน้อยลง แต่ก็ยังเป็นกลุ่มอายุที่มีอำนาจซื้อสูงขึ้นและการใช้จ่ายต่อคนก็จะสูงขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นการสามารถเข้าใจและสร้างพฤติกรรมการบริโภคจากลูกค้ากลุ่มวัยนี้ได้อาจสามารถสร้างยอดขายได้มากกว่ากลุ่มลูกค้า Generation X ได้ค่อนข้างสูง นักการตลาดคาดว่าคนกลุ่มวัย Gen Z จะมีความเป็นปัจเจกบุคคลมากกว่ากลุ่มคน Gen Y ผู้บริโภควัย Gen Z ต้องการสินค้าเฉพาะเจาะจงที่แสดงความเป็นตัวของตัวเองและใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย Gen Z มีทัศนคติเป็นผู้ที่ชื่นชอบการใช้จ่าย เพื่อสร้างความสุขความพอกับตนเอง มีความละเอียดลออ รวมถึงช่องทางเสมอจนจริงในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ จะเข้ามามีบทบาทกับการดำเนินชีวิต (live Style) ของคนกลุ่มนี้มากขึ้นด้วย ผู้บริโภควัย Gen Z รู้ด้วยว่าเข้าต้องการอะไรและเข้าเองก็มีเงินพอจะจ่ายด้วย การตลาดแบบโฆษณาชวนเชื่อมักจะแฝงมากับอินเทอร์เน็ตและนิตยสารตลอดเวลา ดังนั้นนักการตลาดควรจะมีความคิดสร้างสรรค์ไม่เหมือนใครเพื่อให้ผู้บริโภค Gen Z เห็นความแตกต่างของผลิตภัณฑ์และเลือกใช้สินค้าด้วยความเต็มใจ

Gen Z ในกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่ carb เกี่ยววัยเด็กและวัยรุ่นมีอยู่เป็นจำนวนมาก และถ้ายังเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญทางการตลาด พวกรุ่นนี้มีกิจกรรมเชิงสังคมและพฤติกรรมการสมาคมผ่านระบบเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า กรณีกลุ่ม Gen Z วัยเด็กในสหราชอาณาจักรมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวันในการใช้สื่อที่แตกต่างกันออกไป ในขณะที่กว่าร้อยละ 50 ของเด็กยุโรปใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่อายุ 8 ขวบ นั่นหมายความว่า สถานที่เล่นของเด็กและวัยรุ่น เปลี่ยนจากการการวิ่งเล่นกลางแจ้ง มาอยู่หน้าจอตั้งแต่ยังเล็ก (ผู้จัดการรายสัปดาห์, 2550 : ออนไลน์) ซึ่งบางครั้งพากษาได้รับข้อมูลข่าวสารจนลืม ข้อมูลต่างๆ มีทั้งเรื่องจริงและข้อมูลแบบคอมโอลอย นักโฆษณาจึงต้องพยายามอย่างหนักเพื่อชิงความสนใจจากพากษาให้ได้โดยให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อวัย Gen Z กลุ่มนี้ ในขณะเดียวกันก็สร้างความสนใจและก่อให้เกิดพฤติกรรมการบริโภคให้เกิดขึ้นให้ได้ ดังนี้ 1) ทางเลือก 2) การควบคุม และ 3) ความ

สะดวก คือหัวใจสำคัญสำหรับประชากรวัยดิจิตอลกลุ่มนี้ ในขณะที่ตราสินค้าอย่าง Absolut, Nike และ GAP สามารถดึงวัยรุ่นจากหน้าจอเว็บไซต์ได้ ข้อความ SMS บนจอทีวีก็เป็นตัวตึงความสนใจให้เกาเดิดใจมากขึ้นและสามารถสร้างผลกำไรที่สูงขึ้น John Gordon ซีอีโอของ Xtreme Information ออกมากล่าวว่า “อำนาจชี้ของวัยรุ่นพุ่งทะลุเพดานไปแล้ว ต้องยอมรับว่าเดียวีวัยรุ่นมีบทบาททางสังคมมากขึ้นกว่าแต่ก่อน ด้วยเม็ดเงินปริมาณมหาศาลที่วนอยู่ในตลาดที่หมุนเวียนเปลี่ยนมือเร็วเช่นนี้ จึงทำให้แบรนด์ขึ้นนำจับทางได้และไม่ยอมแพ้ที่จะรับฉายโภการะโดดเข้าร่วมวง” (Positioning Magazine, 2548 : ออนไลน์)

นอกจากนี้ยังมีกลุ่ม Gen Z วัยเด็กซึ่งเป็น Generation Z อีกกลุ่มนึงที่เป็นที่จับตาของนักการตลาด โดยการสำรวจวิจัยจากทางฝั่งยุโรป ได้ทำการศึกษาการส่งเสริมการตลาดของลูกค้าในกลุ่มนี้ จากงานวิจัยชิ้นหนึ่งของบริษัทในสวิตเซอร์แลนด์ เปิดเผยว่า หากสตรีที่กำลังมีครรภ์ได้สัมผัสกับแคมเปญการตลาดต่างๆ อาทิเช่น เพลงจังเกิลของโซเชียล โทน ทำงานเพลง และข้อความต่างๆ ที่ดึงใจออกแบบเฉพาะให้รื่นรมย์ และสื่อสารกับเด็กทารก พบร่วมกันร้อยละ 77 ของเด็กที่เกิดใหม่ทั้งหมดนั้นสามารถจดจำและคุ้นเคยกับตราสินค้าดังกล่าวได้ ทั้งยังทำให้พากເheads แนวโน้มที่จะพอยใจตราสินค้าดังกล่าวเมื่อเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ต่อไปด้วย ดังนั้น จึงได้เริ่มมีกลยุทธ์การทำตลาดกับ Gen Z โดยมีการพัฒนาแคมเปญการส่งเสริมการตลาดต่อกลุ่มนี้ โดยแบ่งเป็นแคมเปญที่จะสื่อสารกับเด็กที่อยู่ในครรภ์กับเด็กทารกที่เพิ่งเกิดมาอายุไม่เกิน 2-3 ปี

แคมเปญอีกลักษณะหนึ่ง คือ การมุ่งไปยังเด็กทารกที่มีอายุไม่เกิน 2-3 ปี จากการวิจัยปรากฏว่าเด็กในช่วงนี้จะสามารถซึมซับจดจำทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวได้ง่าย สมองของเด็กยังว่างและมีอำนาจในการเรียนรู้สูง พร้อมจะดูดซึมทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาในประสาทสัมผัส ดังนั้น แคมเปญที่พัฒนาจะใช้ประสาทสัมผัสทุกประการ (Sensory Marketing) ทั้งรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส ที่จะสื่อสารครบถ้วน ซ่องทางกับเด็กๆ เริ่มจากรูปภาพ การออกแบบ ดีไซน์ที่สวยงาม เต็มตา สีสันที่ชูน้ำให้เกิดความสนใจ และตื่นเต้นต่อเด็กๆ รสชาติและกลิ่นที่เหมาะสมสมสอดคล้องกับวัย เสียงเพลง ทำงาน โทนการพูดและข้อความการสื่อสารที่ไม่ประทับใจต่อเด็กวัยดังกล่าว รวมถึงการให้ใช้การสัมผัสถกับสิ่งของขึ้นส่วนต่างๆ ที่ตราสินค้านั้นสร้างขึ้น ซึ่งน่าจะนำไปสู่ความพึงพอใจ ความคุ้นเคย และความเชื่อมั่นต่อตราสินค้าของคนกลุ่มนี้เมื่อเติบโตขึ้นในอนาคต นอกจากนี้ มีหลายกิจกรรมในยุโรปที่เริ่มพัฒนาห้องทดลองหรือโซลูชัน ที่จำลองสถานการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และบริการของแต่ละแบรนด์ เพื่อให้บริการกับเด็กวัย

เตาะแตะ และสื่อสารสร้างประสบการณ์ที่น่าประทับใจให้เด็กเหล่านั้น เพื่อที่วันหน้าจะได้เป็นการสร้างความภักดีให้กับคนกลุ่มนี้เมื่อเติบใหญ่ต่อไปในอนาคต (ธีรยุส วัฒนาศุภโชค, 2550 : ออนไลน์)

ดังนั้นการทำตลาดสำหรับกลุ่ม Gen Z จึงไม่เพียงเฉพาะไปที่ตัวผู้บริโภควัย Gen Z เท่านั้นแต่ยังต้องยังคำนึงถึงผู้ปกครองหรือพ่อแม่ของกลุ่ม Gen Z เหล่านี้ด้วย เช่น อายุของพ่อแม่ โดยนักการตลาดเชื่อว่าหากกลุ่มลูกค้าของตนมีพ่อแม่อายุน้อย การจำหน่ายสินค้าอาจจะหวังที่จะสร้างกลุ่มลูกค้าทั้งครอบครัว เพราะพ่อแม่ก็อยากเล่นสิ่งที่เป็นความต้องการในวัยเด็กแต่ขาดโอกาสเพราะมีลูกเริ่มเกินไป จึงซื้อสินค้าเพื่อตนเอง กับเพื่อลูกหลานของตน เช่น ในการซื้อชุดนอนที่เป็นลายเสตโลคิตตี้ หรือการเที่ยวสวนสนุก ในกรณีของพ่อแม่ที่ทำงานหนัก มีเวลาว่างให้กับลูกไม่มาก จะใช้การซื้ออาหารและของเล่นเพื่อเพิ่มความสุขให้กับลูกๆ ของตนทดแทนกับความรักที่มีให้กับลูก ในบางครั้งนักการตลาดพบว่ากำลังเผชิญหน้ากับพ่อแม่ที่มีความขัดแย้งในการซื้อหาความสุขให้กับลูกหลาน หรือมีใจเดียวไม่ชัดเจนว่าจะหาซื้อสินค้าใดให้กับลูกของตน ผู้ปกครองพวกรู้สึกว่าตนนี้จะมีพฤติกรรมการไปร้านอาหาร ไปสถานที่ท่องเที่ยว กัน เพราะไม่รู้ว่าจะไปไหนดี พ่อแม่เหล่านี้จะเป็นกลุ่มที่ค่อยอาศัยการโฆษณาเป็นเครื่องนำทางและช่วยในการตัดสินใจ

โลกของการตลาดสำหรับสินค้าวัย Gen Z ไม่มีปัจจัยเชิงเศรษฐกิจเข้าไปเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นค่าผ่อนบ้าน ค่าเช่า หรือค่าสาธารณูปโภค ที่เป็นรายจ่ายประจำของพ่อแม่ จึงเป็นตลาดที่ทรงพลังในด้านการใช้จ่ายมากกว่ากลุ่มช่วงวัยอื่นมาก แต่การตลาดสำหรับกลุ่มวัย Gen Z ก็ยังไม่ใช่ตลาดที่ทำได้ง่าย เพราะพวกรู้สึกว่าต้องพยายามปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับวัย Gen Z ที่เป็นเป้าหมายของตนเกลียดสิ่งเดียวกันหรือคล้ายๆ กัน นักการตลาดจึงต้องหาให้ได้ว่าวัย Gen Z ที่เป็นเป้าหมายของตนเกลียดสิ่งไหน และชอบสิ่งไหน สนุกกับเรื่องใด เพื่อที่จะสามารถเจาะตลาดคนวัย Gen Z ได้ตรงเป้าหมายมากที่สุด (ผู้จัดการรายสัปดาห์, 2550 : ออนไลน์)

NEW MEDIA : การศึกษาสไตล์ของศิลปะ

Retro แนวทางในการทำตลาด แบบ Retro 4 ต้นแบบ การทำตลาดแบบ ย้อนยุค ประยุกต์тренต์ใหม่นั้น เป็นแนวคิดทำตลาดโดยมองย้อนไปในอดีต ถึง กระแสนิยมเดิมๆ ว่า แบรนด์ภาพยนตร์ รถยนต์รุ่นใด เพลงยุคไหน แฟชั่นยุคใดดัง แล้ว หาสาเหตุการดังของมัน เหตุปัจจัยของมัน

ว่า มันดัง มันนิยม เพราะอะไร หนอ หาคุณค่าร่วม Core Value ตัวนั้นขึ้นมา แล้วนำมาทำตลาด ซึ่งแนวทางการทำตลาดแบบ Retro นี้ สามารถแยกวิธีการออก เป็น 4 ประเภท

Retro Retro คือการ เอาของดีในอดีต มาใช้หั้งแต่ง ไม่ต้องเปลี่ยนแปลง หรือตัดแปลงมาก เช่น ผลิตภัณฑ์ที่เคยขายดี เป็นที่นิยมในอดีตนำมา ทำซ้ำ หรือ ก็อปปี้ใหม่ เช่นโซเชียล มาร์โนโล ดาวบอย นำกลับมาใช้อีกครั้ง หนังดังนำกลับมาทำซ้ำ ทำนองเพลงเก่ามาร้องซ้ำ ที่เปลี่ยนคือแค่ตัวแสดง นักร้องใหม่ เท่านั้น หรือ Levi 501 นำกลับมาใหม่อีกครั้ง ศาสตร์ ช่วงจัย หวานเสียง นำมาใช้อีกครั้ง

Retro Nova มีการผสมผสาน รูปลักษณ์ และโครง เก่า แต่ใช้เทคโนโลยีใหม่ เช่น นาฬิกา TAG Heuer ทำให้หน้าตา�้อนยุคไป ปี คศ 1930 แต่กลไก เป็น ไมโครชิพ ที่เดินด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ ,วิทยุ ย้อนยุค โบราณปี 1950 ปุ่มปรับคลื่นวิทยุใหญ่ๆ แต่ ข้างในเป็นวงจรชิปไฟฟ้า ไม่ได้ใช้หลอดสุญญาภิค แบบวิทยุรุ่นเก่า มีช่องเสียบหูฟังสเตอริโอ ที่เล่นเทป และ ชีดี

Retro Deluxe คือการผสมผสาน เรื่องเก่า (Past) กับเรื่องใหม่ (Present Trend) เข้าด้วยกัน ที่เรียก Hybrid ระหว่าง ดิไซน์เก่า กับใหม่ มาใช้ เช่น Star War แม้จะเป็นหนังวายากาศ แต่ พล็อตเรื่องก็เน้นไปเรื่องเจ้าหญิง และอามาจาร ดูแล้วเหมือนเรื่องราวนิยายในอดีต แต่ได้ ผสมเรื่องแห่งอนาคต เข้าไป ตัวหนังสือภาษาอังกฤษที่ขึ้นมา ตอนไตเติลหนังคือ ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว กาแลกซีที่ห่างไกลออกไป จากโลก ได้มีอามาจารแห่งหนึ่ง ฟังแล้วคุ้นๆ เมื่อนในเทพนิยาย แต่เทคนิค การถ่ายทำทันสมัย และผสมบรรยายภาค หรือบริบท แห่งอนาคต วิภาวดี ดวงดาวเข้าไปให้ดูทันสมัย นี้ และ จั๊ส ลูกัส หรือหนังจีนที่ดัง เรื่องเจ้าเวลาหাজินซี หนังไทยเรื่องทวิภาค ที่มีการย้อนยุคเก่ากับยุคปัจจุบันมาผสมกัน การ์ตูนญี่ปุ่น เรื่องเทพอสูรจิ้งจากเงินพระเอก เป็นอสูรจิ้งจาก แต่งกายแบบชามูไร ญี่ปุ่นในอดีต แต่นางเอกกับแต่งชุดนักศึกษาญี่ปุ่นในปัจจุบัน เป็นการผสมวัฒนธรรมเก่ากับใหม่เข้าด้วยกัน ผลิตภัณฑ์ก็เหมือนกัน การออกแบบที่ใช้ แบบที่สืบสานวัฒนธรรมไทย ผสมผสานกับ เทคโนโลยี แฟชั่น หรือดิไซน์จากอิตาลี เช่น อัญมณี ตามราชศีที่มีเรื่องราวย้อนจากความเชื่อมแต่ออกแบบเป็นทันสมัย แม้กระทั้ง รองเท้าฟุตบอล อาดิดัสรุ่นใหม่สีเทาอ่อน อุตสาห์ใส่ มังกรเข้าไปที่รองเท้า ซึ่งมังกรเป็นสัตว์ในความเชื่อโบราณของจีน

Retro Futurism แนวนี้เป็นที่นิยมในหมู่นักออกแบบรุ่นใหม่ ที่ย้อนเวลาเจาะเห็นดีต กระแสนิยมดังเดิม Past ว่ามีสาเหตุมาจากอะไร แล้วหาตัวแปรร่วม Core Value ในขณะเดียวกันก็

พยากรณ์กระแส แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ไป 3-5 ปีข้างหน้า (Future) แล้ว เอาจริงเก่า ผสมกับความคิดแห่งอนาคต ดังนั้นจะมีการทำวิจัย ย้อนไปในอดีตถึงกระแสในอดีต ที่มาของความนิยมเก่าๆ และการวิจัยวิเคราะห์ แนวโน้มในอนาคตข้างหน้า แล้วนำมาหาตัวแปรร่วม ออกแบบ เช่น การวิจัยว่า โพล์เคนเมื่อไรดี พบร้า มี เรื่อง ชื่อสัตย์ เรียบง่าย ประทัยดี และเป็นรถคันแรกของคนรุ่นใหม่ในตอนนั้น ที่ต้องการหากูกฎไม่ขับรถคันโต พกนี้ต้องการความต่าง ไม่ต้องการเหมือนใคร จากการวิจัยผู้บริโภคพบว่า วงกลมได้สื่อถึงความเรียบง่ายอย่างชัดเจน รถยนต์ที่ออกแบบใหม่จึงมีส่วนโค้งมนเป็นวงกลม ทั้ง หลังคา ที่บังโคลนรถ กระโปรงหน้ารถ และท้ายรถโค้งวงกลม และโฆษณา กีเน้นย้ำ รถสำหรับคนรุ่นใหม่ที่ต้องการความแตกต่าง หรือกูฏ จากของพื้นๆทั่วๆไป แนวทางนี้ถือเป็นแนวทางที่นักออกแบบชั้นนำของโลกนิยมสร้างสรรค์

สรุปได้ว่าการออกแบบกราฟิกสำหรับเด็ก ต้องสามารถให้เด็กเกิดการจดจำภาพ โดยใช้สีและการออกแบบให้เข้ากับวัย ช่วงวัย 1-3 ปี จะเริ่มจะจำสิ่งที่มองเห็น เลียนแบบธรรมชาติ การกระทำ จดจำสิ่งของรอบๆตัว ฉะนั้นการออกแบบจำเป็นต้องใช้สี และรูปแบบกราฟิก สร้างการจดจำ

3.รูปแบบกระเปาสำหรับแม่ลูกอ่อน

สำหรับรูปแบบกระเปาแม่ลูกอ่อนนั้น จะมีดีไซน์ที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของสินค้า ชั้นนำทั่วไป แต่ที่นิยมนำรูปแบบกระเปาแม่ลูกอ่อนนั้นมีทั้งหมด 6 แบบ ดังต่อไปนี้

3.1 แบบ Back Pack เป็นกระเปาแม่ลูกอ่อนสำหรับออกบ้านไปทำกิจกรรมต่างๆ โดยรูปแบบของกระเปาจะถูกออกแบบให้ สามารถบรรจุสิ่งของที่ใช้ในแต่ละวัน ในส่วนของการสะพาย สามารถนำลูกน้อย สะพายข้างหลังแทนการอุ้ม

ภาพ 18 รูปแบบกระเป๋าแบบ Back Pack

ที่มา: www.naturalmomgear.com

3.2 แบบ Diaper Bag เป็นกระเป๋าสำหรับคุณแม่รุ่นใหม่ ที่ต้องการความคล่องตัวในการเปลี่ยนผ้าอ้อมให้กับลูกน้อย โดยกระเป๋าจะถูกออกแบบให้มีพื้นที่ว่างในการผ้ายาง สำหรับการปูรองตัวเด็ก เพื่อจ่านต่อการเปลี่ยนผ้าอ้อม

ภาพ 19 รูปแบบกระเป๋าแบบ Diaper Bag

ที่มา: www.naturalmomgear.com

3.3 แบบ New native diaper bag เป็นรูปแบบกระเป๋าที่ออกแบบพันธุ์มหัศจรรย์ สำหรับคุณแม่มือใหม่ที่ต้องการความคล่องตัว ในการ生育ลูกน้อย

ภาพ 20 รูปแบบกระเป๋าแบบ New native diaper bag

ที่มา: www.naturalmomgear.com

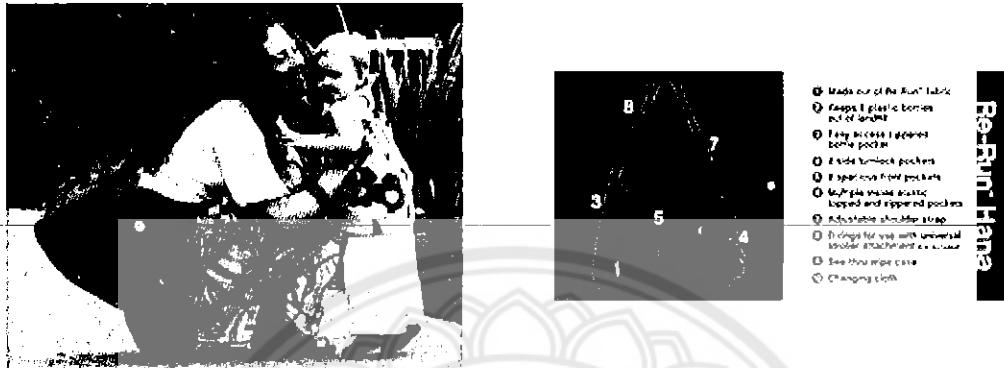
3.4 แบบ OkkaTots Travel "Baby Depot" Bag เป็นกระเป๋าสำหรับเตรียมของเดินทางให้ลูกน้อย เหมาะแก่การเดินทางไปเที่ยวไกลๆ สามารถจุของใช้ที่จำเป็นและยังมีช่องใส่ DVD เพื่อเพิ่มพิงก์ชั่นในการใช้งาน

ภาพ 21 รูปแบบกระเป๋าแบบ OkkaTots Travel "Baby Depot" Bag

ที่มา: www.naturalmomgear.com

3.5 แบบ Messenger Style Diaper Bag เป็นกระเป๋าสำหรับคุณแม่ที่ลูกน้อยเริ่มโต แต่ยังมีสิ่งของเล็กน้อย สามารถใส่ลงในกระเป๋าใบอย่างลงตัว

ภาพ 22 รูปแบบกระเป๋าแบบ Messenger Style Diaper Bag

ที่มา: www.naturalmomgear.com

3.6 แบบ Tote Diaper Bag รูปแบบกระเป๋าสามารถคล้องเข้าไปในรถเข็นเด็ก

ภาพ 23 รูปแบบกระเป๋าแบบ Tote Diaper Bag

ที่มา: www.naturalmomgear.com

ซึ่งรูปแบบกระเปาที่ทางผู้วิจัยสนใจที่ทำในงานวิจัย คือแบบเป็น Back Pack สาเหตุที่เลือกการออกแบบรูปทรงในนี้ เนื่องจากแบบเป็นสามารถที่จะบรรจุสิ่งของได้หลากหลายกว่า การสะพายโดยใช้เป็นนับเป็นการแบกที่มีประสิทธิภาพดีที่สุด เพราะใช้พลังงานน้อยที่สุด เหมาะสมสำหรับการแบกของที่มีน้ำหนักมากถึงปานกลาง และต้องแบกเป็นระยะเวลานาน ซึ่งการแบกด้วยเป็น ใช้หลัง โดยยังไม่ต้องออกแรงที่มีสำหรับทิ้ง

4. หลักการการแบกวัตถุ

ผศ.ดร.วรรธน พลายนเดช (2558) ได้กล่าวหลักการการแบกวัตถุไว้ว่า แบกเป็นกิจกรรมที่ทำกันอยู่ทุกวัน แบกในที่นี่มาจากคำภาษาอังกฤษว่า carrying ซึ่งรวมถึง การเคลื่อนย้ายวัตถุในแนวราบด้วยการเดิน ไม่ว่าจะเป็นการถือวัตถุด้วยมือ หรือแบกด้วยขา คอ ให้ การหาน ทุนวัตถุด้วยศีรษะ เป็นต้น

การแบกสามารถก่อให้เกิดอุบัติเหตุขณะทำงานและเป็นสาเหตุให้เกิดการบาดเจ็บสะสมได้ เช่นเดียวกับการยก การดึงและดันวัตถุ แต่ที่สำคัญ การแบกมักเป็นกิจกรรมที่ต้องทำอยู่นานและใช้พลังงานมากทำให้เกิดความเมื่อย ล้าได้ ในทางอุตสาหกรรมใช้การแบกน้อยลง เนื่องจากมีการใช้รถเข็น ล้อเลื่อนและร่างเลื่อนมาช่วยเคลื่อนย้ายวัตถุมากขึ้น แต่ในทางเกษตรกรรมยังมีการแบกวัตถุ กันอยู่มากเพราะสภาพพื้นที่ไม่อำนวยในการ ใช้รถเข็น เช่น การแบกระสอบ แบกถุงปุ๋ย การหาน้ำ ขอเสนอวิธีการป้องกันการบาดเจ็บจากการแบก และข้อดีข้อเสียของการแบกแต่ละชนิด เพื่อให้เป็นแนวคิดแก่ผู้ใช้แรงงานที่จะต้องแบกวัตถุบ่อยๆ แบกไม่เหมือนยกแบกด้วยจักษุตรงที่ว่าแบกเป็นการเคลื่อนย้ายวัตถุในแนวราบ ในขณะที่ยกเป็นการเคลื่อนย้ายวัตถุในแนวเดิงต้านกันแรงโน้มถ่วงของโลก การยกต้องใช้ความแข็งแรงอย่างมากในการอาชันแรงโน้มถ่วงของน้ำหนักนั้น และต้องอาศัยการทำงานที่ประสานกันของกล้ามเนื้อแขนขาและลำตัว ซึ่งจะทำให้เกิดแรงกดที่หมอนรองกระดูก - สันหลังได้มากกว่าการแบก เนื่องจากการยกมีการเคลื่อนไหวของหลังและกล้ามเนื้อหลังต้องทำงานหนักกว่า

โดยทั่วไปแล้วคนทำงานสามารถแบกของได้หนักกว่ายก ยกตัวอย่างในคนแบกระสอบข้าวสารสามารถแบกข้าวสารหนัก ๑๐๐ กิโลกรัมได้ แต่ไม่สามารถยกกระสอบข้าวใส่บ่าตัวเองได้ จะต้องมีคนช่วยยกใส่บ่าให้เนื่องจากการจะยกน้ำหนัก ๑๐๐ กิโลกรัมไม่ใช่เรื่องง่าย

การแบกภัตถุด้วยมือ

การแบกภัตถุด้วยมือ มี 2 แบบคือ

1. การถือของ ด้านหน้าลำตัวด้วยมือทั้ง 2 ข้าง การแบกแบบนี้มีข้อดีคือสามารถถ่วงและปล่อยวัตถุได้ง่าย เหมาะสำหรับการแบกของหนักในระยะเวลาสั้นๆ ส่วนที่จะมีอาการล้าคือกล้ามเนื้อของแขนและมือที่ถือวัตถุนั้นอยู่ การถือของด้วยการขอศอกจะทำให้ถือได้น้อยลงประมาณ 2-3 กิโลกรัม แต่ช่วยในเรื่องของการเดิน เนื่องจากการขอศอกจะช่วยไม่ให้วัตถุไปกีดขวางการเคลื่อนไหวของขาขณะเดิน แต่อุปติเหตุที่อาจเกิดขึ้น คือการลื่น สะดุด ล้ม เนื่องจากมองไม่เห็นพื้น การ ขึ้น-ลงบันได ต้องทำด้วยความระมัดระวังมากเป็นพิเศษ

2. การหัว เช่น การหัวกระเปา มีข้อดีเช่นเดียวกัน กับการถือของทางด้านหน้า เพราะสามารถถ่วงและยกวัตถุได้ง่าย แต่ข้อเสียคือลำตัวจะเอียงไปทางด้านใดด้านหนึ่งและต้องใช้พลังงานอย่างมาก ใน การหดเกร็งแบบคงที่ของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการทรงตัว ดังนั้น ถ้าจะต้องเดินมากกว่า ๑๐๐ เมตรไม่ควรหัวของหนักเกิน ๕ กิโลกรัม

การแบกภัตถุด้วยบ่าและหลัง

การแบกภัตถุด้วยบ่าและหลัง เช่น การแบกกระสอบข้าวสาร ถุงปูน การแบกแบบนี้จะสามารถแบก น้ำหนักได้มากที่สุด เพราะน้ำหนักของวัตถุจะตกผ่านลำตัวไปสู่พื้นโดยไม่ต้องใช้แรงของแขนในการถือวัตถุนั้น

ข้อเสียของการแบกแบบนี้ คือ

1. ผู้แบกต้องทรงตัวให้ดี ยิ่งถ้าแบกขึ้นลงทางลาด เช่น บันได หรือทางเดินแคบ ผู้แบกจะเสีย การทรงตัว ตกบันไดหรือล้มได้ง่าย

2. ถ้าผู้แบกไม่มีความชำนาญ จะต้องใช้กล้ามเนื้อหลังอย่างมากในการแบก อาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บของหลังได้ง่าย

3. จะมีแรงกดอย่างมากบริเวณจุดที่รับน้ำหนัก เช่น คอหรือบ่า ทำให้การไหลเวียนเลือด บริเวณนั้นลดลง

4. จะทำให้ข้อกระดูกสันหลังบริเวณคอและหลังผิดรูป หรือเสียความยืดหยุ่นไป ถ้าต้องทำงานแบบลักษณะนี้ไปนานๆ

การหาย

การหายมีหลายชนิด การหายของชายของแม่ค้า การหายสินแรในงานเหมือง การแบกชนิดนี้ มีข้อดีคือ แบกน้ำหนักได้มาก ผู้แบกสามารถยกวัตถุได้เอง และใช้ พลังงานน้อยกว่าการถือด้วยมือ อีกทั้งสามารถใช้มือช่วยป้องกันไม่ให้ล้มได้ขณะแบกแต่การหายมีข้อเสียคือ จะเสียการทรงตัวได้ง่ายถ้าไม่ชำนาญ มีแรงกดบนบ่าถ้าน้ำหนักมากเกินไป การหายโดยใช้ค้อนของแม่ค้าน้ำหนักเป็นภัยปัญญา ชาวบ้าน ที่น่าทึ่ง เนื่องจากไม่คานนั้นมีความยืดหยุ่น เคลื่อนไหวขึ้ลงขณะเดิน ทำให้แรงกดบนบ่าลดลงเป็นช่วงๆ

การสะพายด้วยเบ้

การสะพายโดยใช้เบ้เป็นการแบกที่มีประสิทธิ-ภาพดีที่สุด เพราะใช้พลังงานน้อย ที่สุด เหมาะสมสำหรับการแบกของที่มีน้ำหนักมากถึงปานกลาง และต้องแบกเป็นระยะเวลานานการบรรจุของลงในเบ้ ควรให้ของหนักอยู่ใกล้เอว (ก้นเบ้) มากที่สุด กระจายน้ำหนักไปทางด้านหน้าของเป้ามากที่สุด และกระจายน้ำหนักทางด้านข้างให้เท่ากัน ทั้งนี้เพื่อให้ทรงตัวได้ง่าย และกล้ามเนื้อหลังทำงานน้อยที่สุด

ข้อเสียของการแบกแบบนี้คือแรงกด ของสายสะพายบนบ่า และหน้าอก การวางและยกเบ้มาสะพาย ทำได้ยาก การระบายความร้อนของร่างกายทำได้ไม่ดี เนื่องจากการที่เป็นแบบกับส่วนหลัง ถ้าของหนักมากจะต้องก้มหลัง ทำให้เสียบุคลิกและมีการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อและกระดูกสันหลังได้โดยเฉพาะใน นักเรียนที่สะพายเบ้ทุกวัน ไม่ควรให้เป็นนักเกินร้อยละ 10-20 ของน้ำหนักตัว

การทูนของด้วยศีรษะ

เป็นวิธีการแบกที่ใช้พลังงานค่อนข้างน้อย แต่ ผู้แบกต้องอาศัยความชำนาญอย่างมากในการทรงตัว การเคลื่อนไหวของตัวในทิศทางต่างๆ เช่น การหมุนตัว การเดินขึ้ลงทางลาดทำได้ยาก เพื่อลดแรงกดที่ศีรษะผู้แบกต้องหาวัสดุนิ่มรองรองระหว่างศีรษะกับวัตถุ

8 ปัจจัยที่ควรคำนึงถึงขณะแบก

1. วิธีการแบกวัตถุ มีหลายแบบ ตึ้งแต่ หัว ถือ สะพาย ทูน หาน แบกโดยใช้บ่า คอ หลัง และ สะโพก การแบกแต่ละแบบจะใช้พลังงานและมีข้อดีข้อเสีย ต่างกัน

2. การใช้พลังงาน การแบกจะเหมือนกับการเพิ่มน้ำหนักตัว ซึ่งจะทำให้ต้องใช้พลังงานมากขึ้นในการเคลื่อนที่ไปข้างหน้า

3. น้ำหนักวัตถุ-เป็นปัจจัยหลักที่มีผลถึงพลังงาน-ที่ใช้-การบาดเจ็บที่อาจจะเกิดขึ้นจากการที่มีแรงกดไปที่หม้อนร่องกระดูกมากเกินไปและ การลื่นล้มเนื่องจากการเสียการทรงตัว

4. ระยะห่างของวัตถุกับลำตัว ถ้าจุดศูนย์ถ่วงของวัตถุอยู่ห่างจากตัวทางด้านหน้า จะต้องใช้กล้ามเนื้อหลังมากในการดึงไม่ให้ตัวล้มไปข้างหน้า ในทางกลับกันถ้าแบกของไว้บนหลังจำเป็นต้องก้มเพื่อให้จุดศูนย์ถ่วงตกลง ระหว่างเท้าทั้ง 2 ข้าง

5. ระยะทางและความเร็วในการเดินแบก วัตถุ ระยะทางการแบกวัตถุที่ไกล มีความเร็วในการเดิน สูง จะใช้พลังงานเพิ่มขึ้น ปัจจัยนี้มีความสัมพันธ์กับ น้ำหนักของวัตถุ กล่าวคือถ้าวัตถุหนักมาก ระยะทางที่สามารถแบกได้และความเร็วในการเดินจะน้อยลง

6. แรงกดระหว่างวัตถุกับร่างกาย เช่น การหาบของจะมีแรงกดที่บริเวณไม้คาน หรือการสะพายเป้ทางด้านหน้า จะขัดขวางการหายใจ

7. การระบายความร้อน เช่น การสะพายเป้หลัง เป็นระยะเวลานานๆ จะขัดขวางการระบายความร้อนโดยผ่านหนังบริเวณหลัง

8. ที่จับหรือมือจับที่จับได้สะดวกและมั่นคง จะช่วยให้แบกน้ำหนักได้เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10-20

8 ข้อแนะนำที่นำไปสำหรับการแบกวัตถุ

1.เลือกชนิดของการแบกให้เหมาะสมกับงาน เช่น การแบกกระสอบข้าวสาร ควรแบกด้วยบ่า เพราะสามารถจะวางกระสอบลงพื้นได้ง่าย

2. การเดินแบบกัวตุ้มไม่ในทางราบจะใช้พลังงานมาก ถ้างานส่วนใหญ่เป็นการแบบหาม ต้องกินอาหารที่ให้พลังงานสูง ดีมน้ำให้เพียงพอ และพยายามนอนในระหว่างช่วงพัก เพื่อช่วยลดแรงกดที่กระดูกสันหลัง และลดการล้าของกล้ามเนื้อ

3. ไม่ควรแบบของที่หนักเกินกำลัง ขณะนี้กระหงแรงงานได้ออกประการกฎหมายได้ ด้วยกำหนดอัตราน้ำหนักที่นาย จ้างให้ลูกจ้างทำงาน ยก แบก หาม หาน หุน ลาก หรือเข็นของหนักได้ไม่เกิน 55 กิโลกรัมในชาย และ 25 กิโลกรัมในหญิงไทย

4. ควรแบบกัวตุ้มให้ชิดตัวมากที่สุดเพื่อที่จะใช้พลังงานน้อยที่สุดในการทรงตัว

5. ขณะ แบก มือและขาครรคเลื่อนให้ได้สะดวก โดยเฉพาะการเดินไม่ควรให้วัตตุที่แบกขัดขวางการเดิน เช่นการแบบของไว้ด้านหน้าด้วยมือทั้ง 2 ข้าง จะทำให้เดินไม่สะดวก

6. บริเวณที่มีแรงกดจากการแบบควรใช้วัสดุที่นิ่มรอง ยกตัวอย่างเช่น บริเวณคอหรือบ่าควรหาง้าหรือวัสดุนิ่มมารอง เพื่อป้องกันการกดทับ

7. ใน การแบบกัวตุ้นในระยะทางไกลโดยเฉพาะการใช้เป็นหลัง ควรมีการพักวางแผนระยะๆ เพื่อให้แผ่นหลังได้รับความร้อน และเป็นการลดแรงกดบริเวณบ่า

8. การแบบกล่องความมีที่จับกล่องที่มั่นคง

5. จิตวิทยาสี

การใช้สีให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยา จะต้องเข้าใจว่าสีใดให้ความรู้สึกต่อมนุษย์อย่างไร จึงจะใช้ได้อย่างเหมาะสม ความรู้สึกเกี่ยวกับสี สามารถจำแนกออกได้ดังนี้

สีแดง ให้ความรู้สึกอันตราย เร้าร้อน รุนแรง มั่นคง อุดมสมบูรณ์

สีส้ม ให้ความรู้สึกสว่าง เร้าร้อน ฉุดฉาด

สีเหลือง ให้ความรู้สึกสว่าง สดใส สดชื่น ระวัง

สีเขียว ให้ความรู้สึกอ่อนน้อม พักผ่อน สดชื่น

สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสงบ ผ่อนคลาย สงบ heim

สีประจำ ให้ความรู้สึกหนัก สงบ มีเลศนัย

สีน้ำตาล ให้ความรู้สึกเก่า หนัก สงบเงียบ

สีขาว ให้ความรู้สึกบริสุทธิ์ สะอาด ใหม่ สดใส

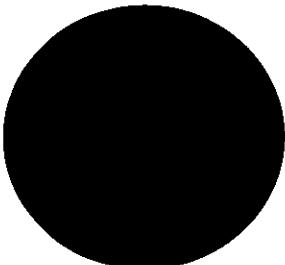
สีดำ ให้ความรู้สึกหนัก หดหู่ เศร้าใจ ทึบตัน

การใช้สีตามหลักจิตวิทยา สามารถก่อให้เกิดประโยชน์ได้หลายประการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะ
การใช้งาน ประโยชน์ที่ได้รับนั้น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ประโยชน์ในด้านแสดงเวลาของบรรยายการในภาพเขียน เพราะสีบรรยายการในภาพเขียน
นั้น จะแสดงให้รู้ว่าเป็นภาพตอนเช้า ตอนกลางวันหรือตอนบ่าย เป็นต้น
2. ประโยชน์ในด้านการค้า คือ ทำให้สินค้าสวยงาม น่าซื้อหา นอกจากนี้ยังใช้กับงานโฆษณา
 เช่น โปสเตอร์ต่างๆ ช่วยให้จำหน่ายสินค้าได้มากขึ้น
3. ประโยชน์ในด้านประสิทธิภาพของการทำงาน เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ถ้าหากสถานที่
ทำงานให้ถูกหลักจิตวิทยา จะเป็นทางหนึ่งที่ช่วยสร้างบรรยายการให้น่าทำงาน คนงานจะทำงานมากขึ้น
มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น
4. ประโยชน์ในด้านการตกแต่ง สีของห้อง และสีของเฟอร์นิเจอร์ ช่วยแก้ปัญหารื่องความ
สว่างของห้อง รวมทั้งความสุขในการใช้ห้อง ถ้าเป็นโรงเรียนเด็กจะเรียนได้ผลดีขึ้น ถ้าเป็นโรงพยาบาล
คนไข้จะหายเร็วขึ้น

อิทธิพลของสีที่มีผลกระทบต่อจิตใจมนุษย์

1. สีแดง (ชื่อเสียง ลาภยศ)

ความรัก ความเหงลใจ ความตื่นเต้น ความกระตือรือร้น ความสนใจ ความเร็ว ไฟ ความร้อน ลงกรรม พลัง ความมีชีวิตชีวา ความโกรธ ความก้าวร้าว อันตราย ความมุ่งมาด ความเป็นผู้นำ ความแคน และความกล้าหาญ

พลังของสีแดง

สีแดงจะสื่อถึงพลังงานทางเพศชาย ช่วยกระตุ้นการเจริญอาหารและความรู้สึกทางเพศ เพิ่ม การขับเหงื่อ เพิ่มอัตราการเผาผลาญและความดันโลหิต ช่วยทำให้วัตถุสิ่งของโดยเด่นและสะดุคตตา ทำให้ประสาทสัมผัสตื่นตัวและทำให้มีปฏิกิริยาตอบสนองที่เร็วขึ้นค่ะ ส่วนในด้านความเชื่อของหลักฮวงจุ้ย สีแดงมีพลังอำนาจป้องกันพลังงานที่ไม่ดีหรือสิ่งชั่วร้ายได้ แต่ต้องระวังการใช้สีแดงในการเจราต่อรองและสถานการณ์ที่ตึงเครียดด้วย

2.สีน้ำเงิน - สีฟ้า (ปัญญาความรู้)

ความหมาย

ความสงบ ความเยียบ ความมั่นคง ความศรัทธา ความมีระเบียบ ความจริง ความสุขุม ความเชื่อถือ ความจงรักภักดี ความเยือกเย็น ความราบรื่น ความเป็นเอกภาพ ความเป็นอนุรักษ์นิยม แรงบันดาลใจ

พลังของสีน้ำเงิน - สีฟ้า

โทนสีนี้จะให้ความรู้สึกสงบเย็นที่สุด ช่วยทำให้ผ่อนคลายและทำให้จิตใจของเพื่อนๆรู้สึกสงบ ด้วยค่ะ เนื่องจากเป็นสีที่ช่วยกระตุ้นปฏิกิริยาเคมีในร่างกาย นอกจากนั้นยังเป็นสีโปรดของผู้คนทั่วโลก

มากกว่าครึ่ง และยังถูกเลือกให้เป็น ‘สีที่ปลอดภัย’ ที่สุดในกรณีที่คุณไม่แน่ใจว่าจะใช้สีอะไรดีอีกด้วย คง โภนสีฟ้าจะกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และอิสระ ส่วนโภนสีน้ำเงินนั้นจะสื่อถึงฐานะของสังคม ชั้นสูง และความร่ำรวย สีน้ำเงินเข้มแสดงออกถึงความรู้ ความเฉลียวฉลาด ตรรกะเหตุผล และความไว้เนื้อเชื่อใจ จึงเหมาะสมกับหลายค่าหากจะนำมาใช้เกี่ยวกับงานหรือในสถานที่ทำงาน เพราะจะช่วยสร้างบรรยากาศสุขุมและเป็นมืออาชีพ

3.สีเขียว (ครอบครัวและสังคม)

สีเขียวช่วยกระตุ้นให้เพื่อนๆรู้สึกสดชื่น ลดความเหนื่อยล้า คลายความตึงเครียด ความตื่น ตระหนกและความวิตกกังวลลงไป อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์สากลของคำว่า ‘ผ่าน’ หรือ ‘ไปได้’ ด้วยนะ สีเขียวสามารถช่วยเพื่อนๆผ่อนคลายสายตา และระบบประสาท สีเขียวเข้มช่วยในเรื่องการมองเห็น และ smarty นอกจากนั้นยังมีพลังช่วยให้จิตใจภายในสงบ ช่วยพัฒนาอารมณ์และพฤติกรรม สื่อถึง เกียรติยศ ความร่ำรวยและเงิน สีเขียวอ่อนนั้นจะช่วยให้รู้สึกสดชื่น ในขณะที่สีเขียว暖色จะสื่อถึงความอ่อนแรง

4. สีเหลือง (สุขภาพและความสมดุล)

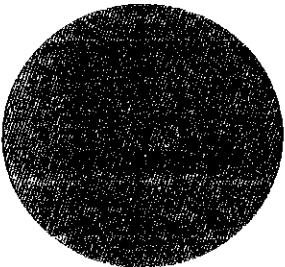
ความหมาย

ความรื่นเริงเบิกบานใจ ความสุข ความสดใสร่าเริง พลัง อนาคต การมองโลกในแง่ดี อุดมคติ จินตนาการ ความหวัง แสงสว่าง ฤทธิ์ร้อน ปัญญา ปรัชญา ความคิดสร้างสรรค์ ความไม่จริงใจ ความขี้祚ด การทรยศ ความริษยา ความเจ็บป่วย อันตราย

พลังของสีเหลือง

สีเหลืองเป็นสีที่ช่วยในเรื่องของการเจริญอาหาร การกระตุ้นสมองและความจำ และช่วยสร้างความมั่นใจ และยังเป็นสีที่ช่วยเรื่องการคิดวิเคราะห์และการใช้เหตุผลอีกด้วยค่ะ สีเหลืองเข้มจะช่วยเพื่อนๆ กระตุ้นความรู้สึกและความคิดถึงอนาคตที่สดใสและดียิ่งขึ้น แต่สีเหลืองหม่นจะให้ความรู้สึกเจ็บป่วยอ่อนแอค่ะ ในทางจิตวิทยาสีเหลืองช่วยเชื่อมต่อความคิดในจิตใต้สำนึกของเรา สีเหลืองเป็นสัญลักษณ์สำคัญของการเตือนให้ระวัง และเป็นสีที่ส่งพลังงานออกไปสู่สมองของเราได้ไวที่สุดอีกด้วย

5. สีส้ม (จิตวิญญาณและความรู้)

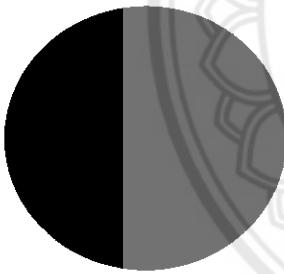
ความหมาย

พลัง ความกระตือรือร้น ความมีชีวิตชีวิตร้าบ ความสนุกสนาน การผจญภัย ความอบอุ่น ความยุติธรรม ความรอบรู้ หมายความ หลงใหล ความมีเสน่ห์ ความสุข ความมั่นใจ ความประณานา การเก็บเกี่ยว ถูกนำไปใช้

พลังของสีส้ม

สีส้มเป็นสีที่ช่วยกระตุ้นพลังงานและความสดชื่นค่า สืบไปถึงการมองโลกในแง่ดี ไปจนถึงสุขภาพที่ดี เนก เช่น ความจำ สมบูรณ์ของผลสัมฤทธิ์ สีส้มสื่อถึงรสชาติและช่วยกระตุ้นให้เจริญอาหาร สีส้ม เป็นแหล่งความสนุกและการผจญภัยค่า ทั้งยังช่วยจุดประกายการสื่อสารที่ดี สีส้มช่วยกระตุ้นการทำงานของจิตใจและช่วยเพิ่มปริมาณการส่งผ่านของอากาศไปสู่สมอง ช่วยกระตุ้นเรื่องการจัดระบบหรือความเป็นระเบียบสิ่งต่างๆ นอกจากร้านยังมีพลังดึงดูดความสนใจโดยเฉพาะเด็กๆ ช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระตุ้นความทิ่มได้เป็นอย่างดีเลยค่า

6. สีม่วง (ความร่าเริงรุ่งโรจน์)

ความหมาย

ฐานนั้นศักดิ์ จิตวิญญาณ ความสูงส่ง ความหรูหรา การเฉลิมฉลอง เวทมนตร์คถา ความลึกลับ ความเพ้อฝัน สถิตปัญญา การเปลี่ยนแปลง การหลุดพ้น การปูรุ่งแต่ง ความโหรร้าย ความสง่างาม ความเย่อหยิ่งoward ความอื้ออาด ความเสร้ำตก การไว้อาลัย

พลังของสีม่วง

สีม่วงเป็นสีที่ช่วยในการทำงาน แลงยังช่วยให้นอนหลับลึกได้เป็นอย่างดีเลย กระตุ้นความสร้างสรรค์ทางความฝันและสติปัญญา และที่สำคัญยังช่วยสงบจิตใจที่ว้าวุ่นได้ด้วยนะจะ สีม่วงเข้มสื่อถึงความหรูหรา แต่ก็แห่งไปด้วยความรู้สึกเคราโตก อารมณ์ และความซุ่นเคืองใจค่ะ ในส่วนของ สีม่วงอ่อนช่วยกระตุ้นความรู้สึกความอ่อนไหว โรแมนติก ความคิดสร้างสรรค์ ยังไม่หมดเท่านี้นะจะสี ม่วงยังช่วยเติมเต็มความคิดและความปราณานภายใน สื่อถึงความเห็นอกเห็นใจ เชื่อมโยงกับพลังงานทางจิตวิญญาณและพลังจิต ผู้หญิงส่วนใหญ่จะชอบสีม่วงอ่อน ในขณะที่ผู้ชายชอบสีม่วงเข้มมากกว่า

7. สีชมพู (ความสัมพันธ์และชีวิตคู่)

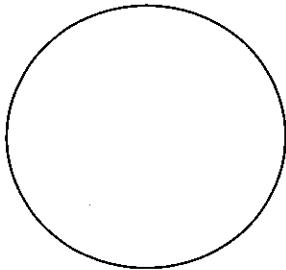
ความหมาย

ความนุ่มนวล ความอ่อนโยน ความเรียบง่าย ความอ่อนเยาว์ การดูแลเอาใจใส่ การทะนุถนอม ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ จิตใจดี ความหวาน ความอบบาง นางฟ้า เพศหญิง ความรัก ความอ่อนดุ หัวใจ มิตรภาพ เสน่ห์ สุภาพที่ดี ความอ่อนไหวทางอารมณ์ ความไม่เป็นผู้ใหญ่

พลังของสีชมพู

สีชมพูมีพลังในการรักษา โดยเฉพาะกับผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์ค่ะ ทั้งนี้สีชมพูยังช่วยให้จิตใจสงบ ผ่อนคลายและอ่อนโยนขึ้นได้อีกด้วยค่ะ สีชมพูช่วยกระตุ้นให้รู้สึกถึงความรัก ความซื่นชม และความน่าท่านุนomo สีชมพูจะดึงดูดความอ่อนเยาว์ ความมั่นใจ ความกระปรี้กระเปร่า และความสนุกสนาน ส่วนสีชมพือ่อนจะดึงดูดความอ่อนหวาน ความสวยงาม ความเสน่ห์ที่นุ่มนวล ความอ่อนโยน และความรักแบบไม่มีเงื่อนไข เป็นสีที่น่ารักจริงๆเลยนะจะเนี่ย

8.สีขาว (เด็กและความคิดสร้างสรรค์)

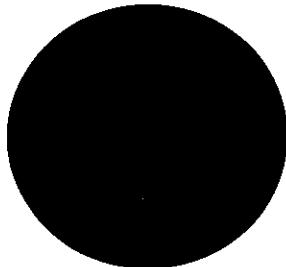
ความหมาย

ความบริสุทธิ์ สันติภาพ ความสงบสุข ความดี ความเรียบง่าย ความสะอาด ความไว้เตียงสา
ความอ่อนเยาว์ ความหลุดพ้น ความว่างเปล่า ความเบา ความเท่าเทียม การเกิด การแต่งงาน ความ
ตาย สถานพยาบาล ทิมะ การปลดเชื้อโรค ความเย็น ถูกหน้าว

พลังของสีขาว

สีขาวมีพลังช่วยสร้างสมดุลให้กับการตัดสินใจ และແນื่องนอน สร้างความรู้สึกสะอาด ปลอดภัย
และเรียบง่าย โดยที่สีขาวจะสื่อถึงความสมบูรณ์แบบ ความเปิดเผย ความจริง ความมีเมตตา การ
รักษา แรงบวก ช่วยชำระล้างความคิดและความรู้สึก รวมไปถึงจิตวิญญาณ และพลังด้านลบ ช่วยเพิ่ม
พื้นที่ว่างให้กับความคิดใหม่ๆ แต่ในด้านลบสีขาวยังสื่อถึงความรู้สึกหน้าว เบื่อหน่าย จีดชีด และไม่มี
ความสุข หากใช้มากเกินไปอาจทำให้รู้สึกว่างเปล่าและเหงาได้ค่ะ ต้องระวังตรงจุดนี้กันด้วยนะค่ะ

9.สีดำ (ตัวตนและหน้าที่การงาน)

ความหมาย

พลังอำนาจ ความรอบรู้ ความลึกซึ้ง ความน่าเกรงขาม ความเป็นทางการ ความหรูหรา ความทุกข์ ความเศร้า ความโกรธ ความaty การมองโลกในแง่ร้าย การบังคับควบคุม ความมีด ความลึกลับ ความกลัว ความชั่วร้าย

พลังของสีดำ

สีดำเป็นสีอ่อนตระคลาสสิก สีอ่อนถึงความรู้สึกลึกลับและไม่เป็นที่รู้จัก แต่ก็ยังเป็นสียอดนิยมของไคราหลายๆคนนะครับ สีดำช่วยส่งเสริมเรื่องการควบคุมตนเองและความเป็นอิสระ สีอ่อนสิงที่มองไม่เห็น ความชั่วร้าย และความมีด ในขณะเดียวกันก็ให้ความรู้สึกหรูหรา ราคางาน มีรสนิยมอีกด้วย สีดำเป็นสีที่ดึงดูดพลังงานด้านลบ หากใช้มากเกินไปจะทำให้รู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ และสามารถสร้างบรรยากาศที่ไม่เป็นมิตร การครอบงำ และการสิ้นสุด

10.สีน้ำตาล (สุขภาพและความสัมพันธ์ในครอบครัว)

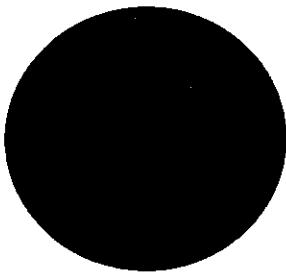
ความหมาย

ความเป็นมิตร ความอบอุ่น ความจริงใจ ความแข็งแรง ความซื่อสัตย์ ความไว้ใจ สุขภาพ ความยั่งยืน ความทนทาน ความเรียบง่าย ความเป็นผู้ใหญ่ ความเสมอภาค

พลังของสีน้ำตาล

สีน้ำตาลจะช่วยสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและเข้าได้กับแบบทุกสี ให้ความรู้สึกสมบูรณ์ เชื่อมโยงกับธรรมชาติและล้อม ความมั่นคง ความไม่ไว้สาระ และความสมดุลติดดิน นอกจากนั้นสีน้ำตาลสื่อถึงความเป็นเจ้าของ ความพิถีพิถัน ความเป็นระเบียบ ความรู้สึกเป็นครอบครัว การเป็นส่วนหนึ่ง ความปรองดอง ความสะอาดสวยงาม และรสนิยมที่ดีในการใช้ชีวิตไปจนถึงความมีสไตล์ เป็นหมายและโฉคทางการเงิน ในขณะที่ให้พลังงานด้านลบ ได้แก่ ความรู้สึกเฉื่อยชา ตระหนี ความเศร้า ความน่าเบื่อและการขาดอารมณ์ขัน

11. สีเทา (มิตร ผู้อุปถัมภ์ และการเดินทาง)

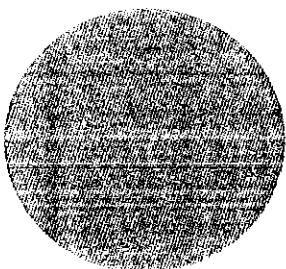
ความหมาย

ความอ่อนน้อมถ่อมตน ศักดิ์ศรี ความเสถียร ความมั่นคง ความเป็นทางการ ความมีระเบียบ
สติปัญญา ความเชื่อถือ ความจริงรักภักดี ความเป็นผู้ใหญ่ ความเมื่อยล้า ความเครียร์ ความน่าเบื่อ ความ
เป็นอนรักษ์นิยม

พลังของสีเทา

สีเทาเนี้ยจะค่อนข้างส่งผลน้อยกว่าสีอื่นๆ สีเทาไม่พลังทำให้จิตใจสงบและมั่นคง แต่ก็อาจทำให้รู้สึกลังเลในการตัดสินใจได้ สีเทาเป็นสีที่ไม่ก่อเกิดอารมณ์จึงอาจทำให้รู้สึกด้านชาไรซิวิตชิว่า ทั้งนี้ พลังงานที่ดึงดูดนั้นจะต่างกันไปตามระดับความเข้มของสี สีเทาเข้มโยงกับการมีไหวพริบปัญญา การมีความนอบน้อม การเก็บตัว และการมีวุฒิภาวะ สื่อถึงความมีศักดิ์ศรี ความสงบงาม ความมีระดับ และการประนีประนอม สีเทาเป็นสีที่ไม่เรียกร้องความสนใจและช่วยเป็นพื้นหลังขับให้สีอื่นโดดเด่น ซึ่งสามารถช่วยสร้างความรู้สึกผ่อนคลายและสงบเย็นให้กับจิตใจ สีเทาอ่อนนั้นจะสื่อถึงผู้หญิง ในขณะที่สีเทาเข้มสื่อถึงผู้ชาย

12. สีทอง (ความมั่งคั่งและความหรูหรา)

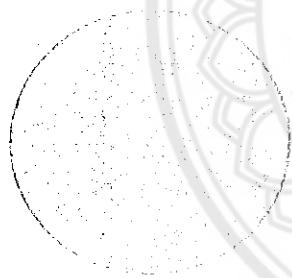
ความหมาย

ความหูหรา ความมีระดับ ความสูงส่ง ความสำเร็จ ความเปิดเผย ความรอบรู้ ความมั่นใจ ชัยชนะ คุณธรรม ความเมตตา ความใจกว้าง ความตั้งใจ มั่นคง หลังตัวเอง ความอิจฉา การหลอกลวง

พลังของสีทอง

สีนี้คือเป็นสีโปรดของไครทลัยฯ คน สีทองบ่งบอกถึงคุณค่า รสันยิม ความเจริญรุ่งเรือง และ พลังอำนาจของเพศชาย สีทองทำให้ทุกสิ่งที่อยู่รอบๆ สร้างสรรค์ ช่วยเพิ่มความอบอุ่นและดึงดูดความร้าย นอกจากนั้นยังนำมาซึ่งความสุขสมหวัง ความสำเร็จในชีวิต อำนาจ มิตรภาพ และการมองโลกในแง่ดี สุขภาพที่ดี การใช้สีทองอย่างสมดุลจะช่วยให้เป็นที่รักและเข้าถึงจิตวิญญาณ ช่วยพัฒนาจิตวิญญาณ วุฒิภาวะ และปัญญา แต่หากใช้มากเกินไปจะดึงดูดความเหย่อหดยิ่งท่านงอน ความเป็นวัตถุนิยม ความโลภ ความไม่ไว้ใจและความเป็นคนช่างเรียกร้องอีกด้วย

13. สีเงิน (ความส่งงาน)

ความหมาย

ความหูหรา เกียรติยศ ความส่งงาน ความมั่นใจ ความเข้าถึง ความกระจ่างชัด ความอ่อนโยน ความอ่อนไหว ความสร้างสรรค์ เทคโนโลยี ความทันสมัย ความเป็นระบบระเบียบ ความเยือกเย็น ความเฉียชา การปกปิดความรู้สึก

พลังของสีเงิน

สีเงินมีพลังช่วยลดความตื่นเต้น ซึ่งนั่นก็เป็นอิทธิพลสืบเนื่องมาจากสีเทา พลังของสีเงินจะช่วยทำให้รู้สึกสงบทั้งทางร่างกาย ทางจิตใจ และทางอารมณ์ นอกจากนั้นยังช่วยรักษาอริ觅นท์ขาดความสมดุล สีเงินสื่อถึงวิสัยทัศน์ ภูมิปัญญา พลังจิต ความรู้แจ้ง และที่สำคัญเลยคือสีเงินดึงดูดความร้าย

เช่นเดียวกับสีทอง สีเงินเป็นสีที่ช่วยเป็นกระจักษะท่อนให้คุณเห็นจิตวิญญาณและตัวตนของคุณในมุมมองคนอื่น ช่วยกระตุ้นสัญชาตญาณและญาณหงั่นรู้ รวมไปถึงช่วยให้การสื่อสารดีขึ้นและมีพลังในการชี้ระลักษณ์จิตวิญญาณและพลังงานด้านลบอีกด้วย

กายวิภาค (Ergonomic)

ความเป็นมาของการยศาสตร์ จากยุคก่อนประวัติศาสตร์มาจนกระทั่งถึงยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมจะอยู่ในช่วง ระยะเวลาประมาณ 200 กว่าปี นั้นได้มีการพัฒนาการจากการลองผิดลองถูกในการ สร้างสรรค์เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ สำหรับใช้ในการทำกิจกรรมเพื่อการดำรงชีวิตของคน จนกลายเป็นเครื่องจักร เครื่องมือต่างๆ โดยได้มีการพัฒนาปรับปรุงให้ทันยุคทันสมัยและ สถาศคัลล์ หมายความกับความต้องการในการใช้งานเรื่อยมา ปัจจุบันสังคมได้เล็งเห็นถึง ความสำคัญของการสร้าง และพัฒนาเครื่องจักรอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก มากขึ้น จึงได้เริ่มมีการกำหนดมาตรการ ทางกฎหมายมาใช้ในการควบคุม เพื่อลดความเสียหายอันอาจจะเกิดขึ้นจากการทำงาน โดยเริ่มมีการ ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเวชศาสตร์ อุตสาหกรรมได้มีการเปิดสอนในโรงเรียนแพทย์ กับเรื่องอาชีวอนามัยก็ได้มีการเปิดสอน ในโรงเรียนสาธารณสุข และมีการปรับปรุงสภาพการทำงานในสถานประกอบการ มีการ พัฒนาระบบการผลิตแบบจำนวนมาก จึงทำให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการศึกษาเวลา และ การเคลื่อนไหวในการทำงานของมนุษย์ขึ้น ซึ่งเริ่มขึ้นโดย F.W. Taylor ขณะเมื่อทำงานที่ Midvale Steel Co. ในปี พ.ศ.2424 เขาได้พยายามใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์ (Scientific approach) เพื่อที่จะคำนวณเวลาที่ใช้ในการทำงานของคนแทนที่จะใช้วิธีการคาดคะเนโดยวิธีสามัญ สำนักแบบที่ เคยปฏิบัติก่อน ต่อมา F.B. Gilbreth ในปี พ.ศ.2454 ได้พิจารณาเห็นถึง ความผูกพันกันระหว่างตัว แปรแต่ละตัวในการทำงานของคนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และการ เคลื่อนไหวของการทำงาน งานว่ามีผลต่อ ผลผลิต (Productivity) เป็นอันมาก เช่นเดียวกันกับ ผลกระทบศึกษาของนักวิจัยคนอื่นๆ ที่แสดงถึง ความสำคัญของมนุษย์ต่อการทำงานได้ ปรากฏขึ้นระหว่างสองครามโลกและหลังสงครามโลก ระยะ ต่อมาได้มีการจัดประชุมทาง วิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับผลกระทบของสิ่งแวดล้อมในการ ทำงานที่มีต่อ สมรรถภาพของคนและภัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 วิธีการวิจัยแผนใหม่ได้เกิดขึ้น เมื่อ พบร่วมกับความสามารถของคนงานถูกจำกัดโดยสมรรถนะของเครื่องมืออุปกรณ์

ความสำคัญของการยศาสตร์

เนื่องจากความแตกต่างกันของบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ศติปัญญา ซึ่งไม่สามารถกำหนดให้เป็นไปตามความต้องการได้ถึงแม้ว่า ปัจจุบันจะมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมากเพียงใดก็ตาม การที่บุคคลจะทำงานหรือทำกิจกรรม ได้ก็ตามที่ต้องอาศัยอุปกรณ์เครื่องมือเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกแก่ตัว ซึ่งต้องคำนึงถึงความเหมาะสมสมกับการใช้งานเพื่อมิให้เกิดผลกระทบก่อให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพร่างกายใน แต่ละด้านหรือให้มีความเสี่ยงต่ออันตรายน้อยที่สุด ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่มีการประดิษฐ์คิดค้น การออกแบบ เครื่องจักรกล และกระบวนการหรือวิธีการผลิตต่างๆ เพื่อเพิ่มผลผลิตและ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะของงานในขั้นตอนกระบวนการทั้งหลาย ซึ่งคนเป็นทรัพยากร ที่มีค่ามากที่สุดของหน่วยงาน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การพยายามปรับคนให้เข้ากับงานที่ทำ (fit the man to the job) นั้น เป็นลักษณะของการจำยอม เพราะการลงทุนทางด้านวัสดุ หรือเครื่องจักรกลได้เกิดขึ้นมาก่อนแล้ว โดยมิได้คำนึงถึงความสะดวกสบายของคนที่ทำงานเลย ซึ่งอาจก่อให้เกิดความผิดพลาดหรืออุบัติเหตุ ความเมื่อยล้า ความเสื่อมถอย ของสุขภาพ และส่งผลกระทบโดยตรงต่อประสิทธิภาพของการผลิต ทั้งทางด้านปริมาณ และคุณภาพ ในทางตรงกันข้ามถ้าหากการออกแบบวัสดุอุปกรณ์ เครื่องจักร หรือเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำงานได้คิดคำนึงถึงข้อจำกัด และความต้องการของบุคคลที่ ต้องทำงานในลักษณะของการปรับงานให้เหมาะสมกับคน (fit the job to the man) โดยเห็นความสำคัญของความแตกต่างกันของบุคคลก็จะเป็นการลดอัตราความเสี่ยงของ การเกิดความเสียหายและความไม่ปลอดภัยในการทำงาน แต่ยังช่วยเพิ่มผลผลิตทั้งด้าน ปริมาณและคุณภาพให้กับหน่วยงานได้ ซึ่งจะต้องหากข้อมูลประกอบ ได้แก่

1. ความต้องการการชำนาญที่จำเป็นต่อการทำงาน
2. ประเภทของบุคคลที่เหมาะสมกับการทำงาน
3. เพศที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน
4. ตำแหน่งหรือจุดที่เหมาะสมสำหรับการควบคุมเครื่องจักรในการทำงาน
5. ลักษณะการเคลื่อนไหวขณะปฏิบัติงาน

6. ความยากง่ายของงานเปรียบเทียบกับระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติงานของคน

7. สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน

ข้อดีของการออกแบบงานให้เหมาะสมกับคน

1. ช่วยลดความผิดพลาดต่างๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติงาน

2. ช่วยลดอุบัติเหตุและความเมื่อยล้าจากการปฏิบัติงาน

3. ช่วยลดต้นทุนการผลิตเนื่องจากการสูญเสียผลลัพธ์และวัสดุคงเหลือ

4. ช่วยลดระยะเวลาและงบประมาณในการควบคุมงานและฝึกอบรม

5. เพิ่มความพึงพอใจและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

6. ช่วยให้ขั้นตอนการท างานลดลงและสามารถตัดสินใจในการทำงานได้ชัดเจน

ความหมายของ Ergonomics

คำว่า Ergonomics มาจากภาษากรีก 2 คำ คือ ergon แปลว่างาน (work) กับคำว่า nomos แปลว่า กฎ (law) เมื่อรวมคำทั้งสองเข้าด้วยกันเกิดเป็นคำใหม่ว่า Ergonomics (Law of Work) มีความหมายถึงการศึกษากฎเกณฑ์ในการทำงาน โดยมีเป้าหมายที่จะปรับปรุงงานหรือสภาพการทำงานให้กับแต่ละบุคคล ราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติศัพท์ของคำว่า Ergonomics ไว้คือ การยศาสตร์ โดย อธิบายว่า การย เป็นคำในภาษาสันสกฤต หมายถึง งาน (work) และศาสตร์เป็นวิทยาการ (Science) รวมความเป็น Work Science การยศาสตร์ หมายถึง วิทยาการเกี่ยวกับงานหรือการทำงาน สมาคมการจัดการแห่งประเทศไทยได้บัญญัติศัพท์ของคำว่า Ergonomics ไว้ว่า “สมรรถศาสตร์” ซึ่งหมายความว่าเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวกับความสามารถ ในที่นี้หมายถึง ความสามารถในการท างานของมนุษย์ในลักษณะต่างๆ โดยเทียบเคียงกับคำว่า Human Performance Engineering สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย (ปัจจุบัน เป็นกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน) ได้ให้ความหมายของชื่อนี้ว่า “วิทยาการจัดสภาพงาน” และใช้กันในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับต่างๆ ถือว่าเป็นชื่อที่สื่อความหมายได้ดี ขอบข่ายของการยศาสตร์ การยศาสตร์เกี่ยวข้องกับแนวคิดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับเครื่องจักร

อุปกรณ์ ลักษณะของงานส่วนใหญ่จะเป็นงานที่ทำโดยอาศัยเครื่องจักรอุปกรณ์อำนวยความสะดวก ความสะอาด ระดับความสามารถในการทำงานจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของสภาพแวดล้อม ของวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ และสภาพทางจิตใจบทางกายภาพในระบบงานนั้น ใน ระบบคนกับเครื่องจักร คนจะทำงานในระบบที่มีกระบวนการการทำงานเป็นวงจรปิด โดยคน จะทำงานได้ก็ต่อเมื่อได้รับการป้อนข้อมูล ผ่านการรับรู้ และการตอบสนองของกล้ามเนื้อ ข้อต่อ ผิวนัง หู ตา และอวัยวะรับความรู้สึกอื่นๆ เช่นเดียวกับปฏิกริยาชีวเคมีภายใน ร่างกาย ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุด เครื่องจักรอุปกรณ์ ควรที่จะได้รับการออกแบบสร้างโดยพิจารณาถึงสมรรถภาพและข้อจำกัด ของผู้ควบคุม เป็นส่วนประกอบสำคัญด้วย ซึ่งโดยสรุปหลักการของการยศาสตร์ ก็คือการจัดงานให้ เหมาะสมกับคน โดยการ เที่นความสำคัญของคนทำงาน และพยายามที่จะออกแบบสร้างเครื่องมือ อุปกรณ์ จัดระบบงานให้เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถและสมรรถนะของแต่ละบุคคล ซึ่งใน ประเทศที่พัฒนาแล้วถือเป็นสาขาวิชาการ คือนำเอาวิชาการแพทยศาสตร์ ทำให้มีความเข้าใจถึงโครงสร้าง สัดส่วนและการทำงานของอวัยวะต่างๆ ของ ร่างกาย และเมื่อมีการศึกษาวิชาจิตวิทยาร่วมกันก็ยิ่งทำ ให้มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการ ทำงานของระบบประสาทและสมอง การเรียนรู้พฤติกรรมมนุษย์ความรู้ จากวิชา วิศวกรรมศาสตร์ ทำให้เข้าใจถึงข้อจำกัดและเทคนิคต่างๆ ในการทำงานการผลิตกับ เทคโนโลยี และความรู้ความเข้าใจของวิชาอาชีวอนามัย จะช่วยให้มีความสามารถในการ ประเมิน สภาพการทำงานที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ได้

7. กระเปาของใช้ในบ้านประจำสำหรับแม่ลูกอ่อน

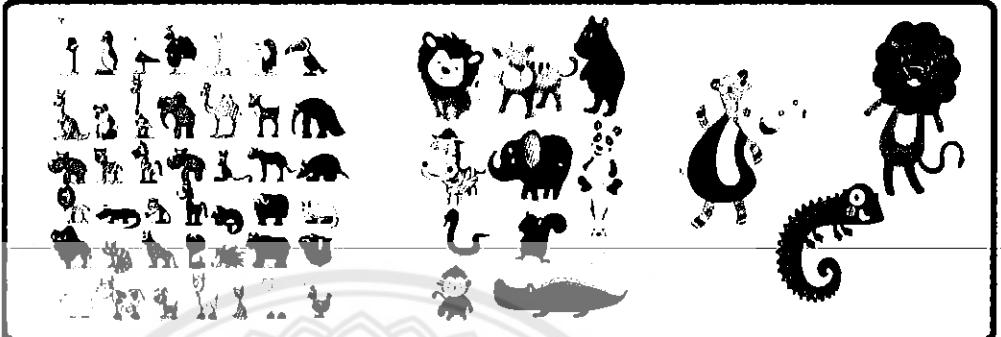
จากข้อมูลในบทที่ 2 ที่ทางผู้วิจัยได้ศึกษานั้น ได้นำการออกแบบกราฟิก ที่เหมาะสมกับวัยต่างๆ แล้วการออกแบบนั้นนำสี ซึ่งสี นั้นสามารถสร้างการจดจำให้กับเด็ก เน้นโทนสีเขียว เพื่อความสบายน่าตา กราฟิกกรุ๊ปสัตว์ ที่ให้ความรู้สึกเป็นจุดสนใจของเด็ก

ตาราง 1 สรุปการออกแบบกระเปา

แบบร่างครั้งที่ 1	
แนวคิด	มีสไตล์ + ทันสมัย(Modern)+สนุกสนาน(Fun)+น่ารัก (cute)
สี รูปแบบ กราฟิก	 <p>พาร์ท</p> <hr/> <p>พลาสติก</p> <hr/> <p>พื้นที่น้ำ</p>

ซึ่งรูปแบบที่ได้ออกแบบในครั้งแรกทางผู้วิจัย ได้ออกแบบห้องกระเปาแบบเบื้องต้น แบบสะพายหน้า แล้วแบบล้อลาก พร้อมกราฟิกกรุ๊ปผลไม้ รูปสัตว์และรูปตัวอักษร ซึ่งทางผู้เชี่ยวชาญมองเห็นว่า รูปแบบ ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้เท่าที่ควร จึงให้คำแนะนำ ในเรื่องของกราฟิกให้ดูมีความน่าสนใจมากกว่า นี้และกระเปาควรออกแบบให้มีช่องเพื่อสะดวกในการหยิบของมากขึ้น

ตาราง 2 การออกแบบร่างครั้งที่ 2

แบบร่างครั้งที่ 2	
แนวคิด	มีสไตล์ + ทันสมัย(Modern)+สนุกสนาน(Fun)+น่ารัก (cute)
สี รูปแบบ กราฟิก	

การออกแบบร่างครั้งที่ 2 นั้น ได้นำการออกแบบ นำรูปสัตว์มาประยุกต์ พัฒนาให้มีความน่ารัก เหมาะแก่การจดจำ ส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก มีการใช้สีเขียว ซึ่งสีเขียวได้ให้ความรู้สึก สบายตา สีเขียวยังสื่อถึงครอบครัวและสังคม การออกแบบได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาในการพัฒนาลายให้มีความเหมาะสมสมมากยิ่งขึ้น

วัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำกระเปา

- ผ้าตาข่าย ผ้าซับใน

ภาพที่ 24 ผ้าตาข่ายและผ้าซับใน

ที่มา: บุสชา ยิ่มแสง, 2560

2. ไขขับในกระเบ้า

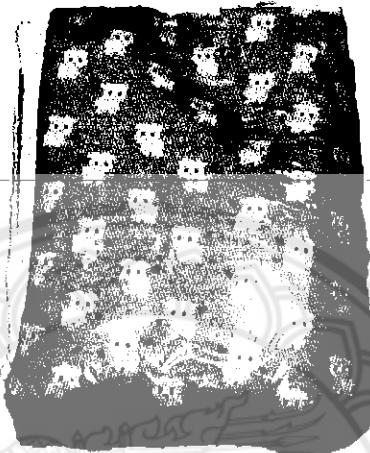
3. พลาสติกทำกระเบ้าและแผ่นรองทำโครงกระเบ้า

ภาพที่ 26 พลาสติกทำกระเบ้าและแผ่นรองทำโครงกระเบ้า

ที่มา: บุสชา ยิ้มแสง, 2560

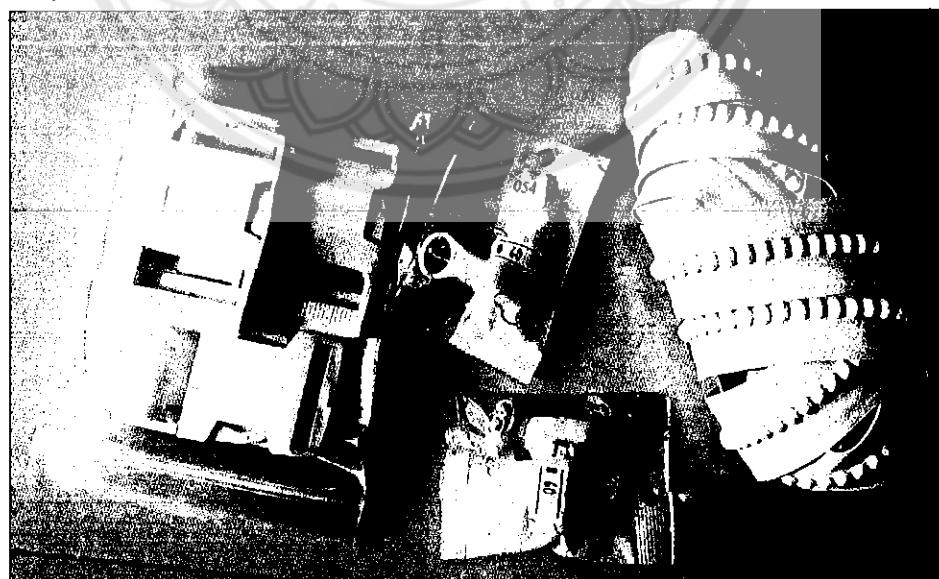
4. ผ้าพิมพ์ลาย

ภาพที่ 27 ผ้าพิมพ์ลาย

ที่มา: บุสชา ยิ้มแสง, 2560

5. อุปกรณ์สำหรับกระเป่า ประกอบไปด้วย หัวชิป ตัวล็อกคล้ามปู สายชิป

ภาพที่ 28 อุปกรณ์สำหรับกระเป่า

ที่มา: บุสชา ยิ้มแสง, 2560

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการออกแบบกระเป้าใส่ของเด็กอ่อนสำหรับคุณแม่ ซึ่งทางผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการออกแบบ โดยศึกษาแนวคิด วิธีการ โดยงานวิจัยเล่มนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ที่จะเริ่มต้น การสัมภาษณ์จากการกลุ่มตัวอย่างและเก็บแบบสอบถาม นำไปสู่การวิเคราะห์และออกแบบ โดยทางผู้วิจัยได้กำหนด ขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษารูปแบบการออกแบบกระเป่า แนวคิด ปัญหาของกระเป่าใส่ของในปัจจุบัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เราเลือกที่จะศึกษานั้น คือ เพศหญิง ที่มีลูกระหว่าง 1-3 ปี อายุ 25 ปีขึ้นไป จำกัดการทำงาน รายได้ 20,000 – 40,000 บาทต่อเดือน โดยการเลือกกลุ่มเป้าหมายนั้น เลือกแบบตามหลักกิจกรรม ใช้ห้องหมวด 20 คน โดย

ความสนใจ เน้นการใช้เครื่องอ่านวิเคราะห์ความสัมภាពเป็นประจำ มีรสนิยม ชอบทดลองสิ่งใหม่ๆ ดูแลเอาใจใส่บุตรอย่างดี เป็นคนซ่างเลือกสิ่งดีๆ

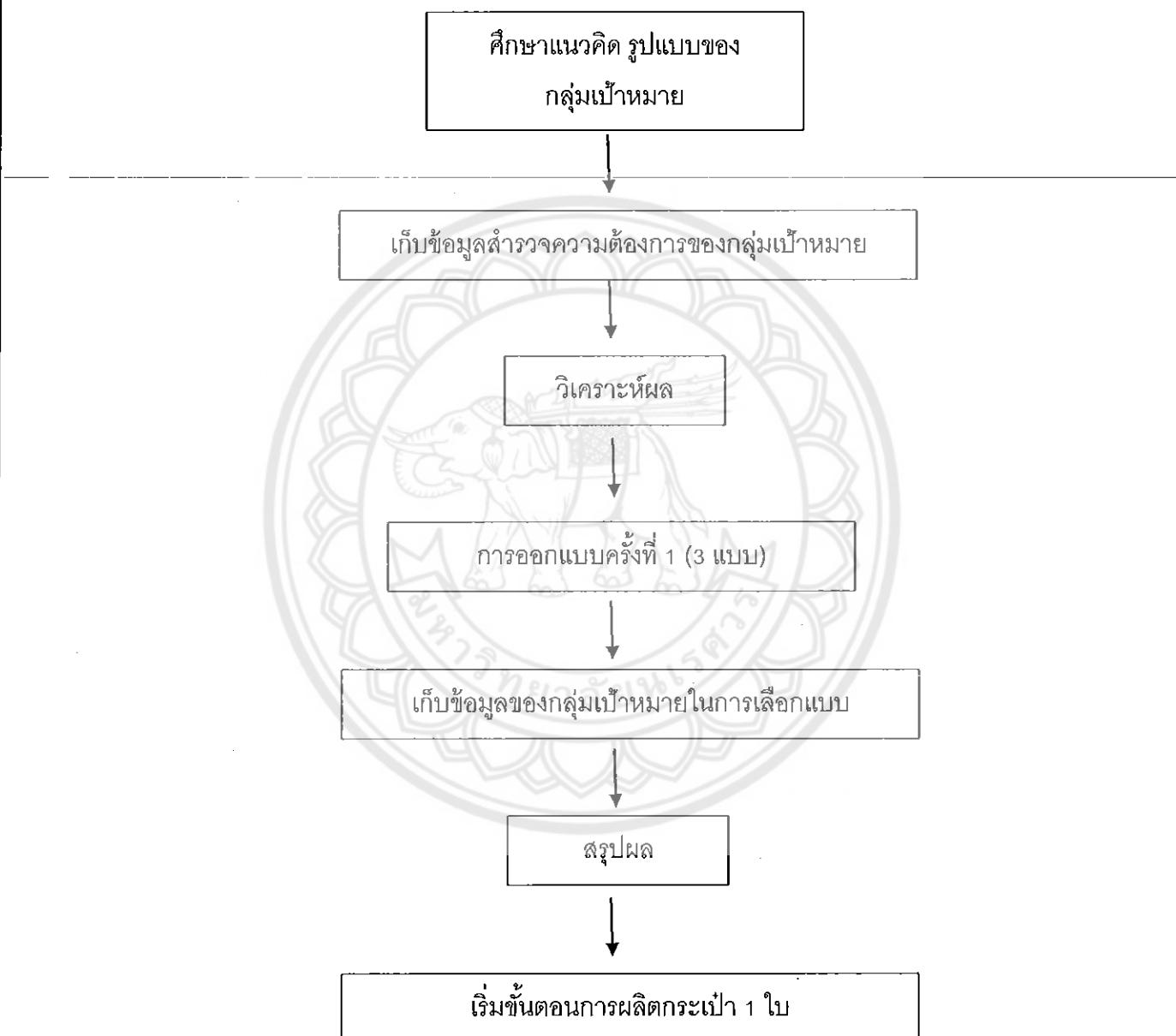
ความต้องการ ต้องการความสะอาดง่ายขึ้นมากกว่าสิ่งเดิมที่มืออยู่

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทางการตลาดและภาคสนามในการเก็บข้อมูลตามกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดในงานวิจัย และสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์ ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการเลือกกระเบื้อง โดยผลจากการเก็บผลตัวอย่างจะนำไปสู่การออกแบบกระเบื้อง

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้ค่าร้อยละเป็นสถิติทางวิจัย ในการหาค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ นำไปสู่การสรุปผล

ขั้นตอนที่ 4 นำผลวิเคราะห์มาตรวจสอบ เข้าสู่การวางแผนการออกแบบ โดยได้มีการ
ปรึกษาสอบถามผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมพิจารณาร่างแบบกระ เป่า โดยจะมีแบบร่างใน
ขั้นตอนแรกมีทั้งหมด 3 แบบ โดยจะเลือกแบบที่ดีที่สุด 1 แบบ โดยการหารือกับผู้เชี่ยวชาญและที่
ปรึกษาในการดำเนินที่รูปแบบมีความเหมาะสมและการเก็บข้อมูลจากการกลุ่มตัวอย่างในการทำ
แบบสอบถามในการเลือกแบบที่มีความสะท้อนส逼 ตรงกับแนวคิดที่วางไว้ โดยในขั้นตอนที่ 4 จะมี
การปรับแก้แบบจนกว่าจะมีความเหมาะสม สามารถนำไปตัดเย็บในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 สรุปผลวิเคราะห์ในการเลือกแบบที่ดีที่สุด และเริ่มการตัดเย็บกระ เป้า 1 ใบ และสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย
สรุปกรอบแนวคิดในงานวิจัย ดังนี้

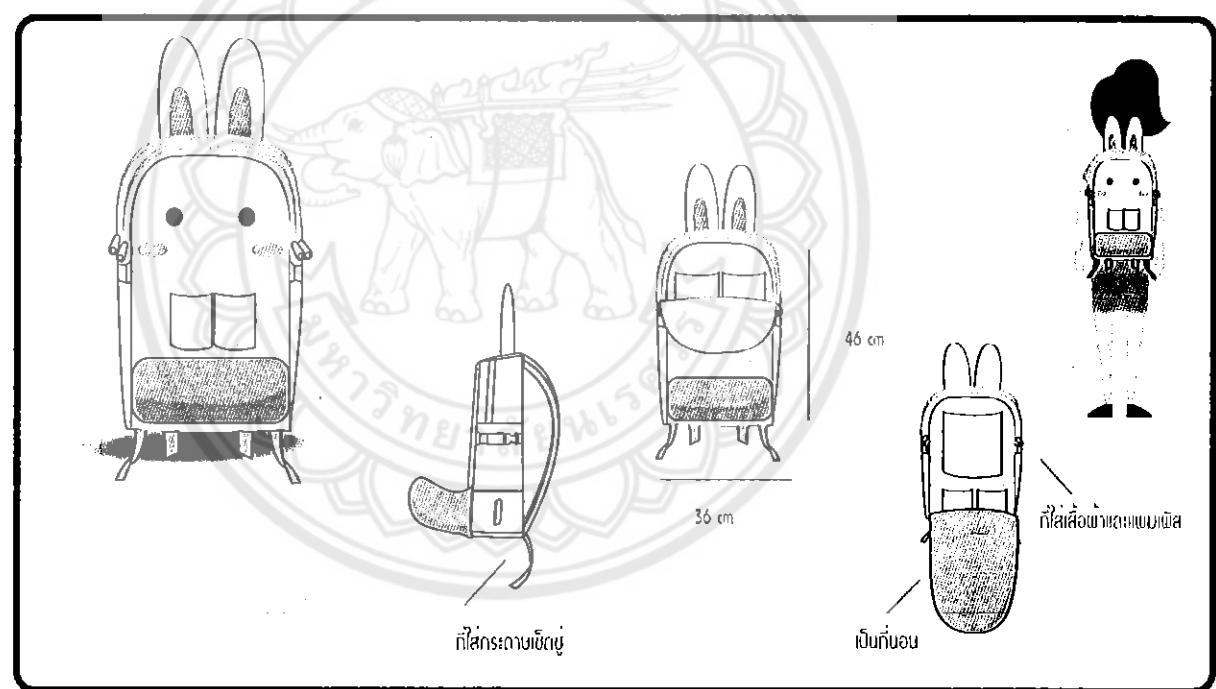
ภาพที่ 29 กรอบแนวคิดงานวิจัย
ที่มา: บุสชา ยิ่มแสง, 2560

แนวคิดการออกแบบกระเป๋าใส่ของเด็กอ่อนออกแบบสำหรับคุณแม่

การออกแบบได้นำรูปสัตว์ มาตัดทอนเป็นผลิตภัณฑ์ เพราะว่า สัตว์มีรูปร่าง ลักษณะที่จะจำได้ง่าย เหมาะแก่การนำมาระบบเป็นกระเบื้องเด็กอ่อน มีการใส่สีที่สดใส เนื่องจากวัยเด็กไปวัยที่กำลังเรียนรู้ สามารถจำจำสีสัน รูปแบบ จึงทำให้การออกแบบเน้นการนำรูปสัตว์มาพัฒนาด้านกับสีที่ให้สดใส โดยครั้งแรกได้มีการออกแบบ ทั้งหมด 3 แบบ

แบบร่างที่ 1

ลายกระต่าย โดยมีขนาด 36×46 เซนติเมตรสามารถใส่เสื้อผ้าและแพมเพลส สามารถถูกออกแบบมาเป็นที่นอนสำหรับให้นมและเปลี่ยนผ้าอ้อม

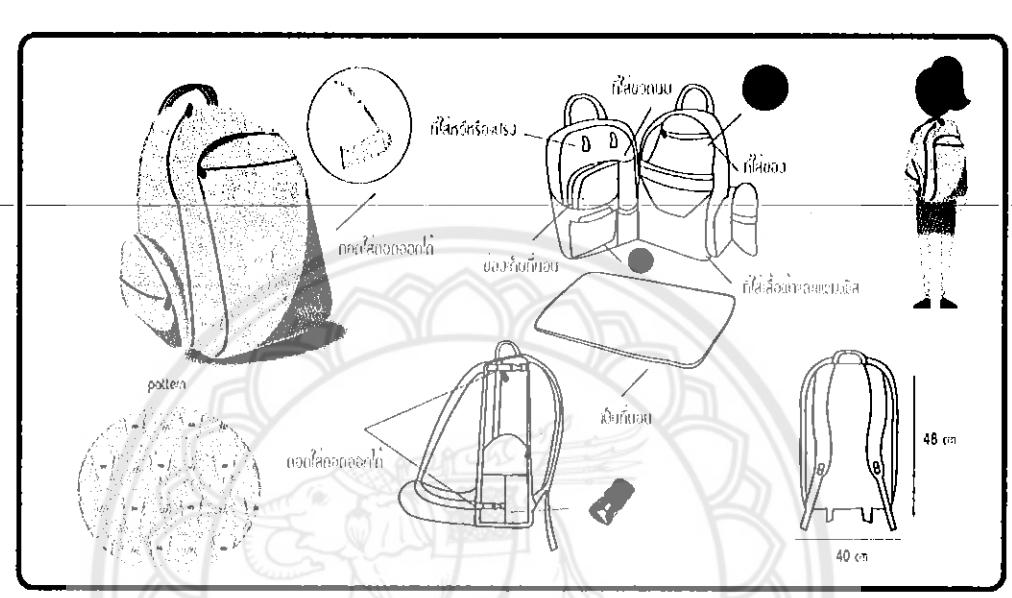

ภาพที่ 30 แบบร่างกระเป๋าลายกระต่าย

ที่มา: บุสชา ยิ้มแสง, 2560

แบบร่าง 2

ลายลูกหมู ขนาด 40*48 เซนติเมตร สำหรับกระเบ้าใบนี้ มีรูปแบบที่หลากหลายสามารถ
ตอบโจทย์คุณแม่ลูกอ่อนได้เป็นอย่างดี มีขนาดกะทัดรัด สามารถบรรจุสิ่งของที่จำเป็นได้อย่างลงตัว

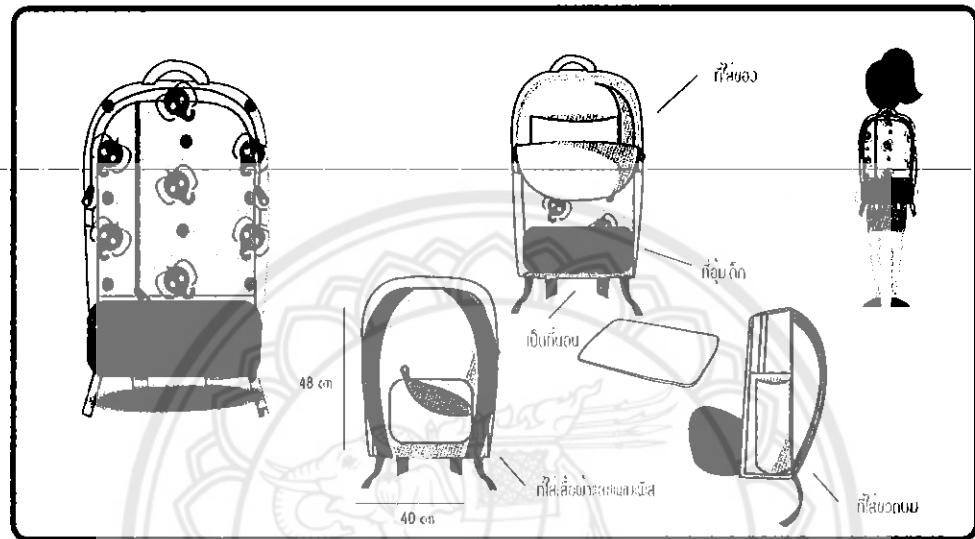

ภาพที่ 31 แบบร่างกระเบ้าลายลูกหมู

ที่มา: บุสชา ยิ่มแสง, 2560

แบบร่าง 3

ลายช้างน้อย รูปแบบมีสีสดใส ขนาดกระทัดรัด มีขนาด 40*48 เซนติเมตร สามารถ
ออกมากเป็นที่นอนสำหรับให้นอนและเปลี่ยนผ้าอ้อม

ภาพที่ 32 แบบร่างกระเพล้ายลูกช้าง

ที่มา: บุสชา ยิ่มแสง, 2560

บทที่ 4

ผลการวิจัย

สำหรับงานวิจัยเล่มนี้ ทางผู้วิจัยได้ออกแบบผลิตภัณฑ์ตามกลุ่มตัวอย่าง หลักจากที่การเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล โดยผลการวิจัยในการเลือกแบบ มีดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 รูปแบบของกระเบ้า 3 แบบ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 เพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หญิง	30	100
รวม	30	100

จากตาราง 1 ในงานวิจัย ใช้เพศหญิงทั้งหมด 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 4 อายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
20-25 ปี	7	23.33
26-30 ปี	8	26.66
31-35 ปี	14	46.66
36 ปีขึ้นไป	1	3.33
รวม	30	100

จากตาราง 2 กลุ่มอายุ 20 – 25 ปี มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 กลุ่มอายุ 26-30 ปี มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 กลุ่มอายุ 31-35 ปี มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66

รองลงมา 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.66 และ 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.33 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มี
จำนวนที่สุด คือ 36 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.33

ตาราง 5 รายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	9	30
10,001-15,000 บาท	17	56.66
15,001 บาทขึ้นไป	4	13.33
รวม	30	100

จากตาราง 3 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30 กลุ่มรายได้
10,001 – 15,000 บาท มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.66 และกลุ่มรายได้ 15,0001 บาทขึ้นไป
มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

ส่วนที่ 2 รูปแบบของกระเบ้า 3 แบบ

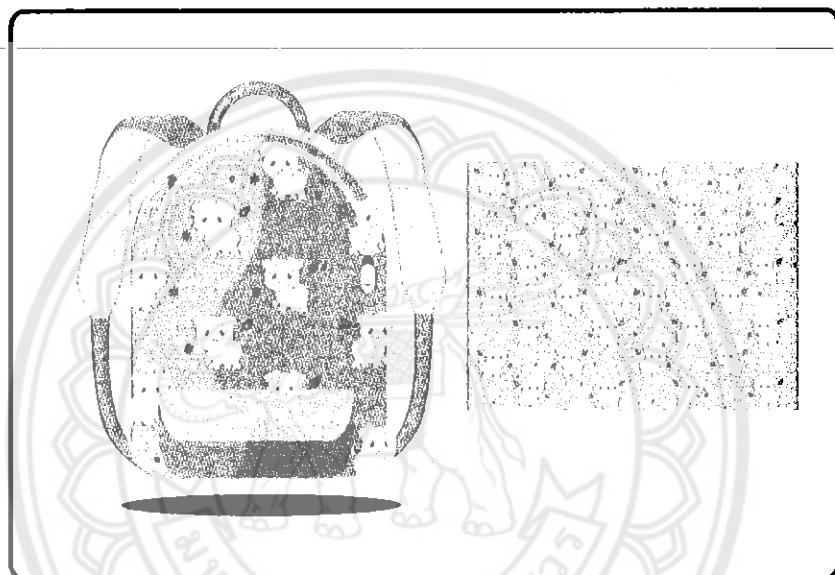
ตาราง 5 รูปแบบของกระเบ้า ที่กลุ่มตัวอย่างเลือก

แบบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รูปแบบ 1 (ลายกระต่าย)	8	26.66
รูปแบบ 2 (ลายลูกหมู)	15	50
รูปแบบ 3 (ลายช้าง)	7	23.33
รวม	30	100

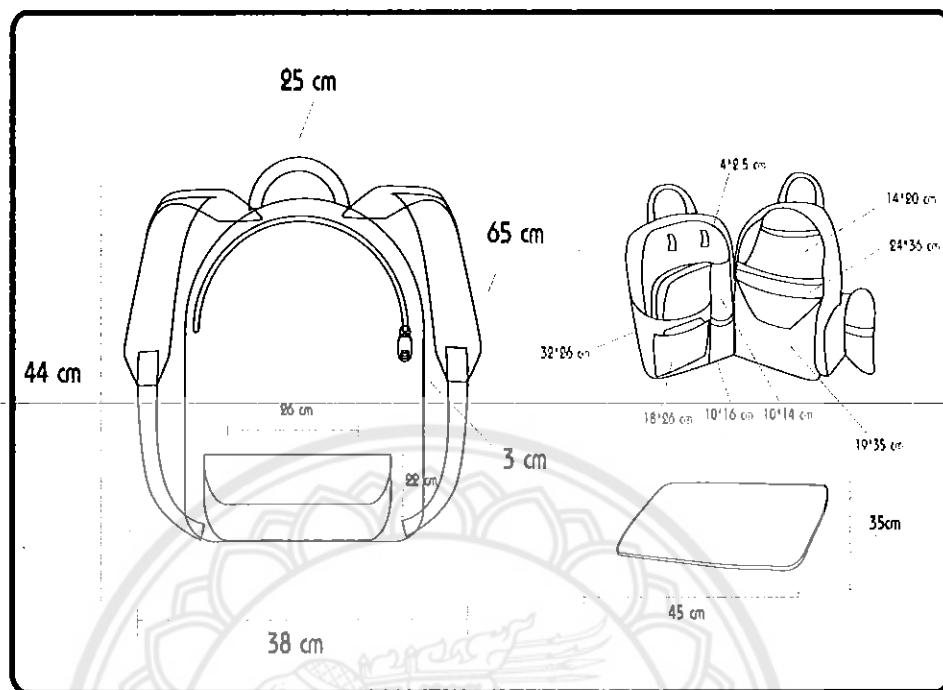
จากตาราง 4 รูปแบบ 1 ลายกระต่าย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 รูปแบบ 2 ลาย
ลูกหมู มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รูปแบบ 3 ลายช้าง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33

จากผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงทั้งหมด 30 ได้ทำการแบบสอบถาม ในรูปแบบกระเป่า ที่ทางผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นทั้งหมด 3 แบบ คือ ลายรูปกระต่าย ลายรูปหมูและลายรูปช้าง จากผลวิจัย ด้านบน ทำให้ทางผู้วิจัยได้ผลสรุป แบบที่จะตัดเย็บกระเปาของใช้เด็กอเนกประสงค์สำหรับคุณแม่ คือ แบบลายรูปหมู ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50 จากการทำแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

ลายลูกหมู ได้รับคำแนะนำจากที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ให้ออกแบบใหม่ความน่ารัก ผสมกับ โทนสีเขียว ให้ความรู้สึกสบายตา สีไม่ฉุดชาด

ภาพที่ 33 แบบร่างกระเป่าลายลูกหมู
ที่มา: บุสชา ยิมแสง, 2560

ภาพที่ 34 ขนาดกระเป๋า

ที่มา: บุสชา ยิ่มแสง, 2560

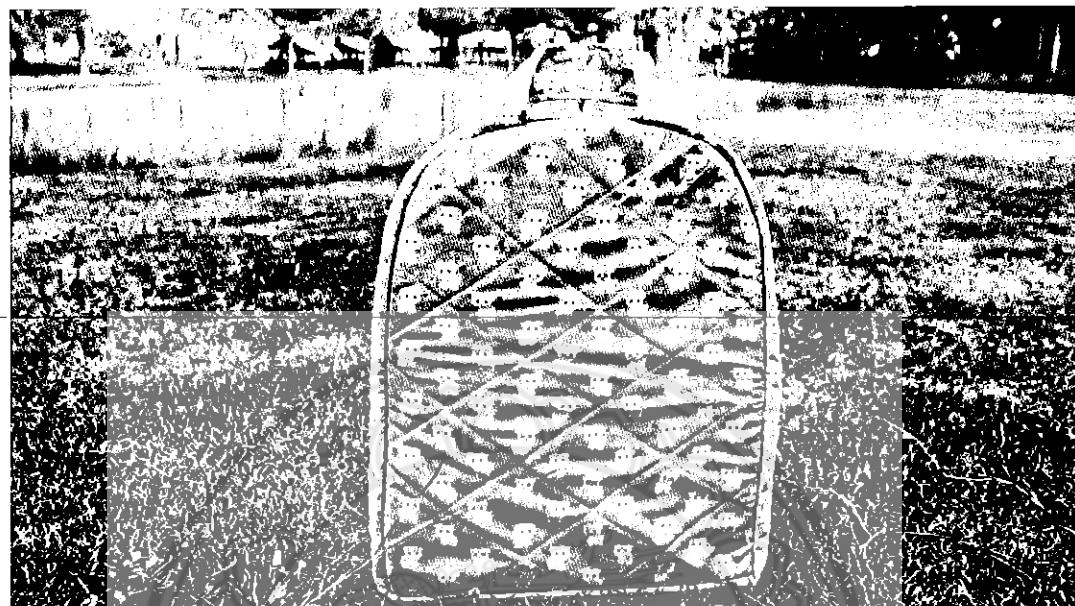
ขนาดของกระเป๋า สูง 44 เซนติเมตร กว้าง 38 เซนติเมตร หนา กว้าง 26 เซนติเมตร ทำมาจากผ้า Canvas พิมพ์ลายภายนอกในมีช่องใส่ของ ด้านซ้ายของกระเป๋า 1 ช่องใหญ่ และด้านล่าง 2 ช่อง แต่ละช่องมีขนาดไม่เท่ากัน สามารถใส่ขวดนมในช่องนี้ได้ เหมาะสมสำหรับการใส่ของที่แตกต่างกัน ด้านขวา ด้านบนมี 1 ช่องใหญ่ และด้านล่าง มี 2 ช่องใหญ่ เหมาะสมสำหรับการใส่ผ้าอ้อมสำเร็จรูป ผ่านรองปูสำหรับเด็กมีขนาด 45 เซนติเมตร กว้าง 35 เซนติเมตร สามารถวางเด็กในการเปลี่ยนผ้าอ้อม อายุ 1-3 ปี สามารถพับเก็บใส่ในช่องด้านซ้ายมือ มีสายเข็มขัดสำหรับเด็กนั่ง สามารถนำเด็กคาดเอว และสะพายกระเป๋าไปได้พร้อมกัน รองรับได้มากสุด 15 กิโลกรัม และยังมีช่องอื่นๆ ที่สามารถใส่ของใช้อย่างอื่นสำหรับคุณแม่ได้อีกด้วย

วิเคราะห์ SWOT สำหรับgradeเป้าไส่ของใช้เด็กอ่อนอนเนกประสงค์สำหรับคุณแม่

ตาราง 7 วิเคราะห์ SWOT สำหรับgradeเป้าไส่ของใช้เด็กอ่อนอนเนกประสงค์สำหรับคุณแม่

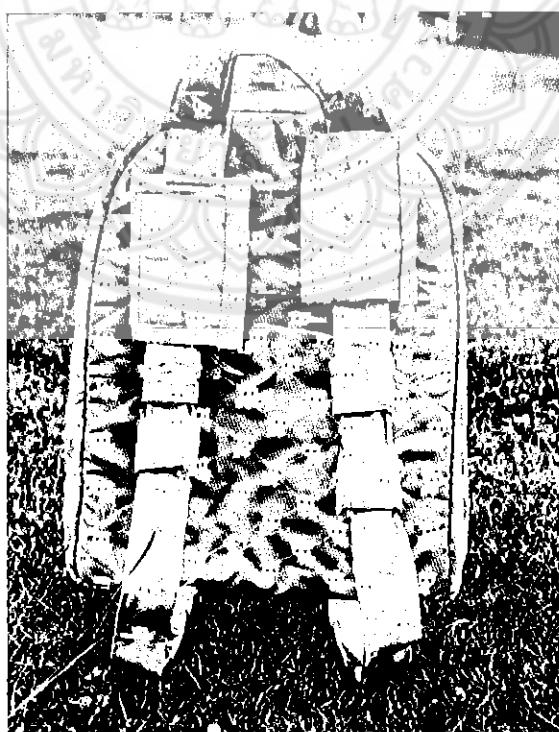
จุดแข็ง (Strength) <ul style="list-style-type: none"> - grade เป้าสามารถใช้ของใช้ที่จำเป็นทั้งของคุณแม่ และคุณลูก - มีช่องที่หลากหลายขนาด สำหรับไส่ของที่แตกต่างกัน - สามารถสะพายเป็นพร้อมกับวงลูกน้อยไว้ข้างหน้า เนื่องจาก grade เป้ามีสายเข็มขัดสำหรับให้เด็กนั่ง - grade เป้าถูกออกแบบตรงตามหลัก การสะพาย grade เป้า มีความคล่องตัว กระหะรัด - ใช้ผ้า Canvas ซึ่งผ้านี้ นิยมนำมาเป็น grade เป้า มีความคงทน 	จุดอ่อน (weakness) <ul style="list-style-type: none"> - มีคู่แข่งขันทางการตลาดมาก - รูปแบบอาจจะเน้นรูปสัตว์มากเกินไป อาจทำให้ไม่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ที่อยากรู้รูปแบบอื่น - grade เป้ามีลักษณะเป็น grade เป้า เป็นจี้อาจจะไม่เป็นที่นิยมสำหรับคุณแม่ เนื่องจากอาจจะชอบแบบถือ แบบสะพายข้าง
โอกาส (Opportunity) <ul style="list-style-type: none"> - สร้างตัวเลือก grade เป้า ให้กลุ่มผู้บริโภคมากขึ้น - grade เป้า มีขนาดพอเหมาะ ซึ่งสามารถใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน - grade เป้า เป็นสินค้าใหม่ ซึ่งราคาไม่แพง คุณแม่มีความสามารถซื้อได้ในราคานี้ ที่เหมาะสม ซึ่งความคิดเห็น คิดว่า grade เป้า ของใช้เด็กอ่อน เป็นสินค้าที่มีราคาแพงและไม่จำเป็น 	อุปสรรค (Threat) <ul style="list-style-type: none"> - คู่แข่งในห้องตลาดมีหลากหลายแบรนด์ - grade เป้า ไส่ของใช้เด็กอ่อน ส่วนมากจะมีแค่ 1 ใบ เนื่องจากใช้ระยะเวลาสั้นๆ สำหรับการใช้งาน ซึ่งค่อนข้างยากที่แบรนด์ใหม่จะเข้าไป

กระเป่าสีของใช้เด็กอนุบาลประสงค์สำหรับคุณแม่มือใหม่

ภาพที่ 35 กระเป่าด้านหน้า

ที่มา: บุสชา ยิ้มแสง, 2560

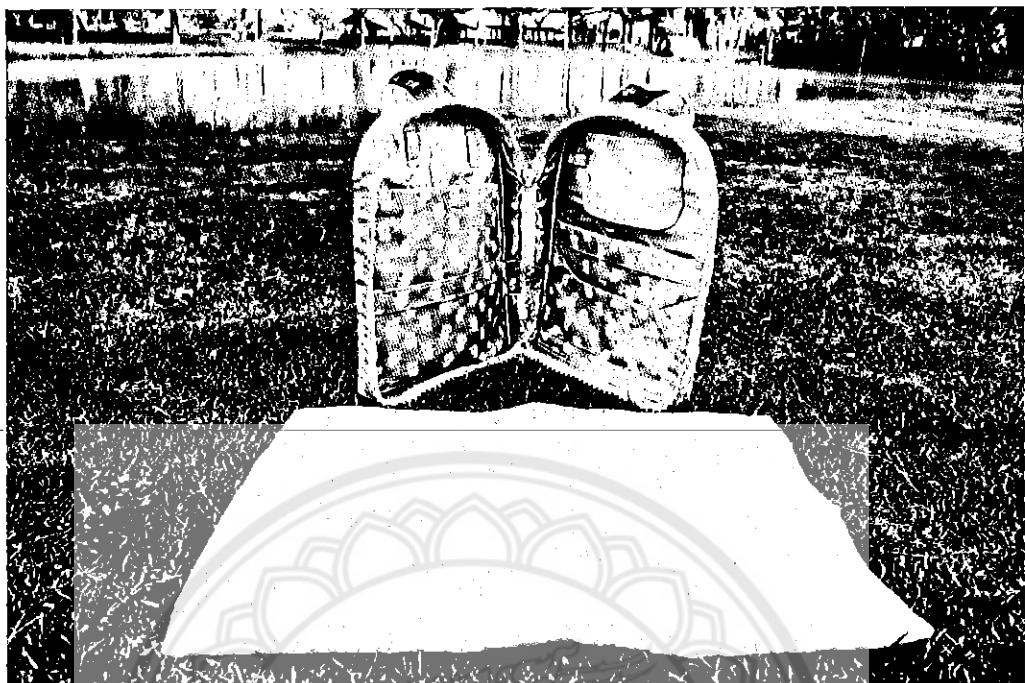

ภาพที่ 36 กระเป่าด้านหลัง

ที่มา: บุสชา ยิ้มแสง, 2560

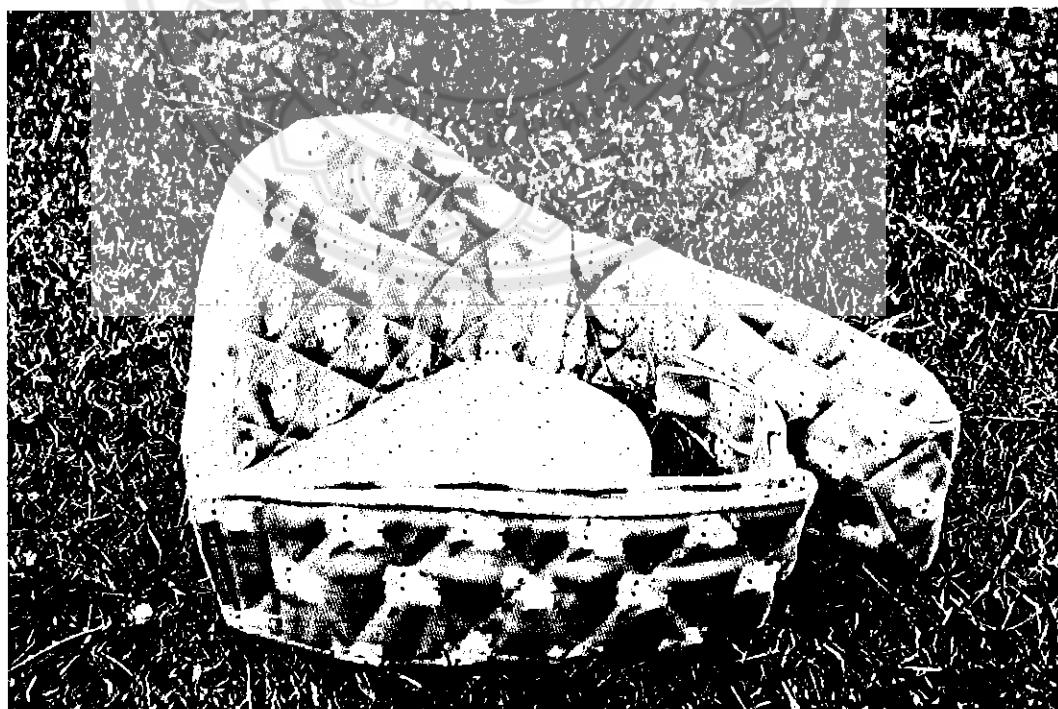

ภาพที่ 37 กระเบื้องด้านใน
ที่มา: บุสชา ยิ่มแสง, 2560

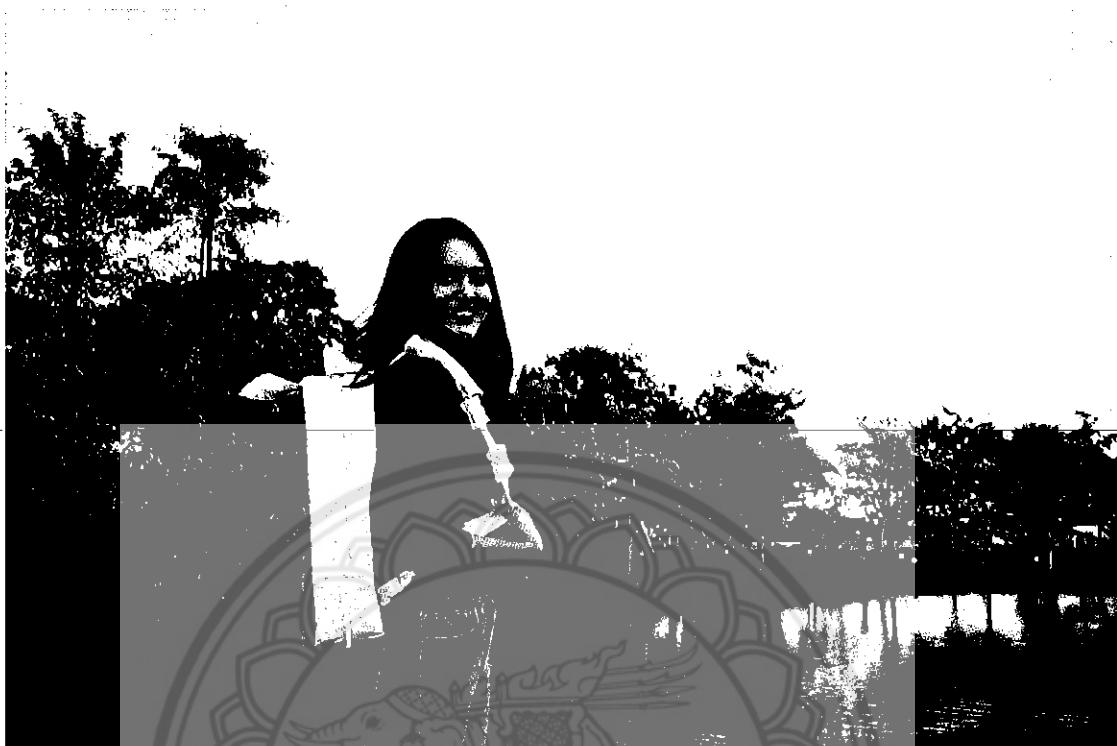
ภาพที่ 37 ข้างในกระเบ้าพร้อมผ้ารอง

ที่มา: บุสชา อิ้มแสง, 2560

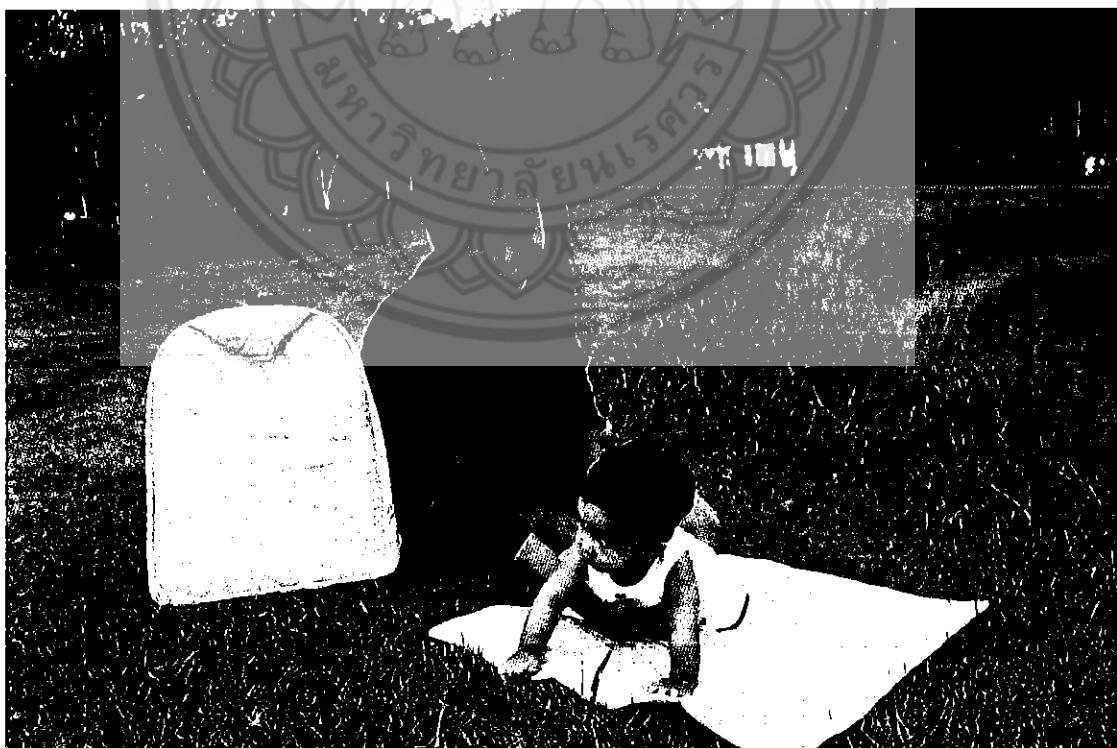
ภาพที่ 38 คาดเอวสำหรับเด็กนั่ง

ที่มา: บุสชา อิ้มแสง, 2560

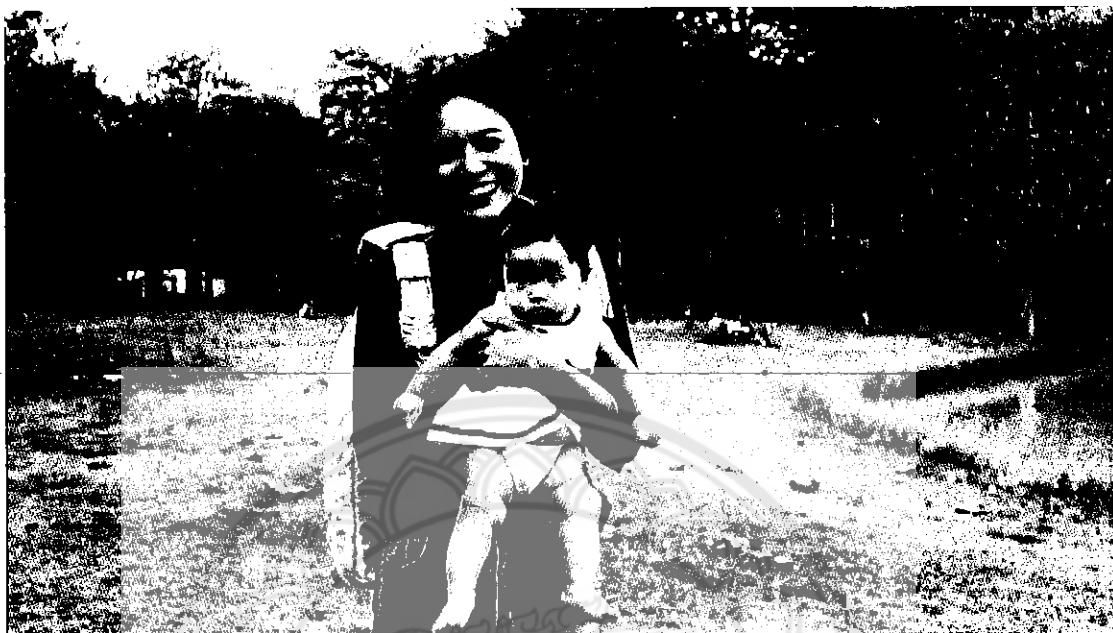
ภาพที่ 39 ภาพการใช้งานจริง

ที่มา: บุสชา ยิ้มแสง, 2560

ภาพที่ 40 การใช้ผ้ารอง

ที่มา: บุสชา ยิ้มแสง, 2560

ภาพที่ 41 การใช้งานเหมาะสมทุกสถานการณ์

ที่มา: บุสชา ยิ่มแสง, 2560

ภาพที่ 42 การใช้งานเหมาะสมทุกสถานการณ์(2)

ที่มา: บุสชา ยิ่มแสง, 2560

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุป

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาระบวนการการออกแบบกระเบ้าใส่ของใช้เด็ก อ่อนสำหรับคุณแม่และเพื่อออกแบบกระเบ้าใส่ของใช้เด็กอ่อนสำหรับคุณแม่

ขั้นตอนและวิธีการเริ่มจาก การศึกษาสภาพปัญหาทั่วไป และลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่ม ตัวอย่างห้องนอน 30 คน การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้สำหรับเป็นแนวคิดในการออกแบบ (Design concept) ในการออกแบบจากแหล่งข้อมูลหลายประภาก ได้แก่ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง การเก็บข้อมูลใช้แบบสอบถาม จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุปในการออกแบบ และนำแนวคิดที่ได้มาผลิตกระเบ้าใส่ของใช้เด็กอ่อนออกแบบกระเบ้าสำหรับคุณแม่

5.1.1 ด้านแนวคิดการออกแบบ

จากการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผล ผู้วิจัยได้วางแนวคิดในการออกแบบ คือ การนำเอารูปสัตว์ และโทนสีเขียว มาออกแบบเป็นกระเบ้า เนื่องจากทางผู้วิจัยได้ศึกษาว่า เด็กในช่วง 1-3 ปี สามารถ จดจำรูปภาพได้ดีกว่า และสีเขียวเป็นสี ที่เกี่ยวกับครอบครัวและสังคม ถ้านำมาผลิตเป็น รูปสัตว์น่าจะ เหมาะกับเด็กสีเขียว ที่สามารถสื่อสารได้ดี มองแล้วรู้สึกสบายตา การออกแบบกระเบ้าที่เป็น รูปแบบกระเบ้าเป็นน้ำ ทางผู้วิจัยมองว่าทางคุณแม่ต้องความสะดวกสบายในการสะพาย ซึ่งการที่เรา ออกแบบเป็นกระเบ้า เป็นสามารถทำให้คุณแม่จุ่งเมื่อลูกน้อยได้ ยังสามารถหยิบจับอะไรโดยที่ไม่ต้องวาง กระเบ้า และยังมีอุปกรณ์เสริมอย่างที่คาดเอว ที่สามารถหุ้นลูกน้อยแล้วสามารถแบกพร้อมกระเบ้าได้ ซึ่งการออกแบบงานวิจัยนี้เน้นการใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน

5.1.2 ด้านขอบเขตของการออกแบบ

จากการศึกษาและออกแบบผู้วิจัยได้สรุปขอบเขตการออกแบบดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์

เพื่อให้ผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาและนำข้อมูล นวัตกรรมที่แล้วนำผลมาปรึกษาหารือกับที่ปรึกษา จนมีแบบร่าง ออกแบบทั้งหมด 3 แบบ คือ-ลายรูปกระต่าย-ลายรูปหมู-และลายกระต่าย-ซึ่งทางที่ปรึกษาได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกแบบกราฟิกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก การใช้โทนสี ซึ่งหลังจากการวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้แบบลายลูกหมูมาเป็นแบบในการผลิตกระแสไป

5.2 การสำรวจข้อมูล การออกแบบกระแสไปสู่ของใช้อเนกประสงค์สำหรับคุณแม่

จากการทำแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คนสามารถแบ่งการวิเคราะห์ และสรุปผลดังนี้

1. ด้านข้อมูลทั่วไป เพศหญิง ทั้งหมด 30 คน อายุระหว่าง 20 – 35 ปีขึ้นไป รายได้ตั้งแต่เฉลี่ยรวม 10,000 บาทขึ้นไป
2. ด้านความพึงพอใจในกระแสไป พบว่า รูปแบบ 1 ลายกระต่าย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.66 รูปแบบ 2 ลายลูกหมู มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รูปแบบ 3 ลายช้าง มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 ซึ่งสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างพึงพอใจในลายลูกหมู ซึ่งสนับสนุนให้เป็นลายสำหรับผลิตกระแสไป

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป อยากให้มีการนำลูกเล่นอย่างอื่นมาใส่ในกระแสไป อย่างเช่น สายห้อย สายหัดเดิน สายลากจูง เป็นต้น
2. การตัดเย็บ ควรใช้ช่างที่เป็นช่างทำกระแสไปจริงๆ ในการทำผลงาน เนื่องจากช่างจะสามารถเข้าใจในตัวผลงานมากกว่าช่างที่ตัดหัวไป

บรรณานุกรม

สิริลักษณ์ อุทัยารัตน์. (2559). สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560 , จาก

<https://th.theasianparent.com>

พวงทอง ไกรพิบูลย์. (2560). สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560 , จาก

<https://en.wikipedia.org/wiki/Child>

รูปแบบกระเปาของเด็กอ่อน. (2010). สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560 จาก

www.naturalmomgear.com

สมพงษ์ กรกรรณ์. (2545). การออกแบบกราฟิก. กรุงเทพฯ : สัมพันธ์พาณิชย์

สุรชัย สิกขาบุนทิตร. (2547). จิตวิทยาสี. กรุงเทพฯ : โอดี้ียนสโตร์

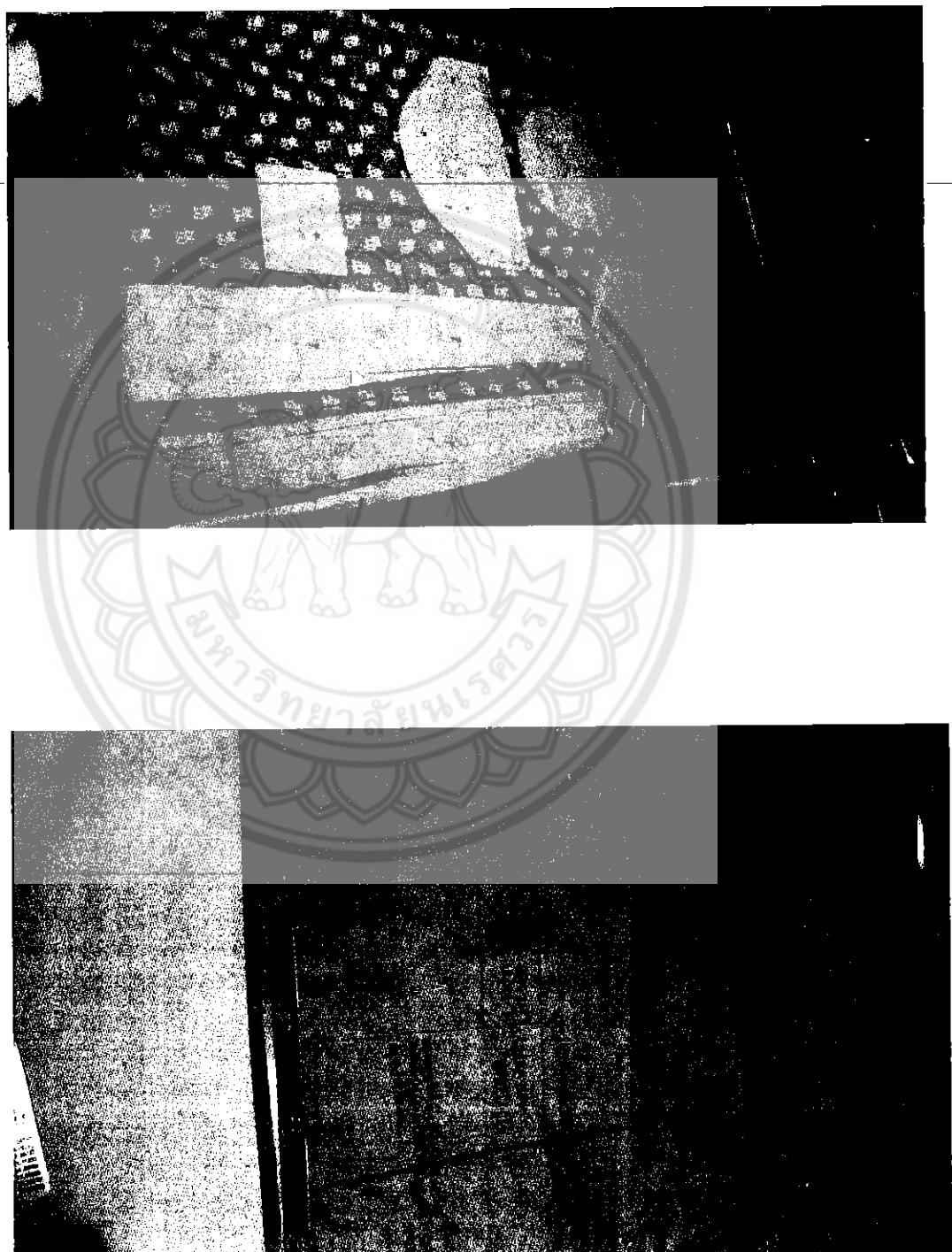
วรรธนะ ชาญนเดช (มกราคม 2548). แบกอย่างไรไม่ให้เจ็บ . หมอชาวบ้าน, 20(309), 25

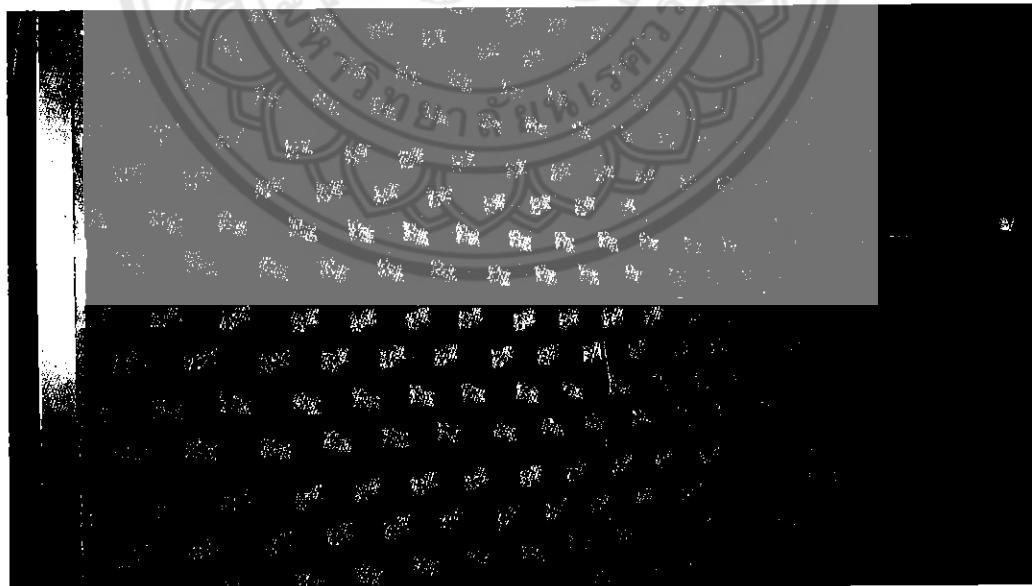
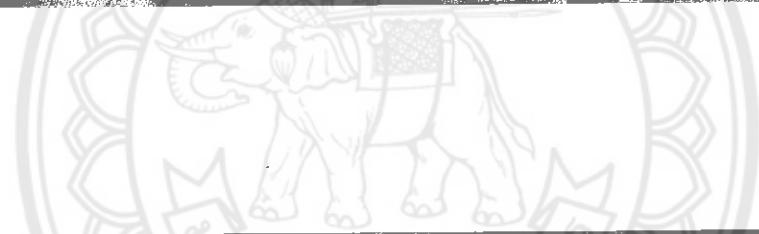
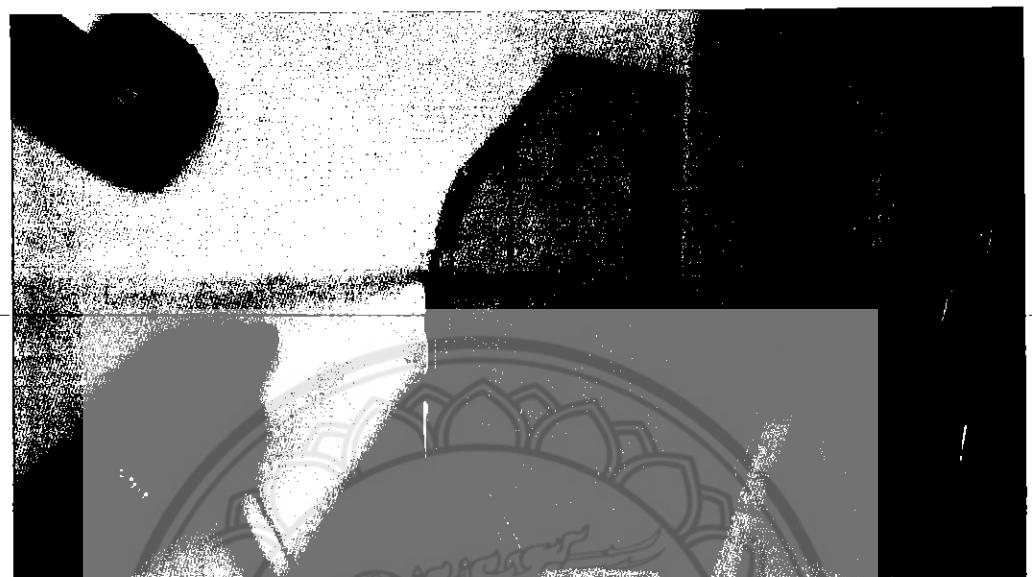

ภาคผนวก ขั้นตอนการตัดเย็บ

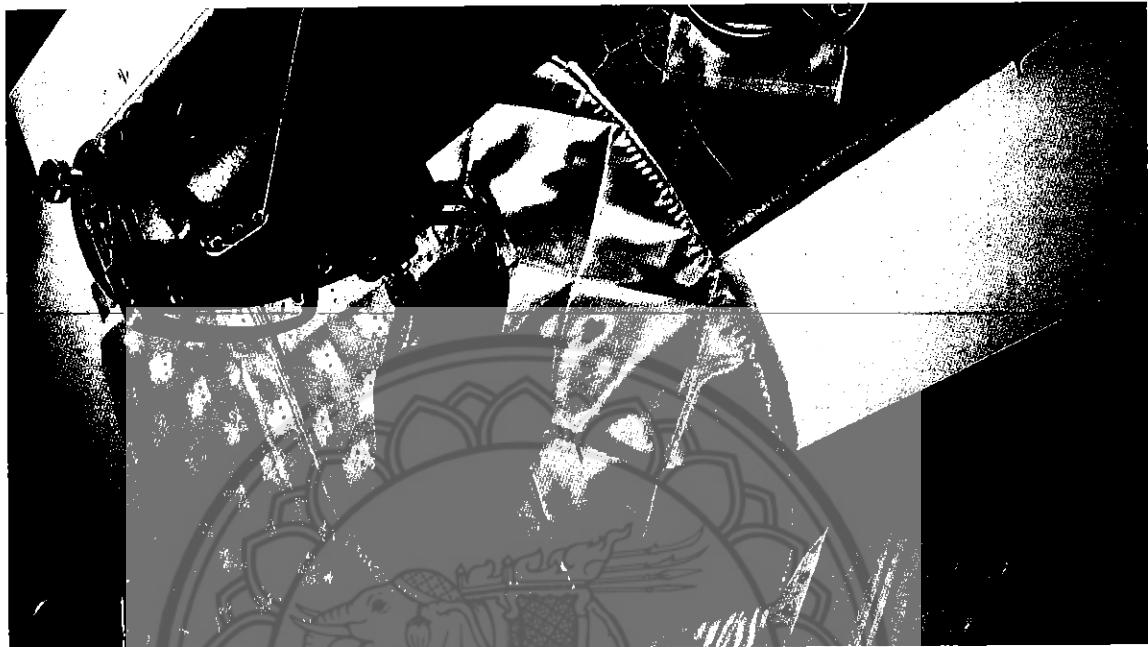
1. วัดแบบร่างลงบนภาพที่ตัด

2. เริ่มการตัดเย็บ

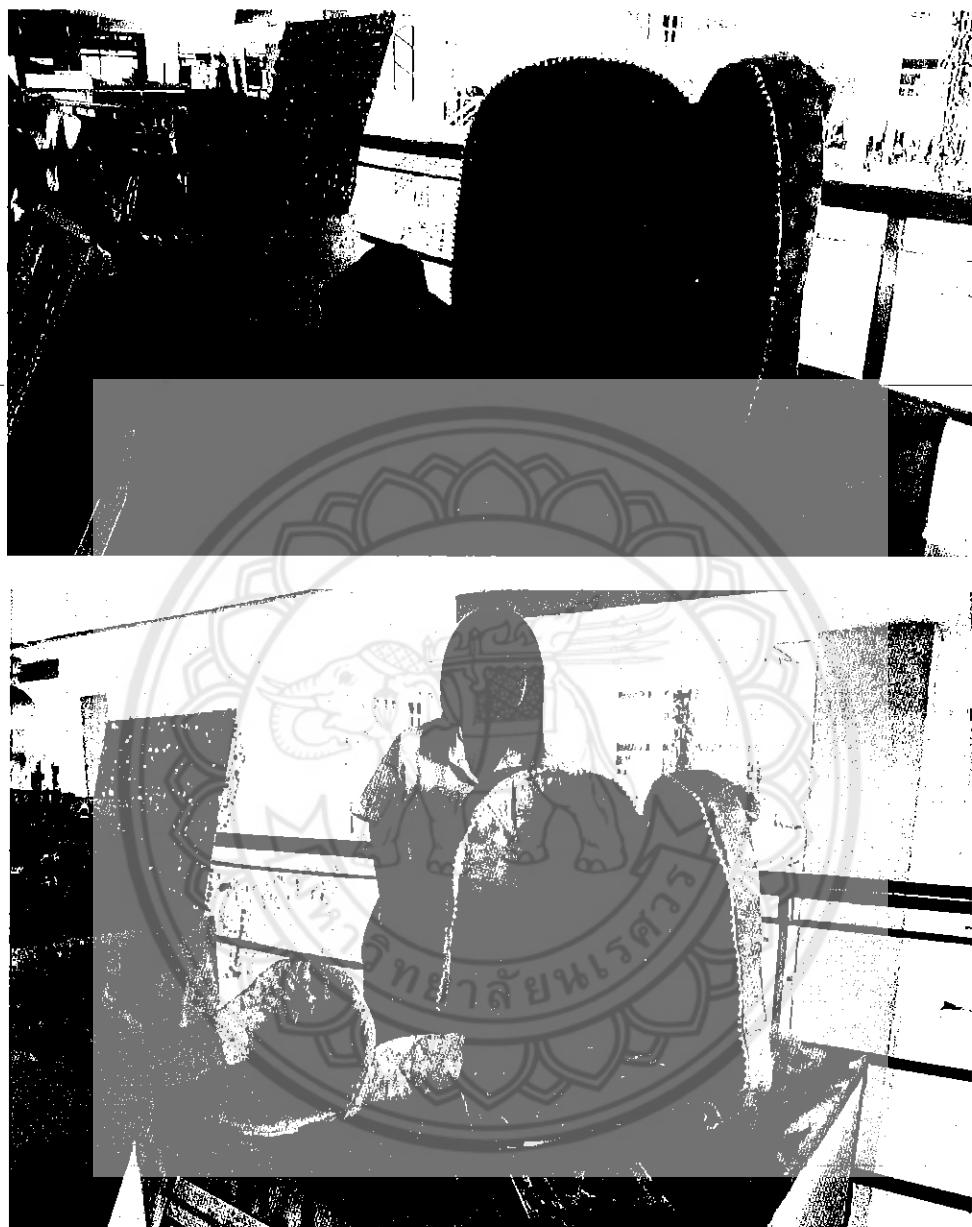
3.เริ่มการเย็บและประกอบรูปร่าง ใส่ซับใน

4. การเก็บขอบกระเบ้าและใส่ซิป

5. ผลงานที่จัดแสดง

แบบสอบถามสำหรับผู้ติดต่อในการเลือกชื่อกระเบื้องเด็กอ่อน

แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับท่าน

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. ไม่เกิน 30 ปี

2. 31 – 40 ปี

3. 41 – 50 ปี

3. วุฒิการศึกษา

1. ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า

2. ปริญญาโทหรือสูงกว่า

4. เงินเดือน

1. ไม่เกิน 10,000 บาท

2. 10,001 – 20,000 บาท

3. 20,001 – 30,000 บาท

4. ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป

5. ท่านใช้งานกระเปาเลี้ยงเด็กอ่อน ออกไปข้างนอกเป็นเวลา กี่ชั่วโมง กี่วัน

- 1. 1-2 วัน
- 2. 1-3 ชั่วโมง
- 3. 3 วันขึ้นไป

6. ในการเลือกซื้อกระเปาท่านต้องการกระเปาเลี้ยงเด็กอ่อนแบบใด (ใส่เลขหน้าข้อความตามความต้องการ 1-4)

..... สามารถอุ้มลูกได้

..... มีล้อลาก

..... เป็นพื้นอนได้

..... บรรจุของได้เยอะ

7. ในการตัดสินใจซื้อกระเปาเลี้ยงเด็กอ่อน ท่านพิจารณาจากปัจจัยใดมากที่สุด (ใส่เลขหน้าข้อความตามความต้องการ 1-5)

..... ราคามหัศจรรย์สมผล

..... คุณภาพและการใช้งาน

..... กระแสนิยม

..... ตราสินค้า / ยี่ห้อ

..... รูปแบบการดีไซน์

8. สีกระเปา ที่ท่านชอบมากที่สุด (ใส่เลขหน้าข้อความตามความต้องการ 1-3)

..... ชมพู ไข่ เหลือง พื้า เขียว ม่วง

..... ชมพูอ่อน เขียวอ่อน เหลืองอ่อน ขาว น้ำตาล

..... พื้ออ่อน ม่วง ส้ม แดง น้ำเงิน เหลือง